உ

சிவமயம்

நீத்தார் வழிபாடு

NEETHTHAAR VAZHIPAADU

நெட்டால் தமிழ் வைதீக சபை

NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY

ஓம்

சிவமயம்

நீத்தார் வழிபாடு

NEETHTHAAR VAZHIPAADU

★

Selected Verses

by

Thirumarai Kalanithi

P. V. S. RAJASEKARAN

Tamil Phrase

and Rendering into English

by

K. M. VENKATARAMIAH M.A.

★

நெட்டால் தமிழ் வைதீக சபை

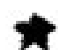
NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY

First Edition : February 1981—2000 Copies.

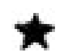
Compiled by

N. C. NAIDOO
(South Africa)

NATAL TAMIL VEDIC SOCIETY

12, Carlisle Street,
Durban, Natal
Republic of South Africa

Novel Art Printers, MADRAS-14.

பதிப்புரை

நெட்டால் தமிழ் வைதீக சபையின் சார்பில் 'நீத்தார் வழிபாடு' என்ற புதிய மலர் தற்போது மலர்ந்துள்ளது.

நால்வர் பாடல்களும், திருப்புகழும், திருஅருட்பாவுமே மிகுதியாகப் பழகியுள்ள நிலையில், இந்நூலில் கந்தரலங்காரப் பாடல் தாயுமானவர் பாடல் பட்டினத்தார் பாடல் ஆகியவற்றி லிருந்து மக்களின் தேவைக்கேற்பச் சீரிய சிலபாடல்களையும் சேர்த்து வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

நீத்தார் வழிபாட்டிற்குரிய பாடல்களை திருமுறை கலாநிதி திரு. இராஜசேகரன் அவர்கள் தொகுத்துத் தர அவற்றிற்குச் சிறப்பான முறையில் சிவநெறிச் செல்வர் திரு. கே. எம் வேங்கட ராமையா M.A. அவர்கள் உரைவிளக்கம் அளிக்க, கலைமகள் ஆசிரியர் வாகீச கலாநிதி திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் வாழ்த்துரையுடன் நல்ல முறையில் இந்நூலை திரு. N. C. நாயுடு அவர்கள் நமது கழகத்தின் சார்பில் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

நீத்தார் வழிபாட்டிற்காக முறையாகத் தொகுக்கப் பெற்ற இந்நூலை நமது நாட்டிலுள்ள அனைத்துச் சங்கங்களும், இம் முறையைப் பின்பற்றி வரவேற்க வேண்டுமென உளம் கனிந்த பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெட்டால் தமிழ் வைதீக சபை
Natal Tamil Vedic Society
Republic of South Africa.

இங்ஙனம்
சி. ஜி. செட்டி
தலைவர்

காஞ்சிபுரம்
மெய்கண்டார் ஆதீன பண்ணிசைப் புலவர்,
தேவார இன்னிசைச்செல்வர், தேவாரமணி,
தமிழ் இசைமணி, கலைச்சுடர்,
திருமுறைக் கலாநிதி,

பி. எ. எஸ். ராஜசேகரன்

7, நாட்டுசுப்பராய முதலிதெரு,
மயிலாப்பூர், சென்னை-4

1967ம் ஆண்டு யான் இலங்கை அரசாங்க அழைப்பின் மீது தேவார ஆசிரியனாகச் சென்று பணிபுரிந்த காலம். ஒருநாள் எங்கள் கமிட்டியின் தலைவரும் இலங்கையில் மிகப் புகழ் பெற்றவருமான உயர்திரு. சர். அருணசலம் மகாதேவா அவர்கள் காலமானதாக எனக்குத் தந்தி வந்தது. நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புவிற்குச்சென்று அவரது பூதஉடல் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும் வரை நாள்முழுவதும் தேவார, திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடினேன். முறைப்படி கற்ற ஓதுவாராக நான் இருந்தமையால் அப் பணி செய்ய முடிந்தது. அத்தகையவர் இல்லாத இடங்களில், பூதஉடல் கிடக்கும்போது முக்தியடையப் பாடல்களைப் பாட முறையான புத்தகம் ஒன்று இல்லையே என்ற குறை அப்போது என் மனத்தில் எழுந்தது.

நீத்தார் விண்ணப்பம் என்ற தலைப்பில் முறையான புத்தகம் வெளியிடவேண்டும் என்ற என் எண்ணத்தை, தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள நெட்டால் வைதீக சபையின் உறுப்பினரும், டர்பனில் தமிழுடன் சைவசமய வளர்ச்சிக்கெனத் தன்னை அர்ப்பணித்தவருமான உயர்திரு N. C. நாயுடு அவர்களுடைய தொடர்பு சென்னையில் எனக்கு ஏற்பட்டபோது அவரிடம் தெரிவித்துக் கொண்டேன். என் வேண்டுகோளை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்டு எனக்கு ஊக்கம் தந்து 'நீத்தார் வழிபாடு' என்ற இந்நூல் வெளி வர வழி வகுத்தார்கள்.

இந்நூலைச் சிறப்பான முறையில் வெளியிடும் திரு. N.C. நாயுடு அவர்கட்கு என் நன்றியை எவ்வாறு தெரிவிப்பேன். வளர்க அவர் புகழ். வளர்க அவர் தொண்டு என இறைவனை வேண்டிக் கொள்வேன்.

பி. எ. எஸ். ராஜசேகரன்

வாகீச கலாநிதி
கி. வா. ஜகந்நாதன்
ஆசிரியர், கலைமகள், சென்னை

பிறப்பு முதல் இறப்பு வரையில் அமைந்த மனிதவாழ்வில் மனிதன் எதை மறந்தாலும் இறைவனை மறக்கக்கூடாது. ஆதலின் இந்த நாட்டில் வாழ்க்கையில் எது நடந்தாலும் இறைவனை நினைப்பதற்குரிய வாய்ப்பை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒருவர் உயிர்நீத்து அமரராகி விட்டால் துயரத்தினால் புலம்புவார்கள் உற்றாரும் உறவினரும். அந்தச சமயத்தில் இறைவனைப் பாடித் துதித்தால் யாவரும் உலக நிலையாமையை உணர்ந்து இறைஉணர்ச்சி பெறுவார்கள். சைவர்கள் இல்லங்களில் யாரேனும் இறந்தால் திருவாசகம் பாராயணம் செய்வது வழக்கம்.

தென்னாப்பிரிக்காவில் டர்பனில் உள்ள இந்தியர்களில் தமிழ் மக்கள் பலர். அவர்களுக்கு நம் சமயத்தில் ஈடுபாடு அதிகம். திரு என். ஸி. நாயுடு என்ற அன்பர் இத்துறையில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபடுபவர். ஒருவர் அமரர் ஆகும்போது அவருடைய இல்லத்தில் அருளாளர் அருளிய திருப்பாடல்களை ஓதவேண்டும் என்ற நியதியை உணர்ந்து பலவகை அருட்செல்வர்களின் பாடல்களில் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுத்துப் புத்தகமாக அமைத்தால் பலரும் ஓதிப்பயன் பெறலாம் என்று எண்ணினார். சிறந்த தேவார வித்தகராகிய திரு. பி. எ. எஸ். இராஜசேகரன் அவர்களிடம் இந்தப் பணியை ஒப்படைத்தார்.

தென் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ளவர்கள் இவற்றை எளிதில் படிப்பதற்கு உதவியாகத் தமிழ்ப் பாட்டுகளை ஆங்கில எழுத்திலும் எழுதி, அவற்றிற்குத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பொழிப்புரை எழுதி, ஒவ்வொரு பாடலுக்கும தோற்றுவாயாக ஒரு முன்னுரையையும் எழுதி இந்த நூலை நன்கு பயன்படும்படி செய்தவர், என் நண்பரும் திருப்பனந்தாள் தமிழ்க் கல்லூரியில் முதல்வராகவும், சென்னை, தென்னிந்தியமொழி வடமொழி ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் ஆராய்ச்சியாளராகவும் இருந்து இப்போது அண்ணாமலைப்பல்கலைக் கழகத்தில் திருக்குறள் ஆராய்ச்சித்துறையில் பேராசிரியராக உள்ள திரு கா. ம. வேங்கடராமையா அவர்கள். அவர் எழுதியுள்ள பொருள் விளக்கம் ஆங்கிலம் அறிந்த யாவருக்குமே பயன்படும்படி உள்ளது. இந்தத் தொண்டு மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

இது தென் ஆப்பிரிக்கத் தமிழ் மக்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல், எல்லாத் தமிழ் மக்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இதை யாவரும் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கி. வா. ஜகந்நாதன்

நீத்தார் வழிபாடு
NEETHTHAAR VAZHIPAADU

Worship for the emancipation of the departed soul

Death and Birth is likened to night and day or sleeping and awakening.

உறங்குவது போலும் சாக்காடு
urranguvadhu polum saakkaadu

உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு
urranggi vizhippadhu polum pirrappu

—This is the couplet of Thiruvalluvar (Chapter 3.4-9).

The death is just like sleeping and birth is just like waking up after sleep.

We fear death; for we don't want to leave the world; we don't want to leave our wife and children; we don't want to quit our kith and kin; and above all we don't want to leave the riches we have earned.

On the other hand even those who have renounced the world viz-the Saints, Sages, Seers and devotees also do not welcome death; for they fear death on two grounds :

(i) Death once again leads to birth; what kind of birth one takes cannot be perceived!

(ii) Even if one takes birth as a human being, it may not be certain, that he may be in the same religious atmosphere.

Hence the ignorant and the elite have to fear death.

Any how death is inevitable. Every soul doesg ood and evil deeds and according to those deeds that soul is destined to take birth. Worship of the Lord may pacify the effects of the evil deeds to a certain extent. So prayer has become necessary to each soul for its own good.

In this world of competition and confusion people do not seem to spare even a few minutes to think of God and pray to Him for their emancipation. There are none who have not sinned. But the Lord is gracious. Think of Him; Praise Him; Worship Him; He is ready to bestow grace upon every soul and eradicate the sins.

One may pray for himself and also pray for others This booklet is intended for the purpose of praying for others also.

As already stated one might not have prayed at all during the whole of his life. But now he is dead; any how, if prayer is done on his behalf, the Lord is ready to emancipate his sins.

This booklet under the caption *Neeththaar vazhipaadu* is a collection of verses sang by the great saints and sages of Tamil Naadu and the verses are all the outpourings of their religious experiences. By singing these wishes and praying, it is hoped that the departed soul will have a good birth in Tamil Naadu, have good fortune of worshipping Lord Siva and attain beatitude under His Lotus feet.

I am indeed thankful to Sri. *N.C. Naidoo* for having caused the compilation of the verses by a proper person and for having asked me to write out the paraphrase in simple Tamil and translate them into English. I also appreciate Sri N.C. Naidoo-for his everlasting and yeoman services for the cause of spread ing Hindu religious thoughts.

My thanks are also due to Vidwan Sri K.M. Krishna-moorthy for pushing this book through in press.

All praise be to the Omnipresent Lord!

OM Namasivaya!

Thirupannandal
(South India)

K.M. VENKATARAMIAH.

ACKNOWLEDGMENT

'ஒன்றி இருந்து நினைமின்கள் உம் தமக்கு ஊனமில்லை
கன்றிய காலனைக் காலால் கடிந்தான் அடியவர்க்கா
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுள் சிற்றம்பலத்து நட்டம்
என்று வந்தாய் என்னும் எம்பெருமான்றன் திருக்குறிப்பே'.

Think of Him with your mind intensive;
No untoward will happen to thee.
He spurned the frowning good of death with His feet for
the sake of His devotee;
Go and Worship His Cosmic dance in the Wisdom Hall at
Thillai;
'Whence did thou Come? so will great thee, our LORD
This is His Devine intent.

எப்பொழுதும் நல்லன எண்ண வேண்டும்; தீயவற்றை நினைக்கக் கூடாது. எதனை எண்ணுகிற பழக்கமோ அதுவே இறுதியிலும் தோன்றும். இறப்பு யாவர்க்கும் உண்டு. இறக்கும் தருவாயில் நல்லவற்றை எண்ணுபவர்க்கு நல்லவை நினைவில் வரும். இறைவனை எண்ணுபவர்க்கு இறைவன் நினைவில் வருகிறார். ஆகவே, எப்பொழுதும் இறைவனை நினைப்பது நல்ல ஒழுக்கம் ஆகும். ஆகவே, எப்பொழுதும் நினைவில் கொள்ளுவதற்கும் சந்திப்பதற்கும் உரியனவும், இறந்த பின்னும் யாவரும் கேட்பதற்குரியனவும் ஆன தெய்வப் பாடல்களைத் தொகுத்து நீத்தார் வழிபாடு என்ற பெயரில் இந்நூல் பெயரிடப் பெற்றது.

திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரியில் சுமார் 28 ஆண்டுகள் பிரின்ஸிபாலாகப் பணிபுரிந்தவரும், தமிழகத்திலுள்ள ஆதீனங்கள், திருமடங்கள் முதலியவற்றால் சிறந்த தமிழ்ப் புலவர் எனப் போற்றப் பெற்றவரும், சிவநெறிச் செல்வர் என்ற பட்டம் பெற்றவரும், கல்வெட்டாராய்ச்சிப் புலவரும், பன்னிரு திருமுறைகளையும் திருக்குறளையும் முழுமையாக திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீகாசிமடத்தில் பதிப்பித்தவரும், தற்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பிரிவில் பணிபுரிபவருமாகிய, பேராசிரியர்

உயர்திரு, கே. எம். வேங்கடராமையா M.A., B.O.L. அவர்கள் இத் தொகுப்பு சிறப்புற அமைய தனக்கென உரியமுறையில் தொடக்க உரையும், தமிழில் பொழிப்புரையும், ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் எழுதி அணி செய்துள்ளார்கள். இந்நூலுக்குப் பாராட்டுரை வாகீச கலாநிதி உயர்திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன், ஆசிரியர் கலைமகள் அவர்கள் வழங்கியுள்ளார்கள். இப்பெருமக்கள் இருவர்க்கும் என் உளம்கனிந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்நூல் அச்சிடுங்கால் தனது அரிய கருத்துக்களை வழங்கியும் பிழை திருத்தங்கள் செய்தும், என்னை ஊக்குவித்த வித்துவான் திரு. கே.எம். கிருஷ்ணமூர்த்தி தமிழாசிரியர் அவர்க்கும், திரு K.M கோபிநாதன் B.Sc அவர்கட்கும், திரு நாகர்கோவில் கிருஷ்ணன் அவர்கட்கும் இந்நூலைச் சிறப்பான முறையில் அச்சிட்டுதவிய திரு. நாரா நாச்சியப்பன் அவர்கட்கும் என் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீத்தார் வழிபாடு மிக முக்கியமானது என்பதை நான் சொல்லவேண்டுவது இல்லை. தென்புலத்தார் ஆகும் அந்நீத்தார்க் குரிய பாடல்களைப் பாடி அவர் உய்திபெறவும், அவர்பொருட்டு நாம் பாடவும் உள்ள இந்நூலை நெட்டால் வைதீகசபை எங்கும் பரப்புவ தோடு அதற்குத் துணையாக தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள எல்லாச் சங்கங்களும், உலகத்தில் எல்லாப் பாகங்களிலும் வாழும் தமிழர் களும், அவர்களது சங்கங்களும், இந்நூலைப் பயன்படுத்துவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் பிரார்த்தனை செய்ய அனைவரையும் பணி வன்புடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

N. C. NAIDOO
Chairman
Natal Tamil Vedic Society,
(Provincial Body)

நீத்தார் வழிபாடு
NEETHTHAAR VAZHIPAADU

பொருளடக்கம் *CONTENTS*

விநாயகர் துதி		Vinaayagar Thudhi	
1.	முன்னவனே	Mannavanē	1
பெரியபுராணம்		Periya Puraanam	
2.	உலகெலாம்	Ulagellaam	2
3.	விண்ணப்பம்	Vinnnnappam	3
திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்		Thirugnaana Sambandar Dēvaram	
4.	தோடுடைய	Thōdudaiya	4
5.	மந்திரம் ஆவது நீறு	Mandhiram Aavadhu Neeru	5
6.	தந்தையார் போயினார்	Thanthaiyaar Pōyinaar	6
7.	காதல் ஆகி	Kadhal Aagi	9
திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்		Thirunaavukkarasar Dēavaaram	
8.	கூற்றாயினவாறு	Kūtraainavaarru	11
9.	கருவுற்ற நாள்	Karuvutra Naall	14
10.	மாசில் வீணை	Maasil Veennai	16
11.	புழுவாய்ப் பிறக்கினும்	Puzhuvaayp Pirrakkinum	17
12.	சொற்றுணை வேதியன்	Sotrunnai Vēdian	19
13.	ஓசை ஒலி	Ōsai Oli	23
14.	தந்தையார் தாயார்	Thandhaiyaar Thaayaar	23
15.	தலையே நீ வணங்காய்	Thalaiyē Nee Vaannanggaay	24
16.	ஐயினால் மிடறு	Aiyinaal Midarru	30
17-	நிலைபெறுமாறு	Nilai Perrumaarru	
18.	நற்பதத்தார்	Narpathaththaar	33
19.	ஊனில் ஆவி	Ūnil Aavi	35
20.	என்னாகேன்	Ennnnugēn	35

சுந்தரர் தேவாரம்		**Sundarar Deavaaram**	
21.	பித்தா பிறை	Piththaa Pirai	38
22.	தில்லைவாழ்	Thillai Vaazh	40
23.	பொன்னார் மேனியனே	Ponnaar Mēniyanē	43
24.	மற்றுப்பற்று	Matrup Patru	44
25.	வாழ்வாவது மாயம்	Vaazhvaavadhu Maayam	46
26.	தான் எனை	Thaan Enai	48
மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம்		**Maannikka Vaasagar Thiruvasagam**	
27.	நமச்சிவாய	Namasivaaya	49
28.	நாடகத்தால்	Naadagaththaal	55
29.	தரிக்கிலேன்	Tharikkilēn	57
50.	பாரொடுவிண்ணாய்	Paaroduvinnnnaay	59
31.	சோதியே சுடரே	Sōthiyē Sudarē	61
32.	உற்றாரையான்	Utraaraiyaan	64
33.	அம்மையே அப்பா	Ammaiyēappaa	65
34.	நானேயோ	Naanēyō	67
35.	பிணக்கிலாத	Pinnakkilaatha	68
36.	செழுங்கமலத்திரளன	Sezhungkamalaththirallana	70
37.	புற்றில்வாளரவும்	Putrilvaallaravum	70
38.	இணையார் திருவடி	Enaiyaar Thiruvadi	72
அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்		**Arunnagiri Naathar Thiruppugazh**	
39.	கருவின் உருவாகி	Karuvin Uruvaaki	74
40.	சரணகமலாலயத்தை	Sarannakamalaalayaththal	76
41.	என்னால்	Ennaal	79
42.	அவசியம்	Avasiyam	81
43.	வசனம்மிக	Vachanammiga	83
அருணகிரிநாதர் கந்தர் அலங்காரம்		**Arunnagiri Naathar Kandhar Alankaram**	
44.	விழிக்குத் துணை	Vizhikkuththunnai	84
45.	தெய்வத்திருமலை	Deyvaththirumalai	85
46.	சேந்தனைக் கந்தனை	Sēndanaik kandhanai	86
47.	தோலால்சுவர்	Thōlaasuvar	87
48.	காவிக்கமலக் கழலுடன்	Kaavikkamalak kozhaludan	88

	பட்டினத்தார் பாடல்	**Pattinaththaar Padal**	
	தாயுமானவர் பாடல்	**Thaayumaanavar Paadal**	
49.	அசைக்கோர்	Aasaikkōr	90
50.	ஐவகையெனும்	Aivagaiyenum	92
51.	எண்ணரிய	Ennnariya	95
52.	அரும்பொனே	Arumponē	97
53.	தந்தைதாய்	Thandhaithaaiy	99
54.	பண்ணேன்	Pannnēn	101
55.	கட்டிஅணைத்திடும்	Kattiannaiththidum	105
56.	அன்னை எத்தனை	Annai eththanai	106
57.	முடிசார்ந்த	Mudisaarndtha	107
58.	அத்தமும் வாழ்வும்	Aththamum vaazhvum	108
59.	ஐயிரண்டு	Aiyirànndu	109
60.	முன்னையிட்ட தீ	Munnaiyitta thee	111
61.	வீற்றிருந்தாள்	Veetrirunthaall	113
	இராமலிங்கர் திருஅருட்பா	**Ramalingar Thiruarutpaa**	
62.	அருட்ஜோதித்தெய்வம்	Arutjōdhiththeyvam	113
63.	பெற்றதாய்தனை	Petrathaaythanai	114
64.	கல்லார்க்கும்	Kallaarkkum	116
65.	பார்த்தாலும்	Parththaalum	118
66.	அருள்விளக்கே	Arullvillakkē	120
67.	அருளார்அமுதே	Arullaaramudē	121
	மாணிக்கவாசகர்	**Maannikkavaasagar**	
	திருவாசகம்	**Thiruvasagam**	
68.	முத்திநெறி அறியாத	Muththinnerri arriyaatha	123
	பட்டினத்தார் பாடல்	**Pattinaththavr Paadal**	
69.	கல்லாப் பிழையும்	Kallaap pizaiyum	126

சிவமயம்

விநாயகர் துதி

(1)

இறைவன் எங்கும் இருக்கிறான்; அவன் எப்பொழுதும் இருக்கிறான்; அவன் இல்லாத இடம் இல்லை. நன்மை செய்பவனும் அவனே; தீமை செய்பவனும் அவனே. இன்பம் அளிப்பவனும் அவனே; பிறப்பு இறப்பு இல்லாமல் மோட்சத்தை அருளுபவனும் அவனே. தூங்குபவர் விழிக்கிறார்கள்; அதுபோல் இறந்தவரும் பின்னர் பிறவி எடுப்பர்; ஆகையால் பிறவி எடுத்த பயன் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வது; இறைவனை இடையறாது தியானிப்பது ஆகவே நல்லவை செய்ய வேண்டும்; இறைவனைத் துதிக்க வேண்டும். இது எல்லாருடைய கடமை ஆகும்.

முன்னவனே munnavanē	யானை Yaanai	முகத்தவனே mugaththavanē	முத்திநலம் muththinalam
சொன்னவனே sonnavanē	தூய் மெய் thūy mey	சுகத்தவனே sukaththavanē	மன்னவனே mannavanē
சிற்பரனே sirrparanē	ஐங்கரனே Ainggaranē	செஞ்சடையெம் Segnchadaiyem	சேகரனே seagaranē
தற்பரனே tharparanē	நின்தாள் ninthaall	சரண் sarann	

எல்லாருக்கும் முன் இருப்பவனே!
யானையின் முகத்தை உடையவனே!
முத்தி பெறுவதால் ஆகிய நன்மையைக் கூறியவனே!
பரிசுத்தம் ஆனவனே! உண்மையே உருவாக உடையவனே!
நிலைத்து இருப்பவனே! அறிவுக்கு எட்டாத பரம்பொருளே!
ஐந்து கைகளை உடையவனே!
சிவந்த சடையை உடைய சிறந்த கடவுளே!
மேன்மையான பொருளே! உன் திருவடியே அடைக்கலம்.

Oh Primal One! Possessor of elephant head!
Oh Expounder of the benefaction of salvation! Immaculate One!
Oh the embodiment of truth! Oh everlasting One !
Oh transcending human understanding!
Oh Lord having five arms! Oh eminent one having red matted locks!
Oh supreme One! I take refuge in Thy feet.

(2)

இறைவன் ஒருவனே; ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்; எவ்வளவு கற்றுலும் கேட்டாலும் அவனது உண்மை நிலையை அறிந்து கூறமுடியாது; அவன் மன்பதைகளுக்கு வரும்துன்பத்தைக் காத்துஅருள்வான்; அவன் ஒளி வடிவம்ஆனவன்; அவன் அம்பலத்தில் ஆடுகிருன்; அதனுல்தான் எல்லா உயிர்களும் இயங்குகின்றன. அவன் அன்றி ஓரணுவும் அசையாது; அவனை அல்லும் பகலும் அனவரதமும் துதித்தல் வேண்டும்.

உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன்
ulakelaam unnarnthu ōtharku ariyavan
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
nilavulaaviya neermali vēnniyan
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
alagil sōthiyan ambalaththu aaduvaan
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்
malarsilambadi vaazhththi vannanguvaam

உலகத்து உயிர்கள் எல்லாமும். பொறிகளாலும் புலன்களாலும் உணர்ந்து, இத்தகையவன் என்று சொல்லுவதற்கு முடியாதவன்;

சந்திரன் பொருந்தியதும், கங்கை தங்கியிருப்பதும் ஆன சடையை உடையவன்;

அளவிட முடியாத சோதி உடையவன்;

சிற்றம்பலத்தில் நடனம் செய்பவன்;

அவனுடைய மலர் போன்றதும் சிலம்பு அணிந்ததும் ஆன திருவடிகளை வாழ்த்துவோம்; வணங்குவோம்.

He is unperceivable through the five senses and his rareness connot be expounded even by greatmen.

He has matted locks where the crescent moon moves about and the Ganges abounds;

He is abundant effulgent light;

He dances at the Hall of Wisdom!

His flower like Feet adorned with anklets, we shall praise and worship.

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் அருளிச்செய்த விண்ணப்பம்

எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே! இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடைகளாகிய சமயங்கள், மதங்கள், மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும், வருணம் ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும், எங்கள் மனதில் பற்றுவண்ணம் அருள் செய்தல் வேண்டும். சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லட்சியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைபாட்டுரிமை எங்களுக்குள் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும். எல்லாமாகிய தனிப் பெருந்தலைமை அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே! தேவரீர் திருவருட் பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!!

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்
THIRUGNAANA SAMBANDAR THEVAARAM

(4)

இறைவன் எங்கும் இருப்பான். அவனுக்கு மக்கள் உருவம் கொடுத்து வணங்குவர். யார் எந்த வடிவில் நினைக்கிறார்களோ அந்த உருவில் வருவான். அவனுக்கு என்று ஒரு தனி உருவமும் இல்லை. அவனை ஆணாக நினைத்தால் ஆணாக வருவான். பெண்ணாக நினைத்தால் பெண் ஆக வருவான். அவன் எங்கும் உளன். எவ் உருவிலும் உளன். எல்லாருடைய மனத்திலும் தங்கியிருப்பான். அவனை அன்போடு நினைக்கவேண்டும். அப்போது அவன் கட்டாயம் வருவான்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடைய செவியன் விடையேறி ஓர் தூவெண் மதிசூடிக்
Thōdudaiya seviyan vidaiéri ōr thūvenn madhi sūdi
காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என் உள்ளம் கவர் கள்வன்
Kaadudaiya sudalaip podipūsi en ullllam kavar kallvan
ஏடுடைய மலரான் முனைநாள் பணிந்து ஏத்த அருள் செய்த
Ēdudaiya malaran munainaall pannindhu ētha arull seydha
பீடுடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே
Peedudaiya bramaapuram mēviya pemmaan ivan andrrē

காதணி உள்ள செவி உடையவன்; எருதை வாகனம் ஆக உடையவன்; சுத்தம் ஆனதும் வெள்ளையாக இருப்பதும் ஆன சந்திரனைச் சூடியவன்; சுடுகாட்டில் உள்ள சாம்பலை உடம்பில் பூசுபவன்—இவன் என் மனத்தைத் திருடிய திருடன். தாமரை மலரில் இருப்பவன் பிரமன்; அவன் முன் ஒரு காலத்தில் சிவனை வணங்கினான்; துதித்தான். சிவன் பிரமனுக்கு அருள் செய்தான். பிரமன் பூசித்ததால் பிரமாபுரம் என்று பெயர் பெற்ற சீர்காழியில் இருக்கும் இறைவனே எனக்கு அருள் செய்தான்; இதோ பார்!

He wears ear-rings in His ears. He wears pure white moon (over his head). He smears sacred ash of the cremation ground. He is the thief who stole my heart. Brahma, seated on the lotus, once bowed and prayed. Hence the Lord blessed him, and Sirkaazhi came to be known thereafter by the name Brahmapuri. He is the Lord who is in the temple at Sirkaazhi. He blessed me.

அருநெறிய மறைவல்லமுனி அகன் பொய்கை அலர் மேய
Arunerriya marraivallamuni agan poigai alar mēya
பெருநெறிய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் தன்னை
Perunerriya biramaapura mēviya pemmaan ivan thannai
ஒருநெறிய மனம் வைத்துஉணர் ஞானசம்பந்தன் உரைசெய்த
Orunerriya manam vaithūnnar gnaanasambandan uraiseydha
திருநெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே
Thirunerriya thamizh vallavar tholvinai theerdhal ellidhaamē

திருநீற்றின் பெருமை

அருமையான நல்ல வழிகளைக் காட்டுவது வேதம்; அப்படிப் பட்ட வேதத்தில் சிறந்தவன் பிரமன்; பிரமன் தோண்டிய அகல மான குளக்கரையில் உள்ளதும், பிரமன் பூசனை செய்ததும், பிரமா புரம் என்ற தலம். இத்தலத்தில் உள்ள சிவனை, ஒரே வழியில் மனத்தை வைத்த சம்பந்தர் பாடினார். அவர் பாடிய தமிழ் மோட்சம் தருவது. அதனை நன்றாக அறிந்தால், அவருடைய. பழைய வினை சுலபமாக நீங்கும்.

The Vedas propagate the rare good paths; and Brahma is well-versed in such Vedas. Brahmapuri is situated on the banks of the tank (at Sirkaazhi); and it is worshipped by Brahma. Siva dwells in this place. He has been sung by Gnaanasambandhar with the concentration of mind. These stanzas in Tamil lead one to the Sacred Path of Siva. Be well-versed in them and get rid of Karmas yore.

(5)

திருநீற்றின் பெருமை

சிவபெருமானை வணங்குபவர் சைவ சமயம் சேர்ந்தவர் ஆவர். அச்சமயத்துக்குச் சின்னங்கள்—அடையாளங்கள் உண்டு; முக்கிய மான அடையாளம் நெற்றியில் விபூதி இட்டுக் கொள்வது ஆகும். விபூதி என்றாலும் திருநீறு என்றாலும் ஒன்றே. விபூதி என்றால் ஐசுவரியம், செல்வம் என்பது பொருள். திருநீறு என்றால் எல் லோரும் முடிவில் பிடி சாம்பல் ஆவர் என்பதை நினைவு படுத்துவ தாக இருக்கிறது. மக்களைச் செருக்கு இல்லாமல் நற்பண்புகளை உடையவராக ஆக்கும், இந்த எண்ணம். உடம்பு நிலையில்லாதது என்ற எண்ணம்தானே வீரர்களை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே நீறு இடுவது எல்லாவித நற்பண்புகளையும் உண்டாக்குவதாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திரம் ஆவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
Mandhiram aavadhu neeru Vaanavar meladhu neerru
சுந்தரம் ஆவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
Sundharam aavadhu neerru thudhikkap paduvadhu neerru
தந்திரம் ஆவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
Thandhiram aavadhu neerru samayaththil ullladhu neerru
செந்துவர் வாய் உமைபங்கன் திரு ஆலவாயான் திருநீறே.
Sendhuvar vaay umaipangan thiru aalavaayaan thiruneerrē

திரு ஆலவாய் என்ற மதுரையில் உள்ள சிவபெருமான் சிவந்த வாயை உடைய உமையை ஒரு பங்கில் கொண்டவர்; அவருக்கு உரியது திருநீறு. இத்திருநீறு மந்திரம் ஆகி இருப்பது,— தேவர்கள் தம் உடம்பில் மேல் பூசிக்கொள்வது—அழகாக இருப்பது—எல்லோரும் துதிப்பது— ஆகமப் பொருளாக விளங்குவது —சைவ சமயச் சின்னமாக இருப்பது

The Lord of Thiru-Aalavai has the red-lipped Uma on one side of His Form. His Sacred Ash—becomes a mystic one—is seen smeared on the bodies of the celestials—is praised by one and all—is the sum and substance of the Aagamas—and is the emblem of the Godly path.

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
Muththi tharuvadhu neerru munivar annivadhu neerru
சத்தியம் ஆவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
Saththiyam aavadhu neerru thakkōr pugazhvadhu neerru
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
Paththi tharuvadhu neerru parava iniyadhu neerru
சித்தி தருவது நீறு திரு ஆலவாயான் திருநீறே
Siththi tharuvadhu neerru thiru aalavaayaan thiruneerē

திருநீறு மோட்சத்தைத் தருவது; முனிவர்கள் பூசிக்கொள்வது; எப்பொழுதும் உள்ளது; சிவனடியார்கள் புகழ்வது; பக்தியைக் கொடுப்பது: வாழ்வதற்கு இனிமையானது; (அஷ்டமா) சித்திகளைத் தருவது—திரு ஆல்வாயில் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவபெருமானின் திருநீறு ஆகும்.

The Sacred Ash gives beautitude; thesages smear it; it is ever existing; the Siva devotees adore it; it gives bhakti or devotion to god; it is fine to adore; it awards the eight Siddhis (super natural powers), it is the sacred ash of the Lord at Thiru Aalavaay.

ஆற்றல் அடல் விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
Aatrral adal vidai ērrum aalavaayaan thiruneetrraip
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞான சம்பந்தன்
Potrrip pugali nilaavum pūsuran gnaana sambandhan
தேற்றித் தென்னன் உடல் உற்ற தீப்பிணி ஆயின தீரச்
Thētrrith thennan udal utrra theppinni aayina theerach
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.
Chaatrriya paadalgall paththum vallavar nallavar thaame

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு ஆலவாய் என்னும் மதுரைக்கோயிலில் இருக்கும் சிவபெருமான் வலிமை பொருந்திய எருதை வாகனமாக உடையவர்; அப்பெருமானுடைய திருநீற்றைப் புகலியில் உள்ள ஞானசம்பந்தர் போற்றினர்; பாண்டியனது உடம்பில் இருந்த சுரநோய் போகுமாறு பாடினர்; இந்தப் பாடல்கள் பத்தையும் நன்ருக அறிந்தவர் எல்லா நன்மைகளையும் பெறுவார்கள்.

The brahmin Gnaanasambandhar dwells in Pugali (Sirkaazhi). He has sung in praise of the Sacred Ash of the Lord of Thiru Aalavai who rides on a robust bull. By this he has cured the dangerous disease which afflicted the body of the Pandya king. Those well-versed in these ten verses will be considered goodly.

(6)

உடம்பு நிலையில்லாதது என்றதும் பயப்படக்கூடாது; உடம்பு அழிவதுதான்; இது நமக்கு நன்ருகத் தெரியும். நான் இருக்கிறேன். என் தந்தை தாய் இருக்கிருர்கள்; அவர்களைப் பெற்றெடுத்து வளர்த்தவர்களும் இருக்கலாம்; இன்னும் அவர்களுக்கு முன்னே வாழ்ந்தவர் எங்கே? நம் நாட்டில் வாழ்ந்து தம் பெயரை நிலை நிறுத்தியவர்கள் எங்கே? அவர்கள் எல்லோரும் வாழ்நாள் முடிந்தும் சென்று விட்டார்கள். இதை நினைவு கொள்ள வேண்டும்.

கொண்டால் சினம் பகைமை முதலியன நீங்கும். எல்லோரும் ஓர் இனம் என்ற ஒற்றுமைப் பண்பு வளரும்; சகோதரத்துவம் ஓங்கும்; சுகமாக இருக்கலாம். ஆகவே நற்பண்புகள் வளர இறைவனை ஏத்துவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தையார் போயினார் தாயரும்
Thanthaiyaar pōyinaaar thaayarum

போனார் தாமும் போவார்
pōnaar thaamum pōvaar

கொந்தவேல் கொண்டு ஒரு கூற்றத்தார்
kondhavēl konndu oru kuurrrraththaar

பார்க்கின்றார் கொண்டு போவார்
paarkkinrraar konndu pōvaar

எந்த நாள் வாழ்வதற்கே மனம்
endha naall vaazhvadharkē manam

வைத்தியால் ஏழை நெஞ்சே
vaiththiyaal ēzhai negnchē

அந்தண் ஆரூர் தொழுது உய்யலாம் மையல்
anthann aaruur thozhudu uyyalaam maiyal

கொண்டு அஞ்சல் நெஞ்சே
konndu agncal negnchē

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தை இறந்து போனார்; தாயும் செத்துப்போனாள். அவர் தாமும் போவர்.

மூவிலை வேலைக் கையில் ஏந்தி நம்மைக்கொண்டு போவதற்காக யமன் காலம் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறான்.

(காலம் வந்ததும்) யமன் நம் உயிரைக் கொண்டு போவான். அது எந்த நாள் (என்று நமக்குத் தெரியாது).

நாம் சுகமாக வாழலாம் என்று மனம் கொண்டு இருக்கிறாய்; அறிவு இல்லாத நெஞ்சமே!

அழகிய குளிர்ச்சி பொருந்திய திருவாரூரில் உள்ள இறைவனை வணங்கிச் சுகம் பெறலாம்;

மயக்கம் கொண்டு பயப்படாதே;

ஓ நெஞ்சமே!

Father has gone; and the mother too;
They (their progeny) may also leave (this world);
With the trident, the god of death is looking for the time;
He would take (us) away;
When! (we do not know);
You made up your mind to lead a (luxurious) life;
O poor mind!
Worship the Lord at the pleasant beauteous Tiru Arur
and be redeemed;
Bewildered, fear thee not, O mind!

(7)

ஐந்தெழுத்தின் பெருமை

சைவ சமயிகள் திருநீறு பூசுவது அவசியம். அதுபோலவே சிவபெருமானுடைய பெயரை ஜெபித்தலும் அவசியம். சிவபெருமானுடைய பெயர் ஒரு மந்திரமாக அமைந்து இருக்கிறது. அதைப் பஞ்சாட்சரம் என்பர்; திருவைந்தெழுத்து என்பதும் அதுவே. சிவாய நம என்பதே பஞ்சாட்சரமந்திரம் ஆகும்; சிவபெருமானே உனக்கு வணக்கம் என்பது பொருள். அம்மந்திரத்தை மிகுந்த அன்போடு ஜெபித்தால் எல்லா நன்மைகளும் ஏற்படும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காதல் ஆகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
Kaadhal aagik kasindhu kannneer malgi
ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது
Ōdhuvaar thamai nannerikku uyppadhu
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருள் ஆவது
Vēdham naanginum meypporull aavadhu
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே.
Naadhan naamam namachivaayavē.

சிவபெருமானுடைய திருப்பெயர் "நமசிவய" என்பது இது நான்கு வேதங்களிலும் உண்மையான பொருள் ஆக விளங்குவது; இதனை அதிக அன்போடு, மனம் உருகிக், கண்களில் நீர்வடியச் சொன்னால். சொல்கிறவர்களை நல்ல வழியில் செலுத்தும்.

The sacred name of the Lord is "Na Ma Si Va Ya"—the mystic Five Letters. It is the sum and substance of the Vedas four. Chant the Five Letters, with great liking, melting, and with tear gushing and it will lead you to the right path.

நந்தி நாமம் நமச்சிவாய வெனும்
Nandhi naamam namachivaaya venum
சந்தையால் தமிழ் ஞானசம்பந்தன் சொல்
Sandhaiyaal thamizh gnaanasambandhan sol
சித்தையான் மகிழ்ந்து ஏத்த வல்லார்எலாம்
Sindhaiyaan magizhndhu ēththa vallaarelaam
பந்த பாசம் அறுக்க வல்லார்களே.
Bandha paasəm arrukka vallaargallɛ.

திருச்சிற்றம்பலம்

நந்தி என்ற சிவபெருமானின் பெயர் "நமசிவய"; இதையே தமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தர் இசையுடன் பாடியுள்ளார்; இப் பாடல்களை மனத்தில் சந்தோஷத்துடன் பாடுபவர்கள், பந்தமும் பாசமும் அறுப்பார்கள்.

The sacred name of Nandhi—Lord Siva—is "Na Ma Si Va Ya". This as subject, Gnaanasambandhar, proficient in Tamil, sang these verses to rhythm. All those that sing them with joy do sever their bondage and attachment.

திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்
THIRUNAVUKKARASAR THEVARAM

(8)

திருவைந்தெழுத்தை ஜெபிப்பது மிகவும் நல்லது. இடையருது ஜெபித்துக்கொண்டு இருந்தால் நம் சிந்தையும் செயலும் வேறென்றில் நிலேத்து இருந்தாலும் நாக்கு அத்திருவைந்தெழுத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கும். ஆகவே நன்மையிலும் தீமையிலும் திருவைந்தெழுத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தால் நாக்கானது வேறு தவருன சொற்களேச் சொல்லாது. ஆகவே நாக்கினுல் ஏற்படும் குற்றம் நிகழாது.

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்ருயின வாறு விலக்ககிலீர்
Kutrraayina vaarru vilakkagileer
  கொடுமை பல செய்தன நான் அறியேன்
  kodumai pala seydhana naan arriyēn
ஏற்ருய் அடிக்கே இரவும் பகலும்
Etrraay adikkē iravum pagalum
  பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
  piriyaadhu vannaguvan eppozhudhum
தோற்ருதென் வயிற்றின் அகம்படியே
Thōtrraadhen vayitrrin agambadiyē
  குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
  kudarōdu thudakki mudukkiyida
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
Aatrrēn adiyēn adhigaik kedila
  வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.
  veerattaanaththu urrai ammaanē.

இந்த நோய் எமன் ஆகி இருக்கிறது; இத்துன்பத்தை நீக்கவில்லேயே! நான் என்ன கொடுமைகள் செய்தேன்? எனக்குத் தெரியவில்லே; எருதை வாகனமாக உடையவனே! உன் திருவடிகளே இரவும் பகலும் விடாமல் வணங்குவேன்; எப்பொழுதும் வணங்குவேன்; இந்த நோய் கண்ணுக்குத் தெரியாது; என் வயிற்றில் பொறுக்க முடியாத வலி; குடலேப்பிடித்துக் கசக்குகிறது. இந்த வலியைத் தாங்க முடியவில்லே; கெடிலம் என்ற ஆற்றின் கரையில் உள்ளது திருவதிகை—அத்திருவதிகை என்ற தலத்தில் வீரட்டானம் என்ற கோயிலில் இருக்கும் தலேவனே!

The disease has become the god of death. You have not relieved me of the pain. What evil deeds did I do? I do not know. O Lord, riding on a bull! Your Feet, night and day, without pause, I worship. The disease is invisible; it spins and twists the intestine. I am unable to bear the pain. Oh Lord residing in the shrine called Veerattaanam in Thiruvathigai (திருவதிகை) on the banks of the river Gadilam!

சலம் பூவொடு தூபம் மறந்து அறியேன்
Chalam pūvodu dūbam marrandhu arriyēn
தமிழோடு இசைபாடல் மறந்து அறியேன்
thamizhōdu isaipaadal marrandhu arriyēn
நலம் தீங்கிலும் உன்னை மறந்து அறியேன்
Nalam theenggilum unnai marrandhu arriyēn
உன்நாமம் என்நாவில் மறந்து அறியேன்
unnaamam ennaavil marrandhu arriyēn
உலந்தார் தலையில் பலிகொண்டு உழல்வாய்
Ulandhaar thalaiyil balikonddu uzhalvaai
உடலுள் உறுசூலை தவிர்த்து அருள்வாய்
udalull urrusūlai taavirththu arullvaai
அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
Alanthēn adiyēn adhikaik kedila
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.
veerattaanaththu urrai ammaanē.

தண்ணீர், பூ, தூபம் இவற்றால் (வழிபாடு செய்வதை)மறந்தது இல்லை. இசை பொருந்திய தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடுவதையும் மறக்கவில்லை. நன்மை வந்த பொழுதும், தீமை வந்த பொழுதும் உன்னை மறக்கவில்லை. உன்னுடைய திருப்பெயர் (திருவைந் தெழுத்து); அதை என் நாக்கு மறக்கவில்லை. இறந்தவருடைய மண்டை ஓட்டில் பிச்சை எடுத்துத் திரிபவனே! என் உடம்புக்குள் வந்து இருக்கிற சூலை நோயை நீக்குவாயாக. வருந்துகிறேன், அடியவன் ஆகிய நான். திரு அதிகையில் கெடில நதிக்கரையில் உள்ள 'வீரட்டானம்' என்ற கோயிலில் உள்ள கடவுளே!

I never forgot or failed (to worship) with waters, flowers and incense. I never failed to sing Tamil songs set in music. I did not forget you while well placed in life or while suffering. My tongue never failed to chant Your Secred Name. Oh Lord, who took alms in the skull of the dead and roam about! Please relieve me of the pain that has afflicted my body and bestow grace. I, a devotee, am suffering. Oh Lord that resides in the temple 'Veerattaanam' on the banks of the river Gadilam at Thiru Athigai!

போர்த்தாய் அங்கோர் ஆனையின் ஈருரிதோல்
Porththaay angōr aanaiyin eeruritho̶l
புறங்காட(டு) அரங்கா நடமாட வல்லாய்
purrangaadu arangaa nadamaada vallaay
ஆர்த்தான் அரக்கன் தனைமால் வரைக்கீழ்
Aarthaan arakkan thanaimaal vəraikkeezh
அடர்த்திட்(டு) அருள்செய்த அதுகருதாய்
Adarththittu arullseydha adhukarudhaay
வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
Vērththum puranndum vizhundhum ezhundhaal
என்வேதனை யான விலக்கி இடாய்
envēdhanai yaana vilakki idaay
ஆர்த்தார் புனல்சூழ் அதிகைக் கெடில
Aarththaar punalsūzh adhigaik kedila
வீரட்டானத்து உறை அம்மானே.
veerattaanaththu urrai ammaanē.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஒரு யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்துக் கொண்டாய்; சுடு காட்டையே நாடக அரங்காகக் கொண்டாய்; அங்கே நடனம் ஆடுகிறாய்; இராவணன் ஆகிய ராக்ஷசன் ஆரவாரம் செய்து மலையைத் தூக்கிறான்; அவனை நெருக்கி அவனுக்கு அருள் செய்தாய்; அதனை நினைவில் கொள்! நான் வேர்க்கிறேன்; புரள்கிறேன்; விழுகிறேன்; எழுகிறேன். என்கஷ்டங்களை நீக்குவாய்! ஆரவாரம் செய்து கொண்டு கெடிலநதியின் வெள்ளம் சூழ்ந்துஇருக்கிற திருவதிகையில், வீரட்டானம் என்ற கோயிலில் இருக்குந் தலைவனே!

You covered yourself with the skin of the elephant. The burning ground is your stage and you are capable of dancing thereon. Ravana, the gaint, made a great uproar. But you crushed him under a huge mountain and bestowed grace on him. Please consider that. I perspire, I roll, I fall, I rise. Kindly remove my suffering. O Lord, residing in the shrine called Veerattaanam in Thiruvathigai surrounded by the waters of the Gadilam!

(9)

பிறந்தது முதற்கொண்டு பசியும் தாகமும் உடன்வருகின்றன; உணவு மிகினும் நோய். அதைப் போக்க மருந்து. இங்ஙனம் அல்லலில் வளர்ந்து அல்லலில் வாழ்கிறோம்; பின் கல்வி. அதுவும் துன்பம்: கற்ற பிறகு பொருள் ஈட்டும் முயற்சி; பொருட் ஈட்டச் செய்யும் செயல்களுக்கு அளவில்லை. நல்ல வழியில் ஈட்டுவது நல்லது. கெட்ட வழியில் ஈட்டினால் பிறருக்குத் துன்பம் உண்டாக்கி நம்மிடம் வருவதால் அதுவும் நமக்கு நன்மை தராது. தீய வழியில் பொருள் ஈட்டினால் அரச தண்டனைக்கும் உள் ஆக்கும். ஆகவே தீய வழியில் பொருள் ஈட்டுதல் கூடாது. சகோதரர்களாக எல்லோரையும் பாவித்தால் தீய வழியில் பொருள் ஈட்டுகிற எண்ணமே வராது. எல்லாரும் இன்பம் அடையலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவுற்ற நாள் முதலாக உன்பாதமே காண்பதற்கு
Karuvutra naall mudhalaaga unpaadhamē kaannbadharrku
உருகிற்று என் உள்ளமும் நானும் கிடந்து
urugitrru en ulllamum naanum kidanthu
அலந்து எய்த்து ஒழிந்தேன்
alandhu eyththu ozhinthēn
திருஒற்றியூரா திரு ஆலவாயா திரு ஆரூரா
Thiruotrriyuuraa thiru aalavaayaa thiru aaruuraa
ஒரு பற்று இலாமையும் கண்டு இரங்காய்
oru patrru iiaamaiyum kanndu eranggaay
கச்சி யேகம்பனே
Kachchi yēkambanē

திருச்சிற்றம்பலம்

தாயின் கருவிலே விழுந்த நாள்முதற் கொண்டு உன்னுடைய திருவடிகளைக் காணவேண்டும் என்று என் உள்ளம் உருகிற்று. நானும் கிடந்து மிகவும் வருந்தினேன்.

திருவொற்றியூரில் உள்ள இறைவனே!

மதுரையில் திருவாலவாய் என்னும் கோயிலில் உள்ளவனே!

திருவாரூரில் இருப்பவனே!

ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லாது நான் இருக்கும் நிலைமையைக் கண்டு மனம் இரங்குவாய்!

காஞ்சிபுரத்தில் திரு ஏகம்பம் என்ற கோயிலில் இருக்கும் பெருமானே!

From the day I was conceived in the womb,
my mind melted to see your feet.

I underwent a lot of suffering.

Oh Lord residing at Thiru otrriyuur!

Oh Lord of the temple Thiru aalavaay of Madurai!

Oh Lord of Thiru aaruur!

By seeing that I have no support, please feel pity on me.

Oh Lord abiding in Eakambam at Kaanchipuram!

(10)

நாக்கு இறைவன் பெயரைச் சொல்லிப் பழகினால், மனமும் அதில்தானே லயிக்கும். மனமும் வாக்கும் அந்த மந்திரத்தில் பழகினால் இறைவன் குடிகொள்ளும் இடமாக மனம் மாறும். அப்பொழுது அந்த மனம் தூய்மை உடையதாக இருக்கும். நன்மை உள்ள இடத்தில் நல்லனவே சேரும். நன்மையே உரு எடுத்தாற் போன்ற நிலை ஏற்படும்; அத்தகையவர் கூட்டுறவு எல்லாருக்கும் நன்மை விளைவிக்கும். நல்லவர்களோடு இணங்கியிருப்பது நல்லது. அவர்களோடு சேர்ந்து இருந்தால் அவர்கள் நடுவில் இறைவன் வீற்றிருப்பான்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
Maasil veennaiyum maalai madhiyamum
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
Veesu thendraalum veengilla vēnilum
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
Mūsu vanndarrai poygaiyum pōndradhē
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.
Eesan endhai innaiyadi neezhalē.

குற்றம் அற்ற வீணையின் இசைபோலவும், மாலைக் காலத்தில் காணப்படும் நிலாவைப் போலவும், அக் காலத்தில் வீசும் தென்றல் போலவும், இளவேனில் காலத்துக் குளிர்ச்சி போலவும், வண்டுகள் ஒலிக்கும் (மலர்கள் உள்ள) குளம் போலவும் (இன்பம் உண்டாக்கும்; எது எனில்) எந்தை ஆகிய சிவபெருமானின் திருவடி நிழல்.

The shade of the pair Feet of my Heaventy Father is like—the music of the flawless Veena—the moon light in the evening—the pleasant breeze blowing from the south—the pleasantness of the spring season and—the tank wherein the bees hum (on the flowers therein).

நமச்சி வாயவே ஞானமும் கல்வியும்
Namachchi vaayavē gnaanamum kalviyum
நமச்சி வாயவே நான் அறி விச்சையும்
Namachchi vaayavē naan arri vichchaiyum
நமச்சி வாயவே நாநவின்று ஏத்துமே
Namachchi vaayavē naanavindru ēththumē
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே.
Namachchi vaayavē nannerri kaattumē

நமச்சிவாய என்பது பேரறிவைத் தருவது
நமச்சிவாய என்பது கல்வியையும் தருவது.
நமச்சிவாய என்பது நான் அறிந்த வித்தையும் ஆகும் என்பதை என்னுடைய நாக்கு விரும்பிப் புகழும்.
நமச்சிவாய என்பது நல்ல வழியைக் காட்டும்.

Na Ma SiVa Ya — awards wisdom and worldly education
Na Ma Si Va Ya — is the stratagem I have learnt
Na Ma Si Va Ya — my tongue always adores with great liking.
Na Ma Si Va Ya — leads to the virtuous path.

திருச்சிற்றம்பலம்

விறகில் தீயினன் பாலில் படு நெய்போல்
Virragil theeyinan paalil padu neypōl
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
Marraiya nindrullan maamanni chōdhiyaan
உறவு கோல் நட்டு உணர்வு கயிற்றினால்
Urravu kōl nattu unnarvu kayitrrinaal
முறுக வாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே.
Murruga vaangik kadaiya mun nirrkumē.

திருச்சிற்றம்பலம்

விறகில் தீயைப் போலவும், பாலில் உள்ள நெய்போலவும், சிறந்த மணியில் காணப்பெறும் ஒளி போலவும் இறைவன் மறைந்து நின்று இருக்கிருன். உறவு என்னும் கோலை நட்டு, உணர்வு என்ற கயிற்றைக் கட்டி, முன்னும் பின்னும் இழுத்துக் கடைந்தால், இறைவன் எதிரில் வந்து நிற்பான்.

He stands unseen—like fire in wood,—like ghee in milk—and like the brightness in a bright gem. Fix a post called knowledge, take a rope called wisdom, and then churn it. The Lord would stand in front of you.

(11)

அரிது அரிது மானுடர் ஆதல் அரிது. இப் பிறவி தப்பின் எப் பிறவி வாய்க்குமோ நாம் அறியோம். மானுடப் பிறவி நமக்குக் கொடுத்தது இறைவனே! ஆகையால் இத்தகைய சிறந்த பிறவியை அளித்த இறைவனை மனத்தால் சிந்திக்க வேண்டும். வாக்கால் வாழ்த்த வேண்டும், காயத்தால் தொழ வேண்டும். பல பிறவிகளை எடுத்து வருந்தி உழலும் உயிர் மானிடப் பிறவி கொடுத்த இறைவனை மறக்கக்கூடாது.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன் அடி என் மனத்தே
Puzhuvaayp pirrakkinum punnnniyaa un adi en manathē
வழுவாதிருக்க வரந்தரல் வேண்டும் இவ்வையகத்தே
vazhuvaathirukka varantharal vēnndum ivvaiyagaththē

தொழுவார்க்கு இரங்கி இருந்து அருள்செய் பாதிரிப் புலியூர்
thozhuvaarkku irangi irundu arullsey Paadhirip puliūr
செழுநீர்ப் புனல் கங்கை செஞ்சடை மேல் வைத்த
Sezhuneerp punal Ganggai segnchadai mēl vaiththa
தீ வண்ணனே
thee vannnanē

புழுவாகப் பிறந்தாலும், புண்ணியனே! உன் திருவடி என் மனத்தில் தவறாது இருக்க வேண்டும்—இவ்வரம் எனக்குத் தர வேண்டும்;

இந்த உலகத்தில் உன்னைத் தொழும் அடியவர்களுக்கு மனம் இரங்கி அருள் செய்பவனே!

திருப்பாதிரிப் புலியூரில் இருக்கும் கடவுளே!

பெரும் வெள்ளத்தை உடைய கங்கையைச் சிவந்த சடையில் கொண்ட பெருமானே!

நெருப்பு நிறம் உடையவனே!

O Holy one!
Even if I should be born as a worm, Your feet should be fixed in my mind.
—This boon or blessing please confer.
(O Lord) who condescends to show grace to those that worship Thee!
(O Lord) residing at Tirup paathirippuliyuur!
(O Lord) who has placed the flooded Ganges in the matted locks!
O fire coloured Lord!

(12)

இறைவனை மனத்தில் நினைத்து இருந்தால் மட்டும் போதாது. அவனைப் பூசை செய்வதும் நம் கடமை. சைவர்களுக்கு விக்கிரக ஆராதனை அவசியம். இறைவனை உருவம் உடையவன் என்றும் உருவம் இல்லாதவன் என்றும் கூறுவர். இறைவன் உருவத்தில் வந்தும் அருள் செய்வான்; உருவம் காட்டாமலும் அருள் செய்வான்; அருவுருவத்தில் இருந்தும் அருள் செய்வான். அருவுருவம் ஆவது இலிங்கத் திருமேனி; இலிங்கத் திருமேனிதான் கோயில்களில் வைத்துப் பூசிக்கப்படுவது. ஆகவே கோயில்களுக்குச் சென்று சிவலிங்கப் பெருமானை வணங்குவது மிகவும் சிறப்பாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
Sotrrunnai vēdhiyan sōthi vaanavan
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
Potrrunnai thirundhadi porundhak kaithozha
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலில் பாய்ச்சினும்
Katrrunnaip pūttiyōr kadalil paaychchinum
நற்றுணை ஆவது நமச்சி வாயவே
Natrrunnai aavadhu namchchi vaayavē.

புகழ் பொருந்திய வேதத்தை ஓதுபவன்; ஒளி பொருந்திய விண் உலகில் இருப்பவன்–இச்சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் பொன்போன்றவை; அழகானவை; அவற்றைக் கையால் தொழுதால், கல் தூணில் கட்டிக் கடலில் தள்ளினாலும், ''நமசிவாய'' என்னும் மந்திரம் நல்ல துணையாய் இருக்கும்.

He chants the famous Vedas. He resides in the glowing Heaven. His Feet are golden and beautiful. If one worships His Feet with intense devotion and clasped hands, and although one is bound to a boulder and thrown into the sea, it is ''NaMaSiVaYa'' that becomes his helpmate.

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
Illaga villakkadhu irull keduppadhn
சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது
Sollaga villakkadhu sōthiyullladhu
பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
Pallaga villakkadhu palarum kaannpadhu
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே
Nallaga villakkadhu Namachchi vaayavē.

வீட்டில் வைக்கும் விளக்கு இருளை நீக்கும். புகழ் பொருந்திய மனத்தில் உள்ள விளக்கு ஒளி பொருந்தியது. பல வீடுகளிலும் வைக்கும் விளக்கு பலரும் காணக்கூடியது. நல்ல மனத்தில் இருப்பது ஆகிய விளக்கு ''நமசிவாய'' என்ற மந்திரம் ஆகும்.

The light lit in the house extinguishes darkness. The famous light lit in the mind is lustrous. The lights lit in the

houses are visible to all. The good light in the mind is "NaMa SiVaYa" (the mystic five lettered mantra).

மாப்பிணை **தழுவிய** மாதொர் பாகத்தன்
Maappinnai thazhuviya Maadhor baagaththan

பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
Puppinnai thirundhadi porundhak kaithozha

நாப்பிணை தழுவிய நமச்சிவாயப் பத்து
Naappinni thazhuviya namachchivaayap paththu

ஏத்த வல்லார் தமக்கு இடுக்கண் இல்லையே
Eththa vallaar thamakku iduckkann illaiye

திருச்சிற்றம்பலம்

பெண்மான் போன்றவர் உமை; அவரை ஒரு பாகத்தில் உடையவர் சிவபெருமான். சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் மலர் போன்றவை; அழகு உடையவை; அவற்றைக் கையால் தொழு; சொல்மாலையாகிய நமச்சிவாயப் பதிகத்தைப்பாடு; பாடினால் துன்பங்கள் இல்லை.

Uma is like a hind and the Lord is having Her in His Form. Worship His flower-like Feet with clasped hands; and sing this decad which praises the (mystic five Letters) "NaMa SiVaYa". There will be no misery for ever.

(13)

இறைவன் பொருள் விளங்கும் ஓசையாகவும் இருக்கிறான் பொருள் விளங்காத ஒலிகள் ஆகவும் இருக்கிறான்; இறைவன் மலர் ஆக இருக்கிறான்; மலரில் உள்ள வாசனை ஆக இருக்கிறான்; வானத்தில் இருக்கிறான்; வானத்துக்கு அப்பாலும் இருக்கிறான்; நிலமாக இருக்கிறான்; நீராக இருக்கிறான்; காற்றாக இருக்கிறான்; தீயாக இருக்கிறான்; நமக்குப் பயன்படும் எல்லாப் பொருள் ஆகவும் இருக்கிறான். இங்ஙனம் இருக்கும் இறைவனை மறக்கலாமா? அவனுடைய இனிமையான திருப்பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு அவனை வாழ்த்துவது நம் கடமை.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓசை ஒலியெலாம் ஆனாய் நீயே
Ōsai oliyelaam aanaay neeyē
உலகுக்கு ஒருவனாய் நின்றாய் நீயே
ulagukku oruvanaay nindraay neeyē
வாச மலரெலாம் ஆனாய் நீயே
Vaasa malarelaam aanaay neeyē
மலையான் மருகனாய் நின்றாய் நீயே
malaiyaan maruganaay nindraay neeyē
பேசப் பெரிதும் இனியாய் நீயே
Pēsap peridhum iniyaay neeyē
பிரானாய் அடியென்மேல் வைத்தாய் நீயே
piraanaay adiyenmēl vaiththaay neeyē
தேச விளக்கெலாம் ஆனாய் நீயே
Dhēsa villakkelaam aanaay neeyē
திருவையாறு அகலாத செம்பொற் சோதி.
thiruvaiyaarru agalaadha sembor sōdhi.

ஓசை ஆகவும், ஒலி ஆகவும் இருப்பவன் நீயே; உலகம் முழுவதுக்கும் ஒப்பு இல்லாதவனாக நிற்பவன் நீயே; வாசனை பொருந்திய மலர் முழுவதும் நிற்பவன் நீயே; இமவானுக்கு மருமகனாய் நிற்பவனும் நீயே; பேசுவதற்கு மிகவும் இனிமை உடையவன் நீயே; தலைவன் ஆகித் திருவடியை என் தலைமேல் வைத்தவனும் நீயே; உலகம் முழுவதுக்கும் விளக்காக இருப்பவனும் நீயே; திருவையாற்றை நீங்காது இருக்கும் சிவந்த பொன் போன்ற ஒளி உடைய கடவுளே!

You are the meaningless and significant sounds. You stand as the Pearless One throughout the world. You are the flowers fragrant all. You stand as the son-in-law of Malaiyaan (Himavaan). You are sweet (much indeed) to speak of. As Master You have placed Your Feet on my head. You have become the Light of the world. Oh Golden light that does not leave Thiruvaiyaarru!

ஆரும் அறியா இடத்தாய் நீயே
Aarum arriyaa idaththaay neeyē
ஆகாயம் தேர் ஊற வல்லாய் நீயே
aagaayam thēr ūrra vallaay neeyē

பேரும் பெரிய இலங்கை வேந்தன்
Pērum periya ilanggai vēndhan
பெரிய முடிபத்து இறுத்தாய் நீயே
periya mudipaththu irruththaay neeyē
ஊரும் புரமூன்றும் அட்டாய் நீயே
Ūrum puramūndrum attaay neeyē
ஒண் தாமரையானும் மாலும் கூடித்
onn thamaraiyaanum maalum kūdith
தேரும் அடி என்மேல் வைத்தாய் நீயே
Thērum adi enmēl vaiththaay neeyē
திருவையாறு அகலாத செம்பொற் சோதி.
thiruvaiyaarru agalaadha semborr sōdhi.

ஒருவரும் அறிந்து கொள்ள முடியாத இடத்தில் இருப்பவன் நீயே; ஆகாயத்தில் தேரில் செல்லக் கூடியவன் நீயே; புகழ் பொருந்தியபெரிய இலங்கைக்கு அரசன் இராவணன், அவன் தலைகள் பத்தையும் நெரித்தவனும் நீயே; நகரும்படியான மூன்று ஊர்களையும் அழித்தவன் நீயே; ஒளி பொருந்திய தாமரையில் இருக்கும் பிரமனும் திருமாலும் கூடித் தேடிய திருவடியை என் தலைமேல் வைத்தவனும் நீயே; திருவையாற்றில் நீங்காமல் இருக்கும் செம்பொன் போன்ற ஒளிபொருந்திய கடவுளே!

You are in the place not perceived by even one. You are capable of driving the chariot in the Heavens. You crushed the ten big heads of (Raavanna) the famous King of Lanka. You destroyed the three moving fortresses. Brahma seated on the bright lotus and Vishnu cannot perceive Your Feet; and You were pleased to place them on my head. Oh Golden Light that does not leave Thiruvaiyaarru!

(14)

உலகில் காணும் எல்லாப் பொருள்களும் அழிந்து போகக்கூடியவை. சில நீண்ட நாள் இருக்கலாம்: சில பல நூற்றுண்டுகள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் மக்கட் பிறவியோ சிறந்த பிறவி எனினும், சில ஆண்டுகள்தான் நாம் வாழ்ந்து இருக்க முடியும். வாழும் சில ஆண்டுகளில் நல்லதைச் செய்வோம்; நல்லது அல்லாதவற்றைச் செய்யாது இருப்போம். நல்லவர்களோடு உறவு கொள்வோம். நல்லவர் அல்லாதவர்களை நல்லவர்களாக ஆக்க முயல்வோம். இதுவே நல்ல நெறி; நன்மையை அடைவிக்கும் நெறியும் ஆகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தை யார் தாயார் உடன்பிறந்தார்
Thandhai yaar thaayaar udanpirranthaar
தாரம் ஆர் புத்திரர் ஆர் தாம் தாம் யாரே
thaaram aar puththirar aar tham thaam yaarē
வந்தவாறு எங்ஙனே போமாறு ஏதோ
Vandhavaarru engnganē pōmaarru ēdhō
மாயமாம் இதற்கு ஒன்றும் மகிழ வேண்டாம்
maayamaam idarrku onrrum magizha vēndaam
சிந்தையீர் உமக்கு ஒன்று சொல்லக் கேண்மின்
Chinthaiyeer umakku onrru sollak kēnnmin
திகழ் மதியும் வாள் அரவும் திளைக்கும் சென்னி
tigazh madhiyum vaall aravum thillaikkum senni
எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய
Endhiyaar thirunaamam Namachchivaaya
என்று எழுவார்க்கு இருவிசும்பில் இருக்கலாமே.
enrru ezhuvaarkku iruvisumbil irrukkalaamē

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்தை தந்தை என்கிறோமே அத்தந்தை என்பவர் யார்? தாய் தாய் என்று சொல்கிறோமே அத்தாய்தான் யார்? உடன் பிறந்தவர்கள் என்கிறோமே அவர்கள் தாம் யார்? (இப்படிச் சொல்கிற) நாம்தாம் யார்! நாம் எங்கிருந்து வந்தோம்? நாம் எங்கே போகப் போகிறோம்? இது மாயை! (இந்தப் பிறவியில் உள்ள சுக போகங்களைப் பார்த்து) இதற்காக மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டாம்: ஏ மனமே! உனக்கு ஒரு செய்தியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சந்திரன் திகழ்கிறதும், ஒளி பொருந்திய பாம்பு இருப்பதும் ஆகிய திருமுடி உடையவர் சிவபெருமான். அவர் (நம் எல்லோருக்கும்) தந்தை ஆவர். அவருடைய திருப்பெயர் நமச்சிவாய என்ற மந்திரம் ஆகும். அம்மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் வானுலகில் (மோட்ச உலகில்) இருக்கலாம்.

Who the (earthly) father is and who the mother too?

Who are those that call themselves as children of the same parents?

Who the wife is and who the children are?

Who are we?

Whence did we come? and whereto should we go?

This is after all an illusion.
Hence don't become exhilarated!
O Mind!
I intend to advise you, please listen!
There is the Lord having the crescent and the snake over His head who is our (heavenly) Father.
His sacred names is "Na Ma Si Va Ya"
Chant it and rise up;
You will be permanently seated in the wide Heavens.

(15)

இறைவன் நமக்கு இந்த நல்ல உடம்பைக் கொடுத்தான். இது புன்புலால் யாக்கை; இதை நல்ல உடம்பாக ஆக்க வேண்டாமா? உடற்பயிற்சி செய்தால் இது வலிமையுடையதாகிறது. பிராணுயாமம் செய்தால் வலிமை அடைகிறது. இத்தகைய வலிமை பொருந்திய உடம்பு உறுப்புக்கள் ஏன் இருக்கின்றன? அவற்றை உலகியல் நிலையிலிருந்து கடவுள் பக்கம் சிறிது திருப்ப வேண்டும். தலை இறைவனை வணங்க இருக்கிறது; வாய் இறைவனை வாழ்த்துவதற்காக இருக்கிறது; மனம் இறைவனை நினைப்பதற்காக இருக்கிறது. கால்கள் வீணாக ஊர் சுற்றுவதற்கு மட்டும் அல்ல; இறைவனை அல்லது அவன் இருக்கும் கோயிலை வலம் வருவதற்காகவும் பயன்படுத்த வேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு உடல் உறுப்பையும் இறைவன் பக்கம் செலுத்துவது அறிவு உடைமை ஆகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தலையே நீ வணங்காய்—தலை
Thalaiyē nee vannanggaay—thalai
மாலை தலைக்கு அணிந்து
Maalai thalaikku annindhu
தலையாலே பலி தேரும் தலைவனைத்
Thalaiyaalē bali therrum thalaivanaith
தலையே நீ வணங்காய்
Thalaiyē nee vannanggaay

தலையே! நீ வணக்கம் செலுத்து; தலைமாலையைத் தலையில் அணிந்து கொண்டிருக்கிறான், சிவன்; அவன் (பிரமனது) தலை ஓட்டில் பிச்சை எடுக்கிறான்; அத்தலைவனைத் தலையே! நீ வணங்குவாய் ஆக!

O head! bow down. He has adorned His head with the garland of skulls. He takes alms in the skull (of Brahma). He is the Master of all. To Him, oh head! bow down.

கண்காள் காண்மின்களோ—கடல்
Kanngaall kaannmingallō—kadal
நஞ்சுண்ட கண்டன் தன்னை
Nanjunnda kanndan thannai
எண்தோள் வீசி நின்றாடும் பிரான் தன்னைக்
Ennthōll veesi nindrraadum piraan thannaik
கண்காள் காண்மின்களோ
Kanngaall kaannmingallō.

கண்களே! பாருங்கள்! சிவன் கடலில் இருந்து வந்த விஷத்தை உண்டு கழுத்தில் நிறுத்தினான்; அவன் தன் தோள்கள் எட்டையும் வீசி ஆடுகிறான். அத்தகைய கடவுளைக் கண்களே! பாருங்கள்.

Oh eyes! please see. He devoured the poison that came from the sea, and stopped it in His throat. He dances spreading all His eight shoulders. Such a Lord, oh eyes! please see!

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்
Sevigaall kennmingallō—Sivan
எம் இறை செம்பவள
Em irrai sempavalla
எரிபோன் மேனிப் பிரான் திறம் எப்போதும்
Eripōn mēnip piraan thirram eppōdhum
செவிகாள் கேண்மின்களோ.
Sevigaall kēnnmingallō.

காதுகளே! கேளுங்கள்! சிவன் எங்கள் தலைவன்; சிவந்த பவழ நிறம் உடையவன்; நெருப்புப் போன்ற உடம்பு உடையவன். அவனுடைய பெருமையை எப்பொழுதும் காதுகளே கேளுங்கள்;

Oh ears! please hear. He is Siva. He is our Lord. The colour of His form is like that of red coral. His body is red like fire. Him, always, oh ears! please hear.

மூக்கே நீ முரலாய்—முது
Mūkkē nee muralaay—mudhu
காடுறை முக்கணனை
Kaadurrai mukkannanai
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
Vaakkē nōkkiya manggai mannaallanai
மூக்கே நீ முரலாய்.
Mūkkē nee muralaay.

மூக்கே! நீ முகர்ந்து பார்! சிவன் முதுகாட்டை இடம் ஆக உள்ளவன்; மூன்று கண்களை உடையவன்; உமையின் பேச்சையே எதிர்நோக்கி இருக்கும் தலைவன். அவனை, மூக்கே! நீ முகர்வாயாக.

Oh nose! please smell by nose. He resides in the cremation ground. He is the three eyed one. He longs to hear the speech of the Lady (Uma). Oh nose! please smell (of Him) by nose!

வாயே வாழ்த்து கண்டாய்—மத
Vaayē vaazhththu kanndaay—madha
யானை யுரி போர்த்துப்
Yaanai yuri pōrththup
பேய்வாழ் காட்டகத்து ஆடும் பிரான் தன்னை
Pēyvaazh kaattakaththu aadum piran thannai
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்.
Vaayē vaazhththu kanndaay.

வாயே! நீ வாழ்த்துவாயாக! இவன் மதம் பொருந்திய யானையின் தோலை உரித்தவன். பேய்கள் இருக்கும்படியான சுடுகாட்டில் ஆடுபவன். அத்தலைவனை, வாயே! நீ வாழ்த்துவாயாக!

Oh mouth! praise Him. He covered Himself with the skin of the elephant. He dances in the cremation ground where the demons live. Him, oh mouth! please praise!

நெஞ்சே நீ நினையாய்—நிமிர்
Nenjē nee ninaiyaay—nimir
புன்சடை நின்மலனை
Punsadai ninmalanai

மஞ்சாடும் மலை மங்கை மணாளனை
Manjaadum malai mangai mannaallanai
நெஞ்சே நீ நினையாய்
Nenje nee ninaiyaay.

நெஞ்சே! நீ நினைப்பாய் ஆக! சிவன் நீண்ட சடை உடையவன்; தூய்மை உடையவன்; பனி மூடியுள்ள மலை அரசன் மகளுக்குக் கணவன். அச்சிவனை, நெஞ்சே! நீ நினை!

Oh mind! think of Him! He has large matted locks. He is the Pure One. He married the lady, daughter of the (King of) mountains covered with white clouds. Oh mind! think of Him.

கைகாள் கூப்பித் தொழீர்— கடி
Kaikaall kūppith thozheer— kadi
மாமலர் தூவி நின்று
Maamalar thūvi nindrru
பைவாய்ப் பாம்பரை ஆர்த்த பரமனைக்
Paivaayp paambarai aarththa paramanaik
கைகாள் கூப்பித் தொழீர்
Kaikaall kūppith thozheer.

கைகளே! இரண்டு கைகளையும் சேர்த்துத் தொழுங்கள். வாசனை உள்ள சிறந்த மலர்களை இட்டு நின்று தொழுங்கள். இறைவன் படம் உடைய பாம்பை இடுப்பில் கட்டியவன். அவனைக் கைகளே! கூப்பித் தொழுங்கள்.

Oh hands! Salute him by folding both hands together. Place fragrant best flowers and stand. He is the Lord who has belted his waist with serpent having hood. Oh hands! salute Him!

ஆக்கையால் பயன் என்—அரன்
Aakkaiyaal payan en—Aran
கோயில் வலம் வந்து
Kōyil valam vandhu
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி யென்னாத இவ்
Pūkkaiyaal attip pōtrri yennaadha iv
ஆக்கையால் பயன் என்
Aakkaiyaal payan en.

உடம்பால் பயன் என்ன? சிவபெருமான் கோயிலை வலம் வர வேண்டும்; பூவைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு 'போற்றி' என்று சொல்லிப் போடவேண்டும்; இப்படிச் செய்யாத இந்த உடம்பால் பயன் என்ன?

Of what avail is the body? Go round the temple of Hara. Take flowers in your hands, place them on Him and praise Him. It you don't do and praise, what is the use of this body?

கால்களால் பயன் என்—கறைக்
Kaalgallaal payan en—karraik
கண்டன் உறை கோயில்
Kanndan urrai kōyil
கோலக் கோபுரக் கோகரணஞ் சூழாக்
Kōlak kōburak kokarannagn sūzhaak
கால்களால் பயன் என்
Kaalgallaal payan en

கால்கள் இருப்பதால் பயன் என்ன? கழுத்தில் கறை உடையவன் சிவபெருமான். அப் பெருமான் இருக்கும் கோயில் திருக் கோகரணம். அங்கு அழகிய கோபுரம் இருக்கிறது. அக் கோயிலைச் சுற்றிவராத கால்களால் பயன் என்ன?

Of what use are the legs? Go round the temple of Gokarnam which has a beautiful pagoda. If not, of what avail are the legs?

உற்றார் ஆர் உளரோ—உயிர்
Utrraar aar ullarō—uyir
கொண்டு போம் பொழுது
Konndu pōm pozhudhu
குற்றாலத்து உறை கூத்தன் அல்லால் நமக்கு
Kutrraalaththu urrai kūththan allaal ṅamakku
உற்றார் ஆர் உளரோ.
Utrraar aar ullarō.

யமன் உயிரைக் கொண்டு போகிற சமயத்தில், உறவினராக நமக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? குற்றாலம் எனும் தலத்தில் கூத்து ஆடும் கடவுளைத் தவிர்த்து நமக்கு உதவினர் ஆக யார் இருக்கின்றார்கள்?

Who are our relatives when the life is taken away? Except the Lord who resides and dances at Kutraalam, who are our relatives?

இறுமாந்து இருப்பன் கொலோ—ஈசன்
Irrumaandhu iruppan kolō—eesan
பல்கணத்து எண்ணப்பட்டுச்
Palkannaththu ennnappattuch
சிறுமான் ஏந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்று அங்கு
Chirrumaan ēndhithan sēvadikkeezhch chendru angu
இறுமாந்து இருப்பன் கொலோ.
Irrumaandhu iruppan kolō,

சிவபெருமானின் அடியார்களில் நான் ஒருவன் என்று நான் மிகவும் இறுமாந்து இருப்பேனோ? சிறிய மானைக் கையில் கொண்டு இருக்கிறான், இறைவன்; அவனுடைய திருவடி செம்மையானது; அதன் கீழே சென்று, நான் மிகவும் சிறப்பாக இருப்பேனோ?

May I remain dignified? I am considered as one among His fold. He is holding a small deer in His hands. To his sacred Feet, I go, and may I be seated with dignity?

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்—திரு
Thēdikk kanndu konndēn—thiru
மாலொடு நான்முகனும்
Maalodu naanmuganum
தேடித் தேட ஒணாத் தேவனை என் உள்ளே
Thēdith thēda onnaath thēvanai en ullllē
தேடிக் கண்டு கொண்டேன்.
Thēdik kanndu konndēn.

திருச்சிற்றம்பலம்

தேடிக் கண்டு பிடித்துவிட்டேன். திருமாலும் பிரமனும் தேடினார்கள்; தேடினாலும் காண முடியாதவன் சிவன். அச்சிவனை என் மனத்தில் தேடிக் கண்டு பிடித்துவிட்டேன்.

I searched and found Him. He is the Lord whom Vishnu and Brahma searched. But they could not find Him. Him, within me, I searched and found.

(16)

உடற்பயிற்சி முதலியவற்றைச் செய்கிறோம்; உடல் நல்ல வலிமையோடு இருக்க; இதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. இருப்பினும் வலிமையான உடம்பு ஆயிற்றே என்று உயிர் இதில் இருக்கிறதா? இல்லையே! இந்த உடம்பில் உயிர் இருக்கும்பொழுது ஆடுகிறோம்; ஓடுகிறோம்; பாடுகிறோம்; பேசுகிறோம்; ஆனால் நேற்று இருந்தான், நான் அவனோடு பேசினேன், இன்று சற்று மார்பு வலிக்கிறது என்றான்! சிறிது நேரத்துக்கு எல்லாம் மூச்சு அடங்கிற்று. பேச்சும் அடங்கியது; இந்த நிலைமையை உலகில் காண்கிறோம். இதனை ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டும்! அறிந்து செயல்பட வேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐயினால் மிடறு அடைப்புண்டு ஆக்கைவிட்டு
Aiyinaal midarru adaippunndu aakkai vittu
ஆவியார் போவதுமே அகத்தார் கூடி
aaviyaar pōvadhumē agaththaar kūdi
மையினால் கண் எழுதி மாலை சூட்டி
maiyinaal kann ezhudhi maalai chūtti
மயானத்தில் இடுவதன்முன் மதியம் சூடும்
Mayaanaththil iduvadhanmun madhiyam chūdum
ஐயனார்க்கு ஆளாகி அன்பு மிக்கு
Aiyanaarkku aallaagi anbu mikku
அகம்குழைந்து மெய்அரும்பி அடிகள் பாதம்
agamkuzhaindhu meyarumbi adigall paadham
கையினால் தொழும் அடியார் நெஞ்சின் உள்ளே
kayinaal thozhum adiyaar negnchin ulllē
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே.
Kanrrappūr Nadutharriyaik kaaunalaamē

திருச்சிற்றம்பலம்

கபத்தால் தொண்டை அடைப்பட்டதும் இந்த உடம்பைவிட்டு உயிர் நீங்குகிறது; வீட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் கண்ணில் மை தீட்டி மாலைபோட்டு மாயானத்துக்கு எடுத்துச் செல்வர்.

இதற்கு முன்னதாகவே பிறை சூடிய தலைவனாகிய சிவபெருமானுக்கு அடிமை ஆக வேண்டும்; அவனிடத்தில் அன்பு மிக வேண்டும். மனம் கரைய வேண்டும். உடம்பு (மயிர்) சிலிர்க்க வேண்டும். சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைக் கையினால் தொழ வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்யும் அடியார்களுடைய நெஞ்சில் கன்றுப்பூர் என்ற தலத்தில் உள்ள நடுதறி என்ற பெருமான் வீற்றிருப்பார்; அவரை நாம் காணலாம்.

The throat becoming filled with phlegm, the breath stops and the soul abandons the body and leaves it. At once all in the house gather together, apply black pigment to the eye, garland (the corpse) and take it to the burial or cremation ground.

Before such an occurrence, do thou become his servant (enter his servitude); evince love towards Him; make thine heart melt, the body horripilating, and worship the feet of the Lord by thine hands.

In the hearts of such devotees one can perceive the Lord Nadu thari of Kanrrappuur.

(17)

கோயிலுக்குப் போகிறவர்கள் சில நியமங்களைக் கொள்ளுவது நல்லது. முதலாவது உடல் தூய்மை; புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் அல்லவா? அதனுடன் திருநீறு பூசிக்கொள்ள வேண்டும். அம்மட்டோ? அகமும் தூய்மை உடையதாக ஆக வேண்டும். அதற்கு வழி திருவைந்தெழுத்தை மனத்தில் சொல்லுவது. இதுவும் சில சமயம் தவறுபடும். ஆகவே வாயால் இறைவனை வாழ்த்தும் பாடல்களைப் பாடலாம்; தேவாரம் திருவாசகம் முதலியவை தெய்வத்தன்மையுடையவை; அவற்றைப் பாடினால் நமக்குப்புண்ணியம் வரும்; பாவம் போகும்; அப்பாடல்களைக் கேட்டால் இறைவன் அவற்றுள் மிகவும் லயித்து இருப்பான்; நமக்கு வேண்டியவற்றை வேண்டியவாறு அருள் செய்வான்.

திருச்சிற்றம்பலம்

படைக்கலமாக உன்னாமத்து எழுத்து அஞ்சும்
Padaikkalamaaga unnaamaththu ezhuththu agnchum
என் நாவில் கொண்டேன்
en naavil konndēn
இடைக்கலம் அல்லேன் எழுபிறப்பும்
Idaikkalam allēn ezhupirrappum

உனக்கு ஆட்செய்கின்றேன்
unakku aatcheykinrrēn
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்
Thudaikkinum pōgēn thozhudhu vannanggith
தூநீறு அணிந்து உன்
thūneerru annindhu un
அடைக்கலம் கண்டாய் அணி தில்லைச்
adaikkalam kanndaay anni thillaich
சிற்றம்பலத்து அரனே.
Chitrrambalaththu Aranē .

திருச்சிற்றம்பலம்

உன்னுடைய திருப்பெயர் திருவைந்தெழுத்து ஆகிய சிவாய நம என்பது. அத்திருப்பெயரைப் படைக்கலமாக என் நாக்கில் கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் (சாதாரணமான) ஒரு மட்பாண்டம் அல்ல;
ஏழு பிறவிகளிலும் உன்னைத் தொழுகிறேன்;
தள்ளினாலும் நான் போகமாட்டேன்;
உன்னைத் தொழுவேன்; வணங்குவேன்;
தூய்மையான திருநீறு அணிவேன்;
உன்னைச் சரண் அடைந்து இருப்பேன்;
அழகிய தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் உள்ள பெருமானே!

Your name is the sacred mystic five Letters;
I entertain them in my tongue as weapon:
I am not an ordinary earthen vessel;
In all seven births, I worship and adore Thee,
I smear (my body with) the holy ashes;
And lo! I take refuge in Thee!
Oh Lord residing at the sacred dancing hall
(at Chidambaram)!

(18)

இறைவன் ஒருவன்; பல உருவங்களையும் உடையவன் என்போம். பெயர் இல்லாதவன்: பல பெயர்களை இட்டு அழைப்போம். அவன் எங்கும் வியாபித்து இருப்பவன்; ஆனால் அவனை ஒவ்வொரு ஊரிலும் இருப்பவன் என்று வருணிப்போம். அவன் ஆண் அல்லன்; பெண்ணும் அல்லன்; ஆண் ஆகவும் பெண் ஆகவும் விவரிப்

போம். அவன் வீரத்தைப் புகழ்வோம். அவனுடைய கருணையை விளக்குவோம். இவையெல்லாம் மக்களுடைய விருப்பத்துக்கு ஏற்பப் படைத்துக் கொண்டவை. ஆகவே இறைவனை இப்படிப்பட்டவன் என்று யாராலும் கூற முடியாது, அவன் எங்கும் உள்ளவன் என்றும் எப்பொழுதும் உள்ளவன் என்றும் அறிவதே அறிவுடைமை; இடையீடு இன்றி நினைப்பதுவே கடமை.

திருச்சிற்றம்பலம்

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி
Narpathaththaar narrpathame gnanamuurththi
நலம் சுடரே நால்வேதத்து அப்பால் நின்ற
nalam sudarē naal vēdhaththu appaal ninrra
சொற்பதத்தார் சொற்பதமும் கடந்து நின்ற
sorrpadhaththaar sorrpathamum kadanthu ninrra
சொலற்கு அரிய சூழலாய் இது உன் தன்மை
solarrku ariya sūzhalaay idu un thanmai
நிற்பது ஒத்து நிலையிலா நெஞ்சம் தன்னுள்
nirrpadhu ohthu nilaiyilaa negncham thannull
நிலாவாத புலால் உடம்பே புகுந்து நின்ற
nilaavaatha pulaal udambē pugundhu ninrra
கற்பகமே யான் உன்னை விடுவேன் அல்லேன்
karrpagamē yaan unnai viduvēn allēn
கனகமா மணி நிறத்து எம் கடவுளானே
Kanagamaa manni nirraththu em kadavu llaanē

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறந்த வீடு பேற்றினை அடைவதற்கு உரியவர்களுக்கு வீடு பேறாக இருப்பவனே!

அறிவு மயம் ஆனவனே! நல்ல ஒளி வடிவம் ஆனவனே!

நான்கு வேதங்களுக்கும் அப்பால் உள்ளது நாதம் (சொற்பதம்); அந்த நாதத்தை அடைந்தவர் (சொற்பதத்தார்); அவரது சொற்பதம் என்றது சூக்குமைவாக்கு; அச்சொற்பதமும் கடந்து நின்றவன் இறைவன்; அவன் சொல்லுவதற்கு அரிய சூழலை உடையவன்; இது தான் (இறைவனாகிய) உன் தன்மை ஆகும்.

அலையாது நிற்பது போல் காணப்பட்டு, (நிலை இல்லாமல்) அலையும்படியான நெஞ்சத்தில் வந்தாய்;

நிலையாத அழியும்படியான புலால் நாறும் உடம்பில் புகுந்து நின்ற கற்பக மரம்போன்றவனே! யான் உன்னை விடமாட்டேன்.

பொன் நிறமும், மாணிக்க நிறமும் உடைய எம்முடைய கடவுளே!

You are the Beatitude for those who are in the state of attaining consummate Bliss.

You are Omniscient (infinitely wise).

You are Omnilucent (giving light every where):

Sound (natha) is beyond the four Vedas and You are beyond those who have realised natha (sound). You are in such an environment that cannot be expressed. This is Your natural theology.

Though it seems to be firm, the mind is always wavering;

Such a mind You entered.

This ugly body is transient and such a body You entered;

Oh Lord who is like the celestial tree called Kalpakam!

I will not leave Thee;

Oh gold hued gem-like God!

(19)

இந்த உடம்பு நிலையாக இருக்காது; குழந்தையாக இருந்தோம்; தாய்தந்தையர் நம்மை வளர்த்தனர்; பிறகு தனித்து இயங்கத் தெரிந்துகொண்டோம்; கல்வி கற்றோம்; திருமணம் செய்துகொண்டோம்; எத்தனையோ நன்மைகள் வாழ்க்கையில் கண்டோம்; எத்தனையோ கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தோம். எல்லாம் நாம் நம் அறிவால் ஆற்றலால் செய்தனவாகவே நினைக்கிறோம்; சிறிது சிந்தித்தால் சில நம் அறிவுக்கு எட்ட முடியாத நிலையில் இருப்பதாக அறிவோம். ஆகவே நம்மினும் மேலானது ஒன்று நம்மை இயக்கிவருகிறது என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கும். அது எது; அதுதான் இறைவன்; கடவுள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஊனில் ஆவி உயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
Unil aavi uyirkkum pozhuthelaam
நான் நிலாவி இருப்பன்என் நாதனை
Naan nilaavi iruppan en naadhanai
தேன் நிலாவிய சிற்றம்பலவனார்
Thēn nilaaviya Sitrrambalavanaar
வான் நிலாவி இருக்கவும் வைப்பரே.
Vaan nilaavi irukkavum vaipparē

திருச்சிற்றம்பலம்

உடம்பில் உயிரானது மூச்சு விடும்பொழு தெல்லாம் நான் என் தலைவனாகிய கடவுளைப் பொருந்தி இருப்பேன். தேன் போன்று இனிக்கும்படியான திருச்சிற்றம்பலத்தில் இருக்கும் பெருமான் என்னை வானத்தில் நிலையாக இருக்குமாறு செய்வர்.

While the soul or life breaths in the body, I cling to my Lord. The Lord of the Hall of Wisdom (Dancing Hall at Chidambaram) may make me be seated firmly in the Heavens.

(20)

மனம் ஒரு ஊசல் போன்றது; ஒன்றை நினைக்கும்; பின் அதை ஒழித்து மற்றொன்றை நினைக்கும்; இங்கு இருக்கும்; பல்லாயிரம் கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்குத் தாவிச் செல்லும். ஊசல் கயிறு அற்றால் தரையில் விழுகிறோம்; உயிர் நீங்கினால் நினைப்பு ஒழிகிறது; ஆகவே நினைவு (consciousness) இருக்கும்பொழுது நல்லதை நினைக்க வேண்டும்; நல்லதைப் பேசவேண்டும். இறைவனது நல்ல நாமத்தைச் சொல்ல வேண்டும். இந்த உடம்பில் இருந்து உயிர் போகும்பொழுது அச்செயல் நன்மை பயக்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ
Ennnugēn ensolli ennnugēnō
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால்
emperumaan thiruvadiyē ennnin allaal
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகண் இல்லேன்
Kannnilēn matrrōr kallaigann illēn
கழல் அடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்
kazhal adiyē kaithozhudhu kaannin allaal

ஒண் ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
Onnnullē onbadhu vaasal vaiththaay
ஒக்க அடைக்கும்போது உணரமாட்டேன்
okka adaikkumpōdhu unnaramaattēn
புண்ணியா உன் அடிக்கே போது கின்றேன்
Punnnniyaa un adikkē pōdhu gindrēn
பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.
pūmpugalūr mēviya punnnniyanē

நான் நினைக்கும் தன்மை உடையேன்; நான் என்ன சொல்லி நினைப்பேன்? சிவபெருமான் ஆகிய உன் திருவடி அல்லாமல் வேறு எதையும் நான் நினைப்பது இல்லை; நான் வேறு எதையும் காண்பது இல்லை; எனக்கு வேறு ஒருவரும் உதவி இல்லை; கழல் அணிந்த உன் திருவடியைத் தவிர்த்து வேறு எதையும் காண்பது இல்லை. இந்த ஒரு உடம்புக்குள் ஒன்பது வழிகளை வைத்து இருக்கிறாய். அவை ஒரே சமயத்தில் மூடிக் கொள்ளும். அப்பொழுது எதையும் அறிய முடியாது. புண்ணியமே உருவாக உள்ளவனே! உன் திருவடியை நோக்கிச் செல்கிறேன். அழகிய திருப்புகலூர் என்னும் தலத்தில் உள்ள இறைவனே!

I have the faculty of thinking. But what shall I say and think? I meditate nothing but the Feet of my Lord; I see nothing; I have no other aspiration. I worship with my hands Your Feet having anklets. I see nothing but you. Within one frame you assigned nine openings. These nine openings are being closed simultaneously. At that time I know not anything. Oh Virtuous One! I proceed to Your Feet! Oh the Virtuous One residing in the beautiful (temple at) Tiruppugalūr!

ஒருவனையும் அல்லாது உணராது உள்ளம்
Oruvanaiyum allaadhu unnaraadhu ullllam
உணர்ச்சித் தடுமாற்றத்து உள்ளே நின்ற
unnarchchith thadumaatrraththu ullllē nindra
இருவரையும் மூவரையும் என்மேல் ஏவி
Iruvaraiyum mūvaraiyum enmēl ēvi
இல்லாத தரவு அறுத்தாய்க்கு இல்லேன் ஏலக்
illaadha tharavu arruththaaykku illēn ēlak

கருவரை சூழ் கானல் இலங்கை வேந்தன்
Karuvarai suzh kaanal Ilanggai vendhan

கடுந்தேர் மீது ஓடாமைக் காலாற் செற்ற
kadunther meedhu odaamaik kaalaarr setrra

பொருவரையா உன் அடிக்கே போது கின்றேன்
Poruvaraiya un adikkē pōdhu gindrēn

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.
pūmpugalūr meviya punnnniyanē

உன்னைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் என்மனம் நினைக்காது. என் உணர்ச்சி தடுமாறி இருக்கிற நேரம்; அப்பொழுது நீ என் மேல் இருவரை ஏவினாய்; மூவரையும் ஏவினாய்; என்னிடம் உள்ள செருக்கை இல்லாதபடி அறுத்தாய். நறுமணம் பொருந்திய பெரிய மலைகளையும் சோலைகளையும் உடையது இலங்கை. அந்த இலங்கைக்கு அரசன் இராவணன்; வேகமாகச் செல்லும் அவனுடையதேர் ஓடவில்லை—(தடுத்த மலையைத் தூக்கினான். அங்ஙனம் தூக்கிய) இராவணனைக் கால் விரலால் இறைவன் அழுத்தித் துன்பப்படுத்தினான்; அப்படிப்பட்ட வலிமை பொருந்திய மலையில் இருப்பவனே! திருவடியை நோக்கிச் செல்கிறேன்; அழகிய திருப்புகலூரில் உள்ள இறைவனே!

Except yourself my mind does not think of any other one. Its power of perception became shakened. The two you directed on me: and the three gunas too. You severed me the arrogance which now I possess not. Lanka consists of mountains and fragrant groves-Raavana is the king of Lanka-Once he went fast in his chariot. It could not proceed, (Hence he wanted to remove the mountain). You, the Lord of mountains, trampled Raavana with your toe. I proceed to Your Feet. O Virtuous One residing in the beautiful (temple at) Tiruppugalūr!

சுந்தரர் தேவாரம்
SUNDARAR DEVARAM

(21)

இறைவன் தன் திருமுடியில் பிறை சூடி இருக்கிறான். தன் தலையில் கங்கையைத் தரித்து இருக்கிறான். இப்படி அவருக்கு ஒருருவம் கொடுத்தார்கள் நம் பெரியவர்கள். இதன் கருத்து என்ன? இது இறைவனுடைய பேராற்றலையும், அன்பு காட்டும் திறத்தையும் காட்டுகிறது. பிறையைச் சூடிப் பிறையைக் காத்தார். கங்கையைச் சூடி உலகத்தையே காத்தார். இத்தகைய கருணைக் கடவுளை நாம் நாடோறும் வழிபடுவோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

பித்தா பிறைசூடி பெருமானே அருளாளா
Piththaa pirraisūdee perumaanē arullaallaa
எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்து உன்னை
Eththaan marravadhē ninaikkindrēn manaththu unnai
வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்
Vaiththaay pennnnaith thenpaal vennanney
நல்லூர் அருள்துறையுள்
nallūr arull thurraiyull
அத்தா உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனலாமே.
Aththaa unakku aallaay ini allēn enalaamē

பித்தனே! பிறையை(த் தலைமாலையாகச்) சூடி இருக்கிறவனே! பெருமை உடையவனே! அருள் செய்பவனே! சிறிதுகூட மறக்காமல் உன்னை நினைக்கிறேன்; என் மனத்தில் உன்னை வைத்து இருக்கிறாய்; பெண்ணை என்ற பெயருடைய ஆற்றின் தெற்குப் பக்கம் உள்ளது திருவெண்ணெய் நல்லூர்; அவ்வூரில் உள்ள கோயிலின் பெயர் திருவருட்டுறை; அத்திருவருள் துறையுள் இருக்கும் தலைவனே! உனக்கு நான் (முன்பே) அடியவன்; (இங்ஙனம் இருக்கும் பொழுது) 'நான் உனக்கு அடியவன் அல்ல' என்று இப்பொழுது சொல்லலாமா?

Oh, the Insane! Oh, the wearer of crescent moon! Oh bestower of Grace! I think of you without forgetting you even for a moment. You placed yourself in my heart. Thiru Vennai Nallur is situated on the southern bank of the river, Pennai; the name of the temple in that place is known as Tiru Arutturai; Oh Lord enshrined in that temple! I was Your slave (even before); then how can I say, "I am not Your slave."

காரூர் புனல் எய்திக் கரைகல்லித் திரைக்கையால்
Kaarūr punal eydhik karai kallith thiraikkaiyaal
பாரூர் புகழ் எய்தித் திகழ் பன்மாமணி உந்திச்
Paarūr pugazh eydhith thigazh panmaamanni undhich
சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர் அருள்துறையுள்
Seerurpennnnaith thenpaal vennnney nallūr arullthurraiyull
ஆரூரன் எம்பெருமாற்கு ஆள் அல்லேன் எனலாமே.
Aarūran emperumaarrku aall allēn enalaamē.

மேகத்தில் இருந்து விழும்நீர் (வெள்ளம் ஆக) வருகிறது—அலைகள் ஆகிய கைகளால் கரைகளைக் குத்துகிறது—நிலம் முழுவதும் புகழ்பொருந்தி(ப் பாய்கிறது,—ஒளி பொருந்திய பல சிறந்த மணிகளைத் தள்ளிக்கொண்டு வருகிறது—அழகு பொருந்தி உள்ளது, பெண்ணையாறு; இதன் தெற்குப் பக்கம் இருப்பது திருவெண்ணெய் நல்லூர்; அவ்வூரில் உள்ளது திருவருட்டுறை என்ற கோயில்; இக்கோயிலில் உள்ள இறைவனுக்கு 'ஆரூரன்' ஆகிய நான் அடிமை; (இங்ஙனம் இருக்க) 'நான் அடிமை அல்ல" என்று கூறுவது பொருந்துமா?

The rain from the clouds go in floods—The river with the waves as hands, dash the banks—It becomes famous in the world—It carries several big gems—Thus the River Pennai is beauteous. Tiru Vennai Nallur is situated on the southern bank of that river. Arulturai is the name of the temple there; I, Aaruran, am the slave of the Lord of that temple. Then how can I say, "I am not Your slave?"

(22)

திருத்தொண்டத்தொகை

தொண்டர்களில் பலவிதம் உண்டு. இறைவனை இடையறாது சிந்தித்து வழிபடுபவர்களைத் தொண்டர்கள் அடியார்கள் என்போம். அவர்கள் எப்பொழுதுமே சிவசிந்தனையில் இருப்பார்கள். இறைவன், அடியார்களாகிய தொண்டர்களின் மனதில் எப்பொழுதும் குடிகொண்டிருப்பான். இறைவன் அவர்கள் மனதில் இருப்பதால் அவர்கள் கடவுள் இருக்கும் கோயில் ஆவர். அவர்களை வணங்கினால் கடவுளை வணங்கியது போல ஆகும். ஆகவே கடவுளை இடையறாது தியானிக்கும் அடியார்களையும் வழிபடுவது நல்லது.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
Thillaivaazh andhannartham adiyaarkkum adiyēn
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கு அடியேன்
Thiruneela kanndaththuk kuyavanaarkku adiyēn
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
Illaiyē ennaadha Iyarrpagaikkum adiyēn
இளையான்தன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
Illayaanthan kudimaarran adiyaarkkum adiyēn
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
Vellumaa migavalla Meypporullukku adiyēn
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற்கு அடியேன்
viripozhilsūzh kundraiyaar Virranminndarrku adiyēn
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கு அடியேன்
Allimen mullaiyanthaar Amarneedhikku adiyēn
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.
Aarūran aarūril ammaanukku aallē.

தில்லை என்னும் சிதம்பரத்தில் வாழும் அந்தணர்களுடைய அடியார்களுக்கு அடியேன்; 'திருநீலகண்டன்' என்ற பெயர் உடைய குயவனுக்கு அடியேன்; கேட்ட பொருளை 'இல்லையே' என்று கூறாமல் கொடுத்த 'இயற்பகை' என்பவனுக்கும் அடியேன்; 'இளையான் குடி மாறன்' என்பவருடைய அடியார்களுக்கும் அடியேன்; வெற்றி கொள்வதில் மிகவும் திறமை உடைய 'மெய்ப் பொருள்' என்பவருக்கு அடியேன்; விரிந்த தோட்டங்கள் சூழ்ந்த 'செங்குன்றூர்' என்ற ஊரில் வாழுபவர் ஆகிய 'விறன் மிண்டன்' என்பவருக்கு அடியேன்; மென்மையான முல்லை மாலை சூடிய 'அமர் நீதி' என்பவருக்கு அடியேன்; ஆரூரன் ஆகிய நான் திருவாரூரில் இருக்கும் இறைவனுக்கு அடிமை.

I am a devotee of the "Brahmins of Tillai". I am a devotee of "Tiruneelakanta" a potter. I am a devotee of "Iyarpagai" who says not "I possess not". I am a devotee of devotees of "Illaiyaan Kudi Maaran". I am a devotee of "Meypporul" capable of winning. I am a devotee of "Viranmindar" resident of Senkundrur surrounded by spaicous groves. I am a devotee of "Amarneethi" who wears garland of jasmine flowers. I, Aaruran, am the slave of the Lord residing at Tiru Arur.

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
Paththaraayp pannivaargall ellaarkkum adiyēn
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
paramanaiyē paaduvaar adiyaarkkum adiyēn
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
Siththaththaich Sivanpaalē vaiththaarkkum adiyēn
திருஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
thiruaarūrp pirrandaargall ellaarkkum adiyén
முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கு அடியேன்
Muppōdhum thirumēni theennduvaarkku adiyēn
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
muzhuneerru pūsiya munivarkkum adiyēn
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்
Appaalum adichchaarndaar adiyaarkkum adiyēn
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே.
aarūran aarūril ammaanukku aalle.

சிவபெருமான் இடத்தில் பக்தி உடையவராய் வணங்குகிற எல்லோருக்கும் அடியேன்; சிவபெருமானையே பாடுகிற அடியார்க்கும் அடியேன்; மனத்தைச் சிவபெருமான் இடத்தில் வைத்தவர்களுக்கு அடியேன். திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள் எல்லோருக்கும் அடியேன்; மூன்று காலங்களிலும் சிவலிங்கத்தைத் தொட்டுப் பூசை செய்பவருக்கு அடியேன்; உடம்பு முழுவதும் திருநீறு பூசி இருக்கும் முனிவர்க்கும் அடியேன்; தமிழ் நாட்டுக்கு அப்பால் கடல்கடந்து உள்ள நாடுகளில் இருந்து சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்குபவர்க்கும் அடியேன்; ஆரூரன் ஆகிய சுந்தரன் திருவாரூரில் உள்ள பெருமானுக்கு அடிமை.

I am the devotee of all those who worship the Lord with devotion. I am the devotee of devotees who sing songs in praise of Siva. I am the devotee of those who have placed their minds on Siva. I am the devotee of all those who were born at Thiru Aarur. I am the devotee of those who touch Siva Linga and perform worship in the three parts of the day. I am the devotee of those ascetics who have smeared throughout their bodies the Sacred Ash; **I am the devotee of those who live in various countries far and wide outside Tamil Nadu and worship Him.** Aaruran the devotee of the Lord at Tiru Aarur.

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
Manniyaseer marrainaavan nindravūrp Pūsal
வரிவளையாள் மானிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
varivallaiyaall Maanikkum Nèsanukkum adiyēn
தென்னவனாய் உலகுஆண்ட செங்கணார்க்கு அடியேன்
Thennavanaay ulaguaannda Sengannarkku adiyēn
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க்கு அடியேன்
Thiruneela kanndaththup paannanaarkku adiyēn
என்னவனாம் அரன்அடியே அடைந்திட்ட சடையன்
Ennavanaam Aranadiye adaindhitta Sadaiyan
இசைஞானி காதலன் திருநாவலூர்க்கோன்
Isaignaani kaadhalan thirunaavalūrkkōn
அன்னவனாம் ஆரூரன் அடிமைகேட்டு உவப்பார்
Annavanaam aarūran adimaikēttu uvappaar
ஆரூரில் அம்மானுக்கு அன்பர் ஆவாரே.
aarūril Ammaanukku anbar aavaarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

புகழ் பொருந்திய வேதத்தை ஓதுபவரும் 'திருநின்றவூர்' என்ற ஊரில் உள்ளவரும் ஆன 'பூசலார்' (என்பவர்க்கு அடியேன்); வரிகள் உள்ள வளையல் அணிந்த 'மானி' என்பவருக்கும், 'நேசன்' என்பவருக்கும் அடியேன்; சோழ அரசன் ஆகி உலகத்தை ஆட்சி செய்த 'செங்கணான்' என்பவர்க்கு அடியேன்; 'திருநீலகண்ட (யாழ்ப்)பாணர்' என்பவருக்கும் அடியேன்; என் தந்தை— சிவ பெருமானுடைய திருவடியை அடைந்தவர் சடையனார்'; (என் தாய்) 'இசைஞானியார்'; இவர்களுக்கு மகன், 'திரு நாவலூர்' என்ற ஊர்த்தலைவன்—அப்படிப்பட்டவன் 'ஆரூரன்'; அவன் அடிமை' என்று கூறிய (இப்பதிகத்தைக்) கேட்டு மகிழ்பவர்கள் திருஆரூரில் உள்ள இறைவனுக்கு அன்பர் ஆவார்கள்.

I am a devotee of Poosalar of Thiruninravur who chants the Vedas, Maani who wears bangles and Nesa. I am a devotee of the Chola King Senganan who reigned the Pandya country also. I am a devotee of Thiru Neela kanta Yaazhppanar. I am a devotee of my father Sadayan who attained the feet of the Lord. I am the son of Isai Gnaniyar. I am the King of Thiru Navalur. Those who rejoice on hearing the songs of this devotee, will become the devotees of the Lord at Thiru Arur.

(23)

இறைவன் திருநாமத்தைச் சொல்வதும் கேட்பதும் நல்லது. அதற்கு ஒரு எளிய முறையை நம் முன்னோர் கையாண்டனர். அதாவது தம் குழந்தைகளுக்குத் தெய்வப் பெயர்களை இடுவது பழக்கம். தம் குழந்தையை அழைக்கும் பொழுதும் நினைக்கும் பொழுதும் தெய்வத்தின் பெயரைக் கூறும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. முருகன் என்று பெயர்வைத்தால், எப்பொழுதும் முருகா என்று அழைப்போம் அல்லவா. தெய்வப் பெயர் அல்லாது வேறு பெயர்கள் வைத்தால் இந்த இரட்டிப்புப் பயன் கிடைக்காது. இறுதிக் காலத்திலும் நாம் அறியாமலே தெய்வப்பெயர் அழைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே குழந்தைகட்குக் கடவுட் பெயரை வைப்பது நன்னெறியாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கு அசைத்து
Ponnaar mēniyanē puliththōlai araikku asaiththu
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை அணிந்தவனே
Minnaar senjadaimēl millir kondrai annindhavanē
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
Mannē maamanniyē mazhapaadiyull maannikkamē
அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே.
Annē unnaiyallaal ini yaarai ninaikkēnē

பொன்போன்ற திருமேனியை உடையவனே! புலித்தோலை இடுப்பில் உடுத்திக் கொண்டவனே! மின்னல் போன்ற சிவந்த சடையில் விளங்கும்படியான கொன்றை மாலையை அணிந்தவனே! தலைவனே! சிறந்த மணி போன்றவனே! மழபாடியில் இருக்கும் மாணிக்கம் போன்றவனே! உன்னை அல்லாமல் இப்பொழுது வேறு யாரை நினைப்பேன்?

Oh! The one who has golden Form! The wearer of the skin of the tiger at His waist! The wearer of shining Konrai flower on the lightning red matted locks! Oh my Lord! The priceless gem! The gem residing at Tirumazhapaadi! My Mother! Whom else shall I now think of?

ஏரார் முப்புரமும் எரியச் சிலை தொட்டவனை
Eraar muppuramum eriyach chilai thottavanai
வாரார் கொங்கையுடன் மழபாடியுள் மேயவனைச்
Vaaraar kongaiyudan mazhapaadiyull mēyavanaich

சீரார் நாவலர்கோன் ஆரூரன் உரைத்த தமிழ்
Seeraar naavalarkōn Aarūran uraiththa thamizh
பாரோர் ஏத்தவல்லார் பரலோகத்(து) இருப்பாரே.
Paarōr ēththavallaar paralōgaththu iruppaarē

அழகு பொருந்திய மூன்று கோட்டைகளும் எரிந்து போகுமாறு வில் வளைத்தவன்; கச்சு அணிந்த மார்பினை உடைய உமையோடு மழபாடியுள் இருப்பவன்; (அச்சிவபெருமானைப்) புகழ் பொருந்திய திருநாவலூரில் வாழ்பவன் ஆகிய ஆரூரன் தமிழ்ப் பாடல்களால் பாடினான். அப்பாடல்களை உலகத்தவர் பாடவல்லவர் ஆனால் சிவலோகத்தில் இருப்பார்கள்.

He bent the bow to burn the three beautiful fortresses. He resides at Mazhapaadi with Uma wearing bodice on the breast. Him sang in Tamil, the famous ehief of Navalur, Aruran. Those well-versed in them will dwell ln Sivaloka.

(24)

மக்கள் வேறு; மாக்கள் வேறு; மாக்கள் ஐந்து அறிவே படைத்தவை. ஆனால் மக்களோ ஐந்து அறிவோடு இது நல்லது, இது தீயது, இது செய்யத்தக்கது, இது செய்யத்தகாதது எனப் பிரித்து அறியக்கூடிய பகுத்தறிவு படைத்தவர்கள். இத்தகைய அறிவு கல்வியால்தான் வரும். கல்வி தானும் இருவகைப்படும். ஒன்று உலகியல் கல்வி, மற்றொன்று தெய்வக் கல்வி. உலகியல் கல்வி, பொருள்ஈட்டுதலும், ஈட்டிய பொருளைக்காத்தலும், அதனால் இன்பம் நுகர்தலும் அறிவிக்கும். தெய்வக் கல்வி அறநெறியைப் புகட்டும்; தெய்வ அறிவை உண்டாக்கும்; முத்திநெறி அறிவிக்கும்; பிறவிப் பிணியைப் போக்கும். ஆகவே கற்றவர் என்னப்படுபவர், இவ்விருவகைக் கல்வியும் கற்றவராவார். கற்பதனாலாகிய பயன் இறைவனது நற்றாள் தொழுதல் ஆகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

மற்றுப் பற்று எனக்கு இன்றி நின்திருப்
Matrrup patrru enakku intrri ninthirup
பாதமே மனம் பாவித்தேன்
paadhamē manam paaviththēn

பெற்றலும் பிறந்தேன் இனிப் பிறவாத
Petrralum pirrandhēn . inip pirravaadha
தன்மை வந்து எய்தினேன்
thanmai vandhu eydhinēn
கற்றவர் தொழுது ஏத்தும் சீர்க்கறை
Katrravar thozhudhu ēththum seerkkarrai
யூரில் பாண்டிக் கொடுமுடி
yūril paanndik kodumadi
நற்றவா உனை நான் மறக்கினும்
Natrravaa unai naan marrakkinum
சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே.
sollum naa namhchchivaayavē.

வேறு எதுவும் எனக்குப் பற்றுக் கோடு இல்லை; உன் திருவடியையே என் மனத்தில் கொண்டேன்; அவ்வாறு கொண்டதும் நான் பிறந்தவனாகக் கருதிக் கொண்டேன்; இனி இன்னும் ஒரு பிறவி எடுக்காத தன்மையை அடைந்தேன்; கற்றவர்கள் தொழுது ஏத்தும் படியான கறையூர் என்ற ஊரில், பாண்டிக்கொடுமுடி என்னும் கோயிலில் இருக்கும் நல்ல தவ வடிவை உடையவனே! உன்னை நான் மறந்தாலும், உன் திருப் பெயர் ஆகிய "நமசிவய" என்பதை என் நாக்குச் சொல்லும்.

I have no other support. My mind regarded your Feet as support. As soon as I regarded so, I felt that I was born; I also attained the state of not being born. The learned worship and praise the Lord of Paandikkodumudi in Karaiyur. Oh Lord performing good penance! Even if I forget you, my tongue will chant "NaMaSiVaYa."

கோணிய பிறை சூடியைக் கறை
Konniya pirrai sūdiyalk karrai
யூரில் பாண்டிக் கொடுமுடி
yūril paanndik kodumudi
பேணிய பெருமானைப் பிஞ்ஞகப்
Pēnniya perumaanaip pinjagap
பித்தனைப் பிறப்பு இல்லியைப்
piththanaip pirrappu illiyaip

பாணுலா வரி வண்டறை கொன்றைத்
Paannulaa vari vanndarrai kondrraith
தாரணைப் படப் பாம்பரை
thaaranaip padap pambarai
நாணனைத் தொண்டன் ஊரன் சொல் இவை
Naannanaith thonndan ūran sol ivai
சொல்லுவார்க்கு இல்லை துன்பமே.
solluvaarkku illai thunbamē

திருச்சிற்றம்பலம்

வளைந்த பிறையைச் சூடியவன்; கறையூரில் பாண்டிக்கொடு முடி என்ற கோயிலை விரும்பி இருக்கிறவன்; தலைக்கோலம் உடையவன்; பித்தன்; பிறப்பு இல்லாதவன்; வரிகளை உடைய வண்டுகள் இசைபாடும் கொன்றை மாலையை அணிந்தவன்; படத்தை உடைய பாம்பை அரை நாண் ஆக உடையவன்; இப்படிப்பட்ட பெருமானைத் தொண்டனாகிய ஊரன் இப்பாடல்களைப் (பாடி இருக் கிறான்); இவற்றைப் பாடுபவருக்குத் துன்பம் இல்லை.

He wears the curved crescent. He likes to reside in Paandikkodumudi at Karaiyur. He has the head dress. He is insane. He is unborn. He wears the garland of Konrai which the lined bees hum and sing. He has the hooded snake as the belt around his waist—Him the devotee, Vooran has sung (these verses). Those well—versed in them have missery none.

(25)

நாம் ஒரு காரியத்தை எடுத்துச் செய்வோம்; ஆனால் நாம் நினைத்த வண்ணம் அந்தக் காரியம் முடியாமற் போகும்; நாம் எதிர்பார்க்காத விதத்தில் சில காரியங்கள் நிறைவேறும். இதற் கெல்லாம் காரணம் என்ன? நம் அறிவு என்றோ; நம் அறிவின்மை என்றோ, செயல்திறன் சரியில்லை என்றோ, செய்யும்கால் கவனக் குறைவு என்றோ கூறிவிட முடியாது. வேறு ஒரு சக்தி நம்மை இயக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அறிவோமாயின் உண்மை விளங்கும்.

வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம்
Vaazhvaavadhu maayam idu mannnnaavadhu thinnnnam
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசிநோய் செய்த பறிதான்
Paazh pōvadhu pirravik kadal pasi nōy seydha parridhaan

தாழா(து) அறம் செய்மின் தடம் கண்ணன் மலரோனும்
Thaazhaadhu arram seymin thadam kannnnaan malarōnum
கீழ்மேல் உறநின்றான் திருக்கேதாரம் எனீரே.
Keezhmēl urranindrraan thirukkēdhaaram eneerē.

வாழ்க்கை என்று சொல்வது பொய்; இந்த உடம்பு மண் ஆவது உறுதி; அழிய வேண்டியது பிறவி ஆகிய கடலே ஆகும். (இந்த உடம்பு) பசி நோயை உண்டாக்குகிற பையை உடையது

ஆகவே (பிறவி நீங்க வேண்டுமாயின்) காலம் தாழ்க்காது தருமம் செய்யுங்கள். பெரிய கண்களையுடைய திருமாலும், பிரமனும் நிலத்தின் கீழும், வானின் மேலும் சென்று தேடினார்கள். அங்ஙனம் தேடுமாறு நின்ற இறைவனுடைய திருக்கேதாரத்தைக் கூறுங்கள்.

Life is illusive; this body will become earth indeed. You should get rid of the ocean of birth. After all the body has a bag which gives forth appetite—a disease indeed. Do virtuous deeds at once.

The big eyed Thirumaal and Brahma born in the flower flew up in the sky and dug deep to find out the Feet of the Lord. The Lord's abode is Tirukkeadaaram; chant it.

நாவின்மிசை அரையன் ஓடு தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
Naavin misai araiyan nodu thamizh gnaana sambandhan
யாவர் சிவன் அடியார்களுக்(கு) அடியான் அடித்தொண்டன்
Yaarvar Sivan adiyaargallukku adiyaan adiththonndan
தேவன் திருக்கேதாரத்தை ஊரன் உரை செய்த
Dhēvan Thirukkēdhaaraththai ūran urai seydha
பாவின் தமிழ் வல்லார் பரலோகத்(து) இருப்பாரே
Paavin thamizh vallaar para lōgaththu iruppaarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழில் வல்ல திருநாவுக்கரசரும் திருஞானசம்பந்தரும் சிறந்த சிவனடியார்கள். அவர்களோடு யார்யார் சிவனடியார்களோ அவர்களுடைய அடியார்களுக்குத் தொண்டன் ஊரன். அதாவது ஆரூரன் என்ற பெயர் உடையவன் ஆகிய சுந்தரன் சிவபெருமானுடைய திருக்கேதாரம் என்ற தலத்தைப் பாடியிருக்

கிறன்; அந்த இனிய தமிழ்ப்பாடல்களை வல்லவர்கள் மேலுலகத்தில் இருப்பார்கள்.

Thirunaavukkarasar and Thirugnaana Sambandhar are the devotees of Siva; with them, whosoever be the devotees, he is the bondsman of all of them.

He is Uuran (ThiurAaruran)-Suntharan. He has sung sweet Tamil verses on Thirukkeadaaram. Those who are well versed in them will be seated in heaven.

(26)

இறைவன் நம்மைப் படைத்தான்; காக்கிறன்; தனுகரண புவன போகங்களைக் கொடுக்கிறன். நாம் உலகத்தில் சுகங்களை அனுபவிக்கிறோம். இந்த சுகங்களைக் கொடுத்த இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். நன்றி செலுத்துவது எங்ஙனம்? அவனைப் புகழ்ந்து பாடுவது அவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் முறைகளில் ஒன்று. அவனுடைய புகழ்களை அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர் போன்ற சமய ஆசிரியர்கள் பாடியுள்ளார்கள். அவை தேனினும் இனிய பாடல்கள் ஆகும்; அவை தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவை. அத்தகைய திருப்பாடல்களைப் பாடினல் அப் பாடல்களுக்கே மகிழ்ச்சி அடைவான் இறைவன். ஆகவே அப்பாடல்கள் சிலவற்றையேனும் நாமும் மனப்பாடமாகத் தெரிந்துகொள்வது நல்லது.

திருச்சிற்றம்பலம்

தானெனை முன்படைத்தான் அதறிந்துதன் பொன்னடிக்கே
Thaanenai munpadaiththaan adharrindhuthan ponnadikkē
நானென பாடல்அந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
Naanena paadal andhō naayinēnaip porut paduththu
வானெனை வந்துஎதிர் கொள்ள மத்த யானை அருள்புரிந்து
Vaanenai vandhuedhir kollla maththa yaanai arullpurindhu
ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான் மலைஉத்தமனே.
Ūnuyir vērruseydhaan nodiththaan malaiuththamanē.

இறைவன் என்னை முன்பு பிறக்கச்செய்தான்; அதன் கருத்தை அறிந்தேன்; அவனுடைய பொன் போன்ற திருவடிகளை நான் என்ன பாடல் பாடினேன்! அந்தோ! நாய் போன்ற என்னைப் பெருமைப் படுத்தினன்; தேவர்கள் வந்து எதிர் கொள்ளுமாறு

செய்தான்; பெரிய யானையை (ஊர்தியாக)க் கொடுத்தான்; இந்த உடம்பில் உள்ள உயிரைச் சிறப்பு அடையுமாறு செய்தான்; திரு நொடித்தான் மலை (என்று கூறப்படும் திருக்கயிலையில்) இருக்கும் சிறந்தவன்.

He caused me to be born long ago. I am aware of His intention. I composed verses, on His golden Feet. What sort of verses are they? Alas! He regarded me a dog-like one! He made the celestials to welcome me. He graced me with a huge elephant. He heightened my soul with the body. He, the Distinguished one, seated in the Nodithaan Hill (Mt. Kailaas).

ஊழிதொறு ஊழிமுற்றும் உயர்பொன் நொடித்தான் மலையைச்
Uzhidhorru ūzhimutrrum uyarpon nodiththaan malaiyaich
சூழிசை இன்கரும்பின் சுவை நாவல ஊரன் சொன்ன
Sūzhisai inkarumbin suvai naavala ūran sonna
ஏழிசை இன்தமிழால் இசைந்து ஏத்திய பத்தினையும்
Ezhisai inthamizhaal isaindhu ēththiya paththinaiyum
ஆழி கடல்அரையா அஞ்சை அப்பர்க்கு அறிவிப்பதே.
Aazhi kadalaraiyā anjai apparkku arrivippadhē

ஊழி வெள்ளங்களில் மூழ்கிவிடாமல் உயர்வது—பொன் நிறம் உடையது—திரு நொடித்தான்மலை; அம்மலையைத் திருநாவலூர் என்றவூரவர் ஆகியசுந்தரர், புகழ்பொருந்தியதும்—இனியகரும்பின் சுவை போன்ற இனிமை உடையதும்—ஏழ் இசை பொருந்தியதும் ஆன இனிய தமிழால் பாடினார். இங்ஙனம் விரும்பிப் புகழ்ந்த பாடல்கள் பத்து. ஆழமான கடலுக்கு அரசனே! அவற்றைத்திரு அஞ்சைக்களத்தில் இருக்கும் சிவபெருமானுக்கு அறிவிப்பாய்.

During every deluge, the golden Nodiththaanmalai rise high (without being submerged). The Lord is seated there. Him Sundarar of Tiru Navalur has sung Tamil verses which are praise worthy, which taste like sugarcane and which consist of seven fold music. Oh the king of deep ocean! Please communicate these to the Lord at Tiru Anjaikkalam.

திருவாசகம், மாணிக்கவாசகர்
THIRUVASAKAM, MANICKKAVASAKAR

(27)

இறைவன் எல்லாப் பொருள்களாக இருக்கிருன் என்பர் சிலர்; அப்பொருள்கள் அல்ல அவன் என்றும் சொல்லுவார்கள். எல்லாப் பொருள்களாக இருக்கிருன் என்பது அவனது சொரூப லக்ஷணம். அதாவது அவனது உருவநிலே. எப்பொருளாகவும் இல்லே என்பது அவனது உண்மைநிலே. அதை அருவநிலே என்னலாம். இத்தகைய இறைவனே நாம் ஏன் புகழவேண்டும்? இதுவும் ஒரு கேள்விதான். உலகத்தில் உள்ள தலேவர்களேப் புகழ்ந்து பாடுகிரேம் அல்லவா? எதற்காக? நாம் அவர்களுடைய அன்பைப் பெற்று வாழ்வதற்காக. அதுபோலவே இறைவனது அன்பைப் பெற இறைவனே வாழ்த்துவது மக்களுக்கு ஒரு நல்ல பழக்கம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க ! நாதன் தாள் வாழ்க!
Namachchivaaya vaaazhga ! naadhan thaall vaazhga!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்கள்தான் தாள்வாழ்க!
Imaippozhudhum ennegnjil neenggaadhaan thaallvaazhga !
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க!
Kōgazhi aannda gurumannithan thaall vaazhga !
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க !
Aagamam aagi nindrru annnnippaan thaall vaazhga !
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க!
Egan anēgan irraivan adi vaazhga !

''நமசிவய'' என்னும் திரு ஐந்தெழுத்து வாழ்க! தலேவன் ஆகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகள் வாழ்க! கண் இமைக்கும் அளவு நேரமும் என் மனத்தில் இருந்து நீங்காதவன் இறைவன்; அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க! 'கோகழி' என்பது திருப்பெருந்துறை; அங்கு ஆட்சி செய்பவர் என் குருமணி; அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க! ஆகமங்களின் பொருளாக இருப்பவர்—இனிமை தருகிறவர்—அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க! ஒருவன் ஆகவும் பல ஆகவும் இருப்பவர் இறைவன்; அவருடைய திருவடிகள் வாழ்க!

Long live "Na Ma Si Va Ya" the mystic five letters! Long live the Feet of the Lord! Long live the Feet of Him who does not leave my mind even for a little time! Long live the Feet of

the gem-like Preceptor of Gōkazhi! Long live the Feet of Him who tastes sweet, standing as the One expounded by the Agamas! Long live the Feet of Him who is the One, the Many and the Lord!

ஈசன் அடிபோற்றி! எந்தை அடிபோற்றி!
Eesan adi pōtri ! endhai adi pōtri

தேசன் அடிபோற்றி! சிவன் சேவடி போற்றி!
Dhēsan adi pōtri ! Sivan sēvadi pōtri!

நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி!
Nēyaththē nindra nimalan adi pōtri!

மாயப்பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி!
Maayappirrappu arrukkum mannan adi pōtri

சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி!
Seeraar perundhurrai nam dhēvan adi pōtri!

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி!
Aaraadha inbam arullumalai pōtri!

ஈசன் அடியைப் போற்றுகிறேன்! என் தந்தையின் அடியைப் போற்றுகிறேன்! புகழ் பொருந்திய இறைவன் அடியைப் போற்று கிறேன்! சிவபெருமானுடைய அடியைப் போற்றுகிறேன்! அன் புடன் இருக்கும் தூய்மையான இறைவனது அடியைப் போற்றுகிறேன்! மாயம் ஆகிய பிறப்பு இனி வாராதபடி செய்பவர்—அவர் பெருமை உடையர்—அவருடைய அடியைப் போற்றுகிறேன்! சிறப்புப் பொருந்திய தலம் திருப்பெருந்துறை—அங்கு இருக்கும் கடவுளுடைய அடியைப் போற்றுகிறேன்! குறை யாத இன்பத்தை அருள் செய்பவர்; மலை போன்றவர்; அவரது அடியைப் போற்றுகிறேன்!

Hail Foot of Lord! Hail Foot of my Heavenly Father! Hail Foot of the Famous one! Hail foot of the Lustrous One! Hail roseate Feet of Siva! Hail Foot of Flawless One who stood in love! Hail Foot of the king who severs illusive birth! Hail Foot of our Lord of glorious Perunthurai! Hail Foot of the Mountain (Lord) that affords bliss that wane not!

சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
Sivanavan en sindhaiyull nindra adhanaal
அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
Avanarullaalē avan thaall vannanggich
சிந்தை மகிழச் சிவபுராணம் தன்னை
Sindhai magizhach sivapuraannam thannai
முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்
Mundhai vinai muzhudhum ōya uraippan yaan;
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்து எய்தி
Kannnudhalaan than karunnaik kannkaatta vandhu eydhi
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி;
Ennnudharrku ettaa ezhilaar kazhal irraignji;

அவர் சிவபெருமான்; அவர் என் மனத்தில் இருக்கிறார்: அதனால் அச்சிவபெருமானின் திருவருளால் அச்சிவபெருமானின் திருவடிகளை வணங்குகிறேன். என் மனம் மகிழ்ச்சி அடையும்படி "சிவபுராணம்" பாடுகிறேன். முன்பிறவிகளில் செய்த வினைகள் எல்லாம் நீங்கும்.

நெற்றியில் கண் உடைய சிவபெருமான் எனக்கு அருள் புரிந்தார். மனத்தால் நினைப்பதற்கும் எட்டாதது அவர் திருவடி—அழகு பொருந்திய கழல்களையுடையது அவர் திருவடி—அவற்றை வணங்கினேன்.

He is Siva; He is stationed in my mind. Hence by His grace I worship His Feet. To make my mind rejoice, I relate Sivapurana; and by this I get rid of the deeds done in previous births.

The Lord with an eye in His Forehead bestowed grace; I came and adored His beauteous Anklet (feet) which cannot be perceived.

விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கு ஒளியாய்
Vinnnnirraindhu mannnnirraindhu mikkaay villangu olliyaay
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே! நின் பெரும்சீர்
Ennnirrandhu ellai ilaadhaanē! nin perumseer
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்று அறியேன்;
Pollaa vinaiyēn pugazhumaarru ondru arriyēn;

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
Pullaagip pūdaayp puzhuvaay maramaagip
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
Palvirugam aagip parravaiyaayp paambaagik
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
Kallaay manidharaayp pēyaayk gannanggallaay
வல்அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
Val asurar aagi munivaraayth thēvaraaych
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
Sellaaa nindra ith thaavara sanggamaththull
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன்; எம்பெருமான்!
Ellaap pirrappum pirrandhu illaiththēn; emperumaan !
மெய்யே; உன்பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன்;
Meyyē; un pon adigall kanndu indru veedu utrēn;

இறைவனே! நீ விண்முழுவதும் நிறைந்து இருக்கிறாய். நீ எல்லோரைக் காட்டிலும் மேல் ஆக இருக்கிறாய்; நன்கு விளங்கும் உன் பெருமைக்கு எல்லை இல்லை. ஒளியாக இருக்கிறாய். நான் பொல்லாத வினைகளை உடையவன். உன் பெருமையையும் சிறப்பையும் எப்படிப் புகழ்வது என்று அறியாது இருக்கிறேன். புல், பூண்டு, புழு, மரம், பலவகை மிருகம், பறவை, பாம்பு, கல், மனிதர், பேய், கணங்கள், வலிமை பொருந்திய அரக்கர், முனிவர் தேவர் என்று பலவிதமான பிறவிகள் உண்டு. இப்பிறவிகள் எல்லாம் எடுத்தேன்; இளைத்தேன். இது உண்மை. உன் பொன் போன்ற திருவடிகளைக் கண்டு விடுதலை அடைந்தேன்.

O Lord! You pervade the Heaven and the earth. You are above all. You are the brightest light. Your glory, I man of evil deeds, do not know how to praise. The grass, the shrub, the worm and the trees, varied beasts, the birds and snakes, the stones, the men, the devil and the ganas, strong giants, ascetics and the celestials—so described are the movables and immovables. All these births I took and became exhausted. Oh my Lord! This is true of me! I saw Your golden Feet and attained salvation.

நாயில் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயில்சிறந்த
Naayil kadayaaiyk kidandha adiyērkuth thaayilsirrandha
தயாஆன தத்துவனே! மாசு அற்ற சோதி மலர்ந்த
dhayaa aana thaththuvanē maasu attra Jothi malarnddha
மலர்ச்சுடரே
Malarch sudarē

தேசனே தேர் ஆர் அமுதே சிவபுரனே
dēsanē thēr aar amudhē Sivapurane
பாசம் ஆம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே!
Paasam aam pattru arruththup paarikkum aariyanē

நான் நாயைப்போல் தாழ்ந்து இருந்தவன். அத்தகைய அடியவன் ஆகிய எனக்குத் தாயைக் காட்டிலும் சிறந்த அன்பைக் காட்டினாய். தத்துவமாக விளங்குபவனே! குற்றமில்லாத சோதியே, மலர்ந்த பூவிலுள்ள ஒளி ஆனவனே! ஒளி மயம் ஆனவனே! இனிய அமிர்தமே! சிவபுரத்தில் இருப்பவனே! பாசம் ஆகிய பற்றுக்களை அறுத்து அருள் செய்யும் தலைவனே!

I was as low as a dog. To such a bondsman as myself, you showed affection more than the mother. Oh Lord in the form of Thathva or Matter! Oh flawless light! Oh the hue of the flower! Oh the lustrous one! Oh sweet Ambrosia!. Oh Lord of Sivapuram! Oh Lord who severs the bonds named "**Paasa**' and bestow grace!

தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
Thillaiyull kūththanē thenpaanndi naattaanē
அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
Allal pirravi arruppaanē ō enrru

தில்லையில் திருக்கூத்து ஆடுபவனே! தென் பாண்டி நாட்டுக்குத் தலைவனே! துன்பம் ஆகிய பிறப்பை அறுப்பவனே 'ஓ' என்று

Oh Dancer at Thillai! Oh Lord of the South Pandya Country! Oh Lord who severs the bond of sorrowful birth! Oh Lord so saying.

சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
Sollarrku ariyaanaich chollith thiruvadikkeezch
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
Solliya paattin porull unnarnhu solluvaar
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன்அடிக் கீழ்ப்
Selvar sivapuraththin ullllaar Sivan adikkeezhp
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.
Pallōrum eththap pannindhu.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவனுடைய பெருமை சொல்வதற்கு முடியாது. அப்பெருமைகளைச் சொன்னேன். அவன் திருவடியின் மேல் இப்பாடலைப் பாடினேன். பாடிய இப்பாட்டின் பொருளை அறிந்து பாடவேண்டும். அங்ஙனம் பொருள் அறிந்து சொல்பவர் அருட்செல்வம் உடையவர் ஆவர். சிவபுரத்தில் சிவபெருமானின் திருவடிக்கீழ் இருப்பர்! அவர்களை எல்லோரும் ஏத்திப் பணிவார்கள்!

He is One who cannot be described but some how I sang on Him. This is the poem sung on His Feet. Those who recite this knowing its meaning, are verily the blessed. They reside at Sivapuram under the Feet of Siva! All bow to them and adore them.

(28)

உலகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் காணப்படுகின்றன. உயர் பதவி—இழிபதவி என்ற வேறுபாடு; செல்வம் உடையவன்—ஏழை என்ற பாகுபாடு; உயர்குலத்தவன்—தாழ்ந்தவன் என்ற வேறுபாடு; மொழி பேசுவதால் வேறுபாடு; நாட்டினால் வேறுபாடு. சில வேறுபாடுகள் செயற்கையே ஒழிய இயற்கை அல்ல. இவற்றைப் பொருட்படுத்துவதால்தான் இவ் வேறுபாடுகள் நிலைத்து இருக்கின்றன. விரிந்த மனப்பான்மை இருந்தால் வேறுபாடுகள் காணப்படமாட்டா. எல்லாரும் இறைவன் முன் சமமே. பணக்காரன் இவன் என்று யமன் வராமல் இருப்பதில்லை. இவன் ஏழை ஆகையால் இவன் உயிரை எளிதில் கவரலாம் என்று யமன் வருவதில்லை. எந்த மொழி பேசினாலும், எந்த நாட்டில் இருந்தாலும், எந்தக் குலத்தில் பிறந்தாலும் உணர்ச்சிகள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன. ஆகவே உயர்வு தாழ்வு வேறுபாடுகள் நீங்கிய சமுதாயம் அமைந்தால் அந்த நிலையே மகிழ்ச்சி தரும். இந்த உலகமே மோக்ஷ உலகமாகத் திகழும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகத்தால் உன் அடியார்போல் நடித்து நான் நடுவே
Naadagaththaal un adiyaarpōl nadiththu naan naduvē
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
Veedagaththē pugundhiduvaan migapperidhum viraikindrēn
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்பு உனக்கு என்
Aadagachcheer mannikkundrē idaiyarraa anbu unakku en
ஊடகத்தே நின்று உருகத் தந்தருள் எம் உடையானே.
Udagaththē nindru urugath thandharull em udaiyaanē.

நாடகத்தில் நடிப்பது போல உன் அடியார் போல் நான் நடித்தேன்; அவர்கள் வீடு அடையும் பொழுது அவர்களுக்கு நடுவில் இருந்து கொண்டு புகுவதற்கு நான் மிகவும் வேகமாக இருக்கிறேன். பொன் பொதிந்த—சிறப்பு உடைய—மணிகள் பதித்த—குன்று போன்றவனே! உன்னிடத்தில் நீங்காத அன்பு என் மனத்தில் இருக்க வேண்டும்; நிலைத்து உருகுமாறு செய்ய வேண்டும்; இங்ஙனம் நீ அருள் செய்; என்னை அடிமையாக உடையவனே!

I acted as if in a drama like a true devotee. When they enter Bliss, in their midst, I desire to enter in haste. Oh golden glorious Hill of gems! I yearn for ceaseless love to You. The love should be in my heart and melt (the soul). Grant me this! Oh Possessor of myself!

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
Vaazhgindraay vaazhaadha negnjamē valvinaippattu
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் காப்பானை ஏத்தாதே
Aazhgindraay aazhaamal kaappaanai ēththaathē
சூழ்கின்றாய் கேடு உனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
Sūzhgindraay kēdu unakkuch cholkindrēn palkaalum
வீழ்கின்றாய் நீ அவலக் கடலாய வெள்ளத்தே.
Veezhkindraay nee avalak kadalaaya velllaththē.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழத் தெரியாத நெஞ்சமே! நீயும் வாழ்கிறாய். கொடிய வினையில் அகப்பட்டு அதில் மூழ்கி இருக்கிறாய். அதில் மூழ்கி விடாமல் காக்கும் கடவுளை நீ ஏத்தாமல் கேடுவரும் செயல்களைச் செய்யச் சூழ்ச்சி செய்கிறாய். உனக்குப் பலதடவை சொல்கிறேன். நீ துன்பம் ஆகிய கடல் வெள்ளத்தில் வீழ்கிறாய்!

You survive O! Mind who is incapable of living! You are caught within the strong deeds and immersed in them. The Lord saves you from being immersed in them. Him you do not adore. But you scheme to do evil deeds. I advise you many a time. You fall into the waters of the ocean of grief.

(29)

இந்த உடம்பு ஐம்பூதங்களால் ஆகியது; ஐந்து பொறிகளை உடையது; ஒவ்வொரு பொறிக்கு ஒவ்வொரு உணர்ச்சி உண்டு. மெய் என்பது உடம்பு. இதற்கு ஊற்றுணர்ச்சி உண்டு. வாய்-இதற்குச் சுவை உணர்ச்சி உண்டு; கண்-இதற்கு ஒளி உணர்ச்சி; மூக்கு இதற்கு முகர்தல் உணர்ச்சி; செவி- இதற்குக் கேட்கும் உணர்ச்சி; இவ்வுணர்ச்சிகள் ஒத்து இருக்கவேண்டும். பிறந்து வளர்கிறபோது இவை மிகினும் குறையினும் வாழ்க்கை சுகமாக இருக்காது. அவ்வுணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்திச் சமமாகக் கொண்டு இருக்கவேண்டும். எது மிகுந்தாலும் உடம்புக்கு ஊறுபாடு நேரிடும். ஆகவே வாழ்க்கை நன்றாக அமைக்க விரும்புவோர் இந்த உணர்ச்சிகளைச் சமமாகக் கொண்டிருக்கப் பழக வேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி! வான
Tharikkilēn kaaya vaazhkkai Sankaraa pōtrri! vaana
விருத்தனே போற்றி! எங்கள் விடலையே போற்றி! ஒப்பில்
Viruththanē pōtrri! enggall vidalaiyē pōtrri! oppil
ஒருத்தனே போற்றி! உம்பர் தம்பிரான் போற்றி! தில்லை
Oruththanē pōtrri! umbar thampiraan pōtrri! Thillai
நிருத்தனே போற்றி! எங்கள் நின்மலா போற்றி! போற்றி
Niruththanē pōtrri! enggall ninmalaa pōtrri! pōtrri!

இந்த உடம்பில் வாழும் வாழ்க்கையை நான் பொறுக்க மாட்டேன். சங்கரனே! போற்றுகிறேன்! சிவலோகத்தில் முதியவனாக இருப்பவனே போற்றி! இளைஞனாக இருப்பவனே போற்றி! ஒப்பு இல்லாதவனே! ஒருவனே போற்றி! தேவர்களுக்குத் தலைவனே போற்றி! தில்லையில் நடனம் ஆடுபவனே போற்றி! குற்றம் அற்றவனே போற்றி! போற்றி!

I am unable to put up with the life in this body. Hail Sankara! Hail the oldest in Siva loka! Hail the youngest One! Hail Matchless one! Hail the Lord of the celestials! Hail the Dancer at Chidambaram! Hail Flawless one!

போற்றிஓம் நமச்சிவாய! புயங்கனே மயங்குகின்றேன்!
Pōtrriōm Namachchivaaya! puyangganē mayangggugindrēn
போற்றிஓம் நமச்சிவாய! புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
Pōtrriōm Namachchivaaya! pugalidam pirridhondrillai;
போற்றிஓம் நமச்சிவாய! புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்;
Pōtrriōm Namachchivaaya! purramenaip pōkkal kanndaay
போற்றிஓம் நமச்சிவாய! சயசய போற்றி! போற்றி!
Pōtrriōm Namachchivaaya; sayasaya pōtrri! pōtrri!

போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! புயங்கம் என்னும் நடனத்தை ஆடுவனே! நான் மயங்குகிறேன். போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! சேர்வதற்குரிய இடம் வேறு எதுவும் இல்லை. என்னைக் கைவிடாதே. போற்றி ஓம் நமச்சிவாய! வெல்வாயாக! வணக்கம்!

Hail Om Na Ma Si Va Ya! Dancer of Buyanga! I am in delusion; Hail Om Namasivaya! No other place of refuge I have; Hail Om Namasivaya! don't forsake me Oh victorious Hail! Hail!

போற்றிஇப் புவனம் நீர்தீக் காலொடு வானம் ஆனாய்!
Pōtrri ip puvanam neertheek kaalodu vaanam aanaay!
போற்றிஎவ் வுயிர்க்கும் தோற்றம் ஆகி நீ தோற்றம் இல்லாய்!
Pōtrri evvuyirkkum thōtrram aagi nee thōtrram illaay!
போற்றி எல்லா வுயிர்க்கும் ஈறாய்! ஈறின்மை ஆனாய்!
Pōtrri ella uyirkkum eerraay eerrinmai aanaay!
போற்றி ஐம் புலன்கள் நின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க்கையானே.
Pōtrri aim pulangall ninnaip punnargilla ppunnarkkaiyaanē.

திருச்சிற்றம்பலம்

மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம் எனும் இவையாக இருப்பவனே போற்றி! எல்லா உயிர்களும் தோன்றுவதற்குக் காரணம் ஆக இருப்பவனே! எப்பொருளிலும் தோன்றாதவனே! போற்றி! எல்லா உயிர்களும் முடியும் இடம் ஆக இருப்பவனே! முடிவு என்பது இல்லாதவனே! போற்றி! ஐந்து புலன்களின் சூழ்ச்சி ஒன்றும் பொருந்தாதவனே போற்றி!

You pervade earth, water, fire, wind and ether, Hail! You, are the beginning of every living being; but You do not have a beginning, Hail! You are the end of every being; but You are without end, Hail! The five senses do not abide you, Hail!

(30)

இறைவன் நிலமாக இருக்கிறான்; நீராக இருக்கிறான்; தீயாக இருக்கிறான்; காற்றாக இருக்கிறான்; சந்திரன் ஆக இருக்கிறான். சூரியனாக இருக்கிறான்; ஆகாயமாகவும் இருக்கிறான்; நிலத்தில் திண்மை; நீரில் குளிர்ச்சி, தீயில் வெம்மை; காற்றில் இனிமை; சந்திரனில் தண்ணொளி; சூரியனில் வெம்மை ஒளி உள்ளன. இவற்றுள் எவை இல்லை என்றாலும் உயிர்வாழ முடியுமா? இவற்றை இயற்கையின் கூறுகள் என்று எல்லோரும் கூறுவோம். இவ் வியற்கைக் கூறுகள் நம் நலனுக்காகவே இருக்கின்றன. அவற்றை நம்மால் செயற்கையாக உண்டு பண்ண முடியாது. ஆகவே அவற்றை நன் முறையில் வைத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்வதுவே முறை; நல்ல பண்பும் ஆகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்த எம்பரனே
Paarodu vinnnnaayp parandha emparane
பற்று நான் மற்று இலேன் கண்டாய்
patrru naan matrru ilēn kanndaay
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்து அரசே
Seerodu polivaay Sivapuraththu arasē
திருப்பெரும் துறை உறை சிவனே
Thirupperum thurrai urrai Sivanē

யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கு எடுத்து உரைக்கேன்
Yaarodu nōgēn aarkku eduththu uraikkēn
ஆண்டநீ அருளிலை ஆனால்
aanndanee arullilai aanaal
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
Vaarkadal ulagil vazhgilēn kanndaay
வருக என்று அருள் புரியாயே.
varuga endru arull puriyaayē.

மண் உலகமும் விண் உலகமும் பரவி இருக்கிற எம் தலைவனே! எனக்கு வேறு துணை இல்லை. சிறப்போடு விளங்குபவனே! சிவலோகத்திலிருக்கும் தலைவனே! திருப்பெருந்துறையில் வசிக்கின்ற சிவபெருமானே! யாரோடு சொல்லி வருந்துவேன்? யாருக்கு எடுத்துச் சொல்வேன்? நீ என்னை ஆட்கொண்டாய்; ஆனால் நீ அருள் செய்யவில்லை; பரந்த கடல் சூழ்ந்த உலகில் நான் வாழ முடியாது; 'வருவாயாக' என்று என்னை அழைத்து அருள் செய்.

Oh my lord pervading this world and heaven! I have no other to support me. O ever glorious! the king of Sivaloka! O Siva residing at Thirupperunthurai! To whom shall I appeal? To whom shall I report? It was you who took me to your fold! But now you do not show me grace. Hence I cannot live in this sea-girt world. Please bid me to go to you and bestow grace.

NOTE: The word 'கண்டாய்' used twice in this stanza and twice in the next does not convey any meaning probably be an equivalent of "Look you".

பழுதில் தொல்புகழான் பங்க நீ அல்லால்
Pazhudhil tholpugazhaan pangga nee allaal
பற்றுநான் மற்று இலேன் கண்டாய்
patrrunaan matrru ilēn kanndaay
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்து அரசே
Sezhumadhi annindhaay Sivapuraththu arasē
திருப்பெருந் துறை உறை சிவனே
thirupperundhurrai urrai Sivanē
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
Thozhuvanō pirraraith thudhippanō enakkōr
துணை என நினைவனோ சொல்லாய்
thunnaiena ninaivanō sollaay
மழ விடையானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
Mazha vidaiyaanē vaazhgilēn kanndaay
வருக என்று அருள் புரியாயே.
varuga endru arull puriyaayē.

திருச்சிற்றம்பலம்

குற்றம் இல்லாத பழமையான புகழ் உடையவள் உமை! அந்த உமையை ஒரு பாகத்தில் கொண்டவனே! நீ தவிர எனக்கு வேறு துணை இல்லை; செழிப்பான பிறையை அணிந்தவனே! சிவலோகத்தில் இருக்கும் தலைவனே! திருப்பெருந்துறையில் வசிக்கின்ற சிவபெருமானே! நான் பிறரை வணங்குவேனோ? துதிப்பேனோ? எனக்கு அவர்கள் துணையென்று நினைப்பேனோ? நீயே சொல். இளமையான எருதை வாகனமாக உடையவனே! என்னால் வாழ முடியாது; 'வருவாயாக' என்று என்னை அழைத்து அருள் செய்.

Oh Lord having Uma — the spotless and renowned—in Your form ! I have no other except you to support me. Oh ye wearer of crescent moon! the king of Sivaloka. Oh Siva residiug at Thirupperunthurai ! Shall I bow down? Shall I praise others ? Shall I consider them as my aid ? Please tell me. O Lord riding an young bull ! I cannot live! look you! Please bid me to go to you and bestow grace.

(31)

இந்த உலகம் எதனால் ஆகியது? மண், கல், உள்ளே நீர் இன்னும் எத்தனையோ பொருள்கள். ஓரிடத்தில் மேடு, ஓரிடத்தில் பள்ளம், ஒரு பகுதியில் மலை, காடு; ஒரு பகுதியில் வெறும் மணல்; ஓரிடத்தில் செழிப்பான மண்; ஒருபகுதியில் சுண்ணாம்புக்கல் பொருந்திய விளைவுக்குப்பயன்படாதபகுதி; ஒருபகுதியில்பலமாதங்களில் பனிப் படலமே இருக்கும்; மரம் செடிவளர்ச்சி இல்லை. ஒரு பகுதியில் வெறும் நீர்ப்பகுதியே; அவற்றின் நடுவில் சிறுசிறுதீவுப் பகுதி. எத்தகைய இடத்திலும் உயிர் இனங்கள் உண்டு; மக்களும் வாழ்கிறார்கள். ஒருபகுதியில் இரவு பகல் ஒரே அளவு; தட்ப வெப்பம் சமமாக இருப்பது; மழை பெய்தல், நல்ல விளைவு, எல்லா வசதிகளும் இருக்கும். இங்கும் மக்கட்கூட்டம் உண்டு. இத்தகைய வசதிகள் படைத்த இடத்தில் பிறக்கும் ஊழ் எப்படிக் கிடைத்தது? அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும்; அது நமக்கு இறைவன் கொடுத்த அருட்கொடை என்று அறிவதே அறிவுடைமை ஆகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே	சுடரே	சூழொளி	விளக்கே
Sodhiye	sudarē	sūzholli	villakkē
சுரிகுழல்	பணைமுலை	மடந்தை	
surikuzhal	pannaimulai	madandhai	

பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
Paadhiyē paranē paalkoll vennnneetrraay
பங்கயத்து அயனும் மால் அறியா
panggayaththu ayanum maal arriyaa
நீதியே செல்வத் திருப்பெரும் துறையில்
Needhiyē selvath Thirupperum thurraiyil
நிறைமலர்க் குருந்த மேவிய சீர்
nirraimalark Kurundha mēviya seer
ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
Aadhiyē adiyēn aadharithth azhaiththaal
அதெந்துவே என்று அருளாயே.
adhendhuvē endru arullaaye.

அளவுக்கு அடங்காத பெரிய ஒளியே! சந்திரன் சூரியன் முதலிய ஒளிகளாக இருப்பவனே! மற்ற ஒளிகள் சூழ்ந்து இருக்கும் விளக்காக இருப்பவனே! சுரிந்த கூந்தலை உடைய உமையை ஒரு பாதியில் உடையவனே! பால் போன்ற நிறம் உடைய வெண்மையான விபூதியை அணிந்தவனே! தாமரையில் உள்ள பிரமனும், திருமாலும் அறிய முடியாதவனே! நீதியே வடிவு எடுத்தவனே! செல்வம் பொருந்திய திருப்பெருந் துறையில் மலர்கள் நிறைந்த குருந்த மரத்தின் அடியில் வீற்று இருந்தவனே! முழுமுதற் கடவுளே! அடியேன் அன்போடு அழைக்கிறேன் 'அதற்கு என்ன காரணம்' என்று கேட்டு அருள் செய்வாய்!

Oh Light Resplendent! Oh light splendour! Oh the Effulgent Light surrounded by luminaries! Oh lord who has given half of your form to the Lady—Uma who has curling locks. Oh the supreme! Oh Lord who smeared His form with white sacred Ash! Oh the Virtue Incarnate unperceivable by Brahma on the lotus and Vishnu! At Tirupperundurai under the shade of Kuruntha tree full of flowers, Oh the glorious First you are seated! I, the bond-slave entreat You with love and call you; can't you ask "why do you call me" and bestow grace?

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
Thirundhuvaar pozhilsūzh Thirupperun dhurraiyil
செழுமலர்க் குருந்த மேவிய சீர்
sezhumalark Kurundha mēviya seer

இருந்தவாறு எண்ணி ஏசறு நினைந்திட்டு
Irundhavaarru ennnni ēsarraa ninaindhittu
என்னுடை எம்பிரான் என்றென்று
ennudai embiraan endrendru
அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித்து அழைத்தால்
Arundhavaa ninaindhē aadhariththu azhaiththaal
அலைகடல் அதனுளே நின்று
alaikadal adhanullē nindru
பொருந்த வா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
Porundha vaa Kayilai pugunerri idhūkaann
போதராய் என்று அருளாயே.
podharaay endru arullaayē.

திருச்சிற்றம்பலம்

அழகிய பரந்த பொழில்கள் சூழ்ந்தது திருப்பெருந்துறை. அங்கே செழிப்பான மலர்கள் பொருந்திய குருந்த மரம்—அதன் கீழ் நீ இருந்த நிலைமையை எண்ணினேன் (உன்னுடன் தொடராத) குற்றத்தை முழுதும் நினைத்தேன். 'என்னுடைய தலைவனே' என்று பலமுறை (அழைத்தேன்); 'அரிய தவக்கோலம் உடையவனே' என்று நினைத்தேன் உன்னை அன்போடு அழைக்கிறேன் "அலைகளை உடைய கடல் சூழ்ந்த பூமியிலிருந்து கயிலையை அடைவதற்கு வா, கயிலையின் உள்ளே செல்வதற்கு வழி இது—பார் வருக" என்று அருள் செய்வாயாக.

Tirupperunthurai is surrounded by beautiful extensive groves. There under the shade of Kuruntha tree with full blown blossoms, You were seated. This state I pondered over. My fault of not following You, I brooded over. "Oh my Lord! Oh my Lord", I called several times. Oh Lord with sacred saintly form! I entreated You with love and called You. "From the earth surrounded by sea with waves, please do come. This is the way to enter Kailas! Look"—so tell me and bestow grece.

(32)

உலகத்து மக்களுக்கு மூன்று ஆசைகள் உண்டு; பெண் ஆசை மண் ஆசை, பொன் ஆசை, இவற்றுள் பெண் ஆசை பொல்

லாதது; பெருந் தீமைகளை விளைவிப்பது; பெண் ஆசையால் இராவணன் மடிந்த கதை உலகு அறியும். நற்காமம் என்பது வேறு; தீய காமம் என்பது வேறு. தீய காமம்தான் கண்டகண்ட பெண்களிடத்து உறவு கொள்ளத் தூண்டும். அத்தீய உறவினால் ஏற்படும் கொடுமைகள்தாம் எத்தனை! பொருட்கேடு, மானக்கேடு, அச்சம், பகை, இன்னும் எத்தனையோ பல நேரிடுமே. இம்மட்டோ! உடம்பும் கெடும்; நோயும் உண்டாகும்; தீராப்பழியும் வருமே. ஆகவே அத்தகைய பொருட் பெண்டிர் முயக்கம் நீங்கி, இறைவனிடத்தும், மற்ற உயிர்கள் இடத்தும் ஆசையும் அன்பும் காட்டினால் எவ்வளவோ நன்மைகள் கிடைக்கும். உலகீர் இதனை அறிவீராகுக.

திருச்சிற்றம்பலம்

உற்றாரை யான் வேண்டேன் ஊர் வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
Utraarai yaan vēnndēn ūr vēnndēn pērvēnndēn
கற்றாரை யான் வேண்டேன் கற்பனவும் இனி அமையும்
Katrarai yaan vēnndēn karrpanavum ini amaiyum
குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தா உன்
Kutralaaththu amarnthu urraiyum kūththaa un
குரைகழற்கே
kuraikazharrkē
கற்றாவின் மனம் போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே.
Katraavin manam pōlak kasinduruga vēnnduvanē.

திருச்சிற்றம்பலம்

என்னைவந்து அடைந்தவர்களை விரும்பமாட்டேன்; ஊரில் உள்ள மற்றவர்களையும் விரும்பமாட்டேன்; புகழையும் விரும்பமாட்டேன்; படித்தவர்களையும் யான் விரும்பமாட்டேன்; இதுகாறும் படித்த படிப்பும் போதும்.

திருக்குற்றாலம் எனும் தலத்தில் விரும்பி வசிக்கும்படியான கூத்தாடும் பெருமானே! ஒலிசெய்யும் குழல்களை உடைய உன் திருவடிகள் இடத்துக் கன்றைக் கண்டு உருகும் பசுவைப்போல், நான் கசிந்து உருக விரும்புகிறேன்.

I like not kith and kin; nor the inhabitants of my town.
I aspire not for fame; I like not men of letters;

What I have learnt is enough indeed!
Oh Dancer having abode at Tirukkutraalam!
I long to melt with love towards Thee just like the milch cow towards its calf.

(33)

மக்கள் உடம்பு எலும்பு தோல் இறைச்சி நரம்பு இரத்தம் முதலிய தாதுக்களால் ஆனது; வாதம் பித்தம் சிலேத்துமம் ஆகியவற்றால் கட்டுப்படுத்தப்படுவது; தாகம் பசி ஆகியவற்றை உடையது. இவற்றுள் எது மிகினும் குறையினும் நோய்வரும். நோய் வராதவாறு உடம்பினைப் பேணுதல் ஒவ்வொருவருடைய கடமை ஆகும். நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம். நோயுற்றோர் தமக்கும் சுகம் இல்லை. பிறருக்கும் தொல்லை தருவர் அவர்கள் வீட்டுக்குத் தொல்லை தருபவராகவே கருதப்படுவர். அவர்கள் தம் குடும்பத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யமுடியாதவர் ஆகின்றனர்; இதனால் நாட்டுக்கும் பயன் அற்றவர் ஆகிறார்கள். ஆகவே நோய் அணுகாத உடம்பினராக இருக்க நற்பண்புகளைப் பேணிப் பழகவேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
Ammaiyē appaa oppilaa manniyē
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
anbinil villaindha aaramudhē
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
Poymmaiyē perukkip pozhudhinaich churukkum
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
puzhuththalaip pulaiyanēn thanakkuch
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
Semmaiyē aaya Sivapadham alliththa
செல்வமே சிவபெருமானே
selvamē Sivaperumaanē
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
Immaiyē unnaich chikkenap pidiththēn
எங்கு எழுந்து அருளுவது இனியே.
enggu ezhundhu arulluvadhu iniyē.

எல்லா உயிர்களுக்கும் தாயாக உள்ளவனே! தகப்பனாக உள்ளவனே! ஒப்புஇல்லாத மணியே! அன்பு (என்னும் கடலில்) விளைந்த அருமையான அமுதமே! பொய்யானது உலக வாழ்க்கை; இதைப் பெருக்குகிறேன். மெய்யான வாழ்க்கைக்கு உரிய பொழுதினைச் சுருக்குகிறேன். பரிசுத்தம் இல்லாதவனாகிய எனக்குச் செம்மையாகிய சிவபதத்தைக் கொடுத்து அருளிய செல்வமே! சிவபெருமானே! இப்பிறவியிலேயே உன்னை உறுதியாகப் பிடித்தேன்; நீ என்னை விட்டு இனி எங்கே போவாய்?

Oh Heavenly Mother! O Heavenly Father! Oh Matchless gem! Oh Ambrosia that arose out of love for You! I devote more time for the illusive worldly life. But I waste away the time allotted for elevating the soul. Lo! I am an impure low person! To me, you bestowed esteemed Siva Bliss. Oh Wealthy (of grace)! Oh Lord Siva! In this birth I seized you. Where would you go?

பால் நினைந்து ஊட்டும் தாயினும் சாலப்
Paal ninaindhu ūttum thaayinum saalap
பரிந்து நீ பாவியேன் உடைய
parindhu nee paaviyēn udaiya
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
Ūninai urukki ullllolli perukki
உலப்பிலா ஆனந்தம் ஆய
ulappilaa aanandham aaya
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
Thēninaich chorindhu purrampurram thirindha
செல்வமே சிவபெருமானே
Selvamē Sivaperumaanē
யான் உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
Yaanunaith thodarndhu sikkenap pidiththēn
எங்கெழுந்து அருளுவது இனியே.
enggezhundhu arulluvadhu iniyē.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறு குழந்தைக்குத் தாய் அதன் பசியை அறிந்து பால் கொடுப்பாள். அத்தாயைக் காட்டிலும் அன்பு கொண்டு, நீ பாவி ஆகிய என்னுடைய ஊனை உருக்கினாய்; என் உள்ளே ஒளிபெருக்

கிறாய்; அழிவு இல்லாத ஆனந்தம் ஆகிய தேனைச் சொரிந்தாய் வெளியிலேயும் இங்ஙனமே (நன்மைகள் செய்தாய்). அருள் ஆகிய செல்வத்தைத் தருபவனே! சிவபெருமானே! நான் உன்னைத் தொடர்ந்து உறுதியாகப் பிடித்தேன். என்னை விட்டு நீஇனி எங்கே போவாய்?

The Mother would feed the child with milk (perceiving its hunger). More than the mother you pitied me. You purified the flesh; You increased the inward light; You caused to flow the honey of imperishable bliss. In this way You transformed my outward body. Oh wealth (of grace)! Oh lord Siva! I followed. and seized you. Where would you go?

(34)

மனைவி மக்கள் உறவினர் ஆகியவர் இடத்தில் காட்டும் ஆசையை அன்பு என்பார்கள். தொடர்பு இல்லாத பிறர் இடத்தும் பிறவுயிர்கள் இடத்தும் காட்டும் பரிவை அருள் என்பார்கள் நம்மிடம் நெருங்கியவர் இடத்துக் காட்டும் அன்பைக் காட்டிலும் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அன்பு காட்டுவதுதான் மக்கட் பண்பு என்பார்கள். இத்தகைய மக்கட்பண்பு உடையவர்களே உலகத் திலே எல்லாராலும் போற்றப்படுவர். அவர்கள்தான் இவ் வுலகத்தில் தெய்வமாகக் கருதப்படுவர். அவர் மனத்தில், தாமாகவே வந்து அன்பாகிய சிவம் குடிகொண்டிருப்பார்!

திருச்சிற்றம்பலம்

நானேயோ தவம் செய்தேன் சிவாயநம வெனப் பெற்றேன்
Naaneyō thavam seydhēn Sivayaanama venap petrrēn
தேனாய் இன்னமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
Thēnaay innamudhamumaayth thiththikkum Sivaperumaan
தானே வந்து எனது உள்ளம் புகுந்து அடியேற்கு
Thaanē vandu enadhu ullllam pugundhu adiyērrku
அருள் செய்தான்
arull seydhaan.
ஊன் ஆரும் உயிர் வாழ்க்கை ஒறுத்து அன்றே வெறுத்திடவே
Unaarum uyir vaazhkkai orruththu anrrē verruththidavēl

திருச்சிற்றம்பலம்

நான் தவம் செய்தேனோ? சிவாயநம சிவாயநம என்று இடையறாது கூறும் பாக்கியத்தை அடைந்து இருக்கிறேன்

சிவபெருமான் தேன்போன்று தித்திக்கிறன். தேவாமிர்தம் போன்று இனிக்கிறன்; அவன் என்னிடம் தானுகவே வந்தான்; என் மனத்தில் புகுந்தான்; அடியவனுகிய எனக்கு அருள் புரிந்தான்; ஆகையால் ஊன்பொருந்திய உடம்பில் உயிர்வாழும் வாழ்க்கையை வெறுத்து, உடம்பைத் துன்புறுத்துவது (இனி வேண்டியது இல்லை.)

Did I perform penance?

I am indeed fortunate to chant (the mystic five letters) SiVaYaNaMa.

Siva Perumaan is sweet like honey and ambrosia.

He came of his own accord, entered my mind and bestowed grace on me --the bondslave;

Then unnecessary it is to hate living in this fleshy body and do penance.

(35)

நம்மவர் முன்பிறவி என்றும் மறுபிறவி என்றும் பிறவிகளைப் பற்றிப் பேசுவர். இது இந்து சமயத்தவருடைய கொள்கைகளுள் ஒன்று. ஒரு பிறவியில் கற்ற கல்வி ஏழு பிறவிகளிலேயும் சென்று பயன் அளிக்கும் என்று வள்ளுவர் கூறியிருக்கிறர். ஒரு பிறவியில் ஒவ்வொருவரும் முற் பிறவிகளில் செய்த வினைகளின் பயனை நுகர வேண்டும். இப் பிறவியில் செய்தனவற்றின் பயனையும் நுகர வேண்டும். ஒருவன் தீவினைகளைச் செய்துவிட்டு அதற்குக் கழுவாயாக நல்வினையைச் செய்தால் தீவினையின் பயன்-பாவம் நீங்கும் என்று நினைக்கக் கூடாது. நல்வினைப் பயனையும் நுகர்ந்து தீவினைப் பயனையும் நுகரவேண்டும். இவ்வாறு நல்வினை தீவினை ஆகிய இவ்விரு வினைகளின் பயனை முற்றும் நுகர்ந்து முடிந்தால்தான் பிறவி நீங்கும். எந்த வினையின் பயனையும் நுகராமல் எஞ்சியிருந்தால் பிறவி நிச்சயம். ஆகவே மானுடப்பிறவி எடுத்தவர் தீவினைகள் செய்து அல்லற்படாது இருக்கவேண்டும். இதுவே நன்னெறியும் ஆகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கு இலாத பெருந்துறைப் பெரு
Pinnakku ilaadha Perundhurraip peru
மான் உன் ஞமங்கள் பேசுவார்க்கு
maan un naamanggall pesuvaarkku

இணக்கு இலாததோர் இன்பமே வரும்
Innakku ilaadhadhōr inbamē varum
துன்பமே துடைத்து எம்பிரான்
thunbamē thudaiththu embiraan
உணக்கு இலாததோர் வித்து மேல்விளை
Unnakku ilaadhadhōr viththu mēlvillai
யாமல் என்வினை யொத்தபின்
yaamal envinai yoththapin
கணக்கி லாத்திருக் கோல நீவந்து
Kannakki laaththiruk kōla neevandhu
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.
kaatti naaykazhuk kundrilē

திருச்சிற்றம்பலம்

தடுமாற்றம் இலாதவர் (உன் அடியார்கள்); திருப்பெருந்துறையில் உள்ள பெருமானே! உன் திருப்பெயரைக் கூறுபவருக்குக் குறையாத இன்பம் வந்து சேரும்; துன்பம் நீங்கும். எம்பெருமானே! உலர்தல் இல்லாதது—விதை போன்றது—முன் பிறவிகளில் செய்த வினை; அவ்வினைகள் இன்னும் வளராதவாறு இருவினை ஒப்பு ஏற்பட்டது; இந்த நிலை வந்ததும் உனது அழகிய வடிவத்தை நீ திருக்கழுக்குன்றத்தில் காட்டினாய்!

(The devotees) are unperturbed; Oh Lord of Perunthurai! To those who chant Your name, ecstatic joy befalls; all sorrows be removed. My deeds—not dried up—like a seed—will no longer be effective; for they have become balanced. Then You appeared and exhibited Your countless forms at Thirukkalu kkunram.

(36)

பிறவி ஒரு பெருங்கடல்; அதில் இந்த உடம்பு ஒரு தோணி போன்றது; இந்தத் தோணியில் களவு பொய் கருமம் கோப முதலாய பல சரக்குகள் ஏற்றியிருக்கிறது; வாழ்க்கை என்ற துடுப்பினால் இத் தோணி மெல்லச் செல்கிறது; வழியில் காமம் என்ற சுருவின் வாயில் சிக்கித் திணருகிறது. அப்பொழுது அடியார்கள் (நல்லவர்கள்) கூட்டுறவு இருந்தால், திருவைந்தெழுத்து என்ற புணையைப் பிடித்துக் கொண்டு இறைவனது திருவடியாகிய கரையேறலாம். ஆகவே நல்ல அன்பர்களுடைய நேசம் மிகவும் தேவை என்று உணர்வது அறிவுடைமை ஆகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக்கமலத் திரளன நின் சேவடி சேர்ந்து அமைந்த
Sezhukkamalath thirallana nin sēvadi sērndhu amaindha
பழுத்த மனத்து அடியருடன் போயினர் யான் பாவியேன்
Pazhuththa manaththu adiyarudan pooyinar yaan paaviyēn
புழுக்கண் உடைப் புன்குரம்பை பொல்லாக் கல்வி
Puzhukkann udaip punkurambai pollaak kalvi
ஞானம் இலா
gnanam ilaa
அழுக்கு மனத்து அடியேன் உடையாய் உன் அடைக்கலமே.
Azhukku manaththu adiyēn udaiyaay un adikkalamē.

திருச்சிற்றம்பலம்

வளமான தாமரை மலர்களின் கூட்டம் போன்றது உன் செம்மையான திருவடி; அத்தகைய திருவடியைச் சேர்ந்து இருக்கிற செம்மையான மனம் உடைய அடியார் (ஒருவர் மற்றொருவருக்குத் துணையாக) உடன் சென்றுவிட்டனர்; ஆனால் யானோ பாவியேன்; புழுக்கள் நெளியும்படியான இழிவான உடம்பையுடையேன்; பொல்லாதவன்; கல்வி யறிவு இல்லாதவன்; தூய்மையில்லாத மனம் உடையேன்; என்னை ஆளாக உடையவனே! நான் உன் அடைக்கலம்.

Your roseate feet are like the cluster of fertile lotus flowers. The devotees of mature mind that have joined such feet have eft and gone. But, I am a sinner; I possess a foul body full of germs; I do not possess education and wisdom; I possess impure mind; Oh lord who have taken me into Your fold! I have taken refuge in You.

(37)

அச்சமே ஒவ்வொருவரிடத்திலும் குடிகொண்டிருக்கிறது; பகைவரிடத்து அச்சம்; கள்வரிடத்து அச்சம்; விஷஜந்துக்களிடம் அச்சம்; கொடுங்கோலரிடம் அச்சம்; பிணிவரின் அச்சம்; நெருப்புக்கு அச்சம்; பெருவெள்ளம் என்றால் அச்சம்; இடரினும் தளரினும் அச்சம்; பிறப்பு இறப்பு எல்லாவற்றிற்கும் அச்சம்; உச்சி மீது வானிடிந்துவீழினும் 'அச்சம் இல்லை அச்சமில்லை' என்றான் பாரதி! திருநாவுக்கரசர் வானந்துளங்கிலென் மண்கம்பம் ஆகிலென்! என்பார். இந்தத் தைரியம் யாருக்குக் கிடைக்கும்?

எப்பொழுது கிடைக்கும்? இறைவனது திருவடியை மனத்தில் கொண்டவருக்கே இந்த அஞ்சாமை கிடைக்கும். ஆகவே கடவுளின் திருநாமத்தை மனத்தில் பதித்தல் சாலச்சிறந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில் வாளரவும் அஞ்சேன்
Putrril vaallaravum agnjēn
பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
poyyartham meyyum agnjēn
கற்றைவார் சடையெம் அண்ணல்
Katrraivaar sadaiyem annnnal
கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
kannnnudhal paadham nannnni
மற்றுமோர் தெய்வம் தன்னை
Matrrumōr dheyvam thannai
உண்டென நினைந்து எம்பெம்மாற்
unndena ninaindhu empemmaarr
கற்றிலா தவரைக் கண்டால்
Katrrilaa dhavaraik kanndaal
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே.
amma naam agnjumaarē.

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில் வாழும் பாம்புக்குப் பயப்படமாட்டேன்; பொய்யே பேசுபவர் மெய்யே பேசினும் அதற்கும் பயப்பட மாட்டேன் நீண்ட சடைத் தொகுதியை உடைய தலைவன்—நெற்றியில் கண் உடையவன்—அவனுடைய திருவடிகளை அடைந்தும்—வேறு ஒரு தெய்வம் உண்டு என்று நினைத்து, எம்பெருமானைப் பற்றி அறியாதவரைக் கண்டால், நாம் அவரைப் பார்த்துப் பயப்படுகிறோம்; அந்தோ!

I fear not the snake that dwells in the ant hill; I fear not the truth of the untrue. He is my Lord with matted locks with an eye in his forehead. His Feet I approach. If one should sustain the existance of another God, Oh! I fear them who have not learnt of my Lord.

(38)

இறைவனுக்கு ஒரு உருவம் கொடுக்கிறோம். அவருக்கும் இரண்டு கால்கள் கொடுத்து இருக்கிறோம். இறைவனுடைய திருவடியாவது ஞானம். ஞானம் பெற்றால்தான் அவனை அடைய முடியும். அவன் திருவடியே பிறவியாகிய பெரிய கடலைக் கடப்பதற்குத் தோணியாக உதவுகிறது. அதனைப் பற்றி ஞானம் அடைந்து இறைவன் திருவருள் பெறுவோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்

இணை ஆர் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தலுமே
Innai aar Thiruvadi en thalaimēl vaiththalumē
துணை ஆன சுற்றங்கள் அத்தனையும் துறந்து ஒழிந்தேன்
Thunnai aana sutranggall aththanaiyum thurrandhu ozhindhēn
அணை ஆர் புனல் தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
Annai aar punal Thillai ambalaththē aadugindra
புணை ஆளன் சீர் பாடிப் பூ அல்லி கொய்யாமோ!
Punnai aallan seer paadip pū alli koyyaamō!

உன் இரண்டு திருவடிகளையும் என் தலைமேல் வைத்தாய் அப்பொழுது எனக்கு உதவியாக இருக்கிற எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டேன். அணை பொருந்திய வெள்ளம் சூழ்ந்த தில்லையில் சிற்றம்பலத்தில் ஆடுகின்றவன்—எனக்குப் புணை ஆக இருக்கின்றவன்—அந்த இறைவனுடைய பெருமைகளைப் பாடுவோம்! அல்லிப்பூக்களைப் பறிப்போமாக!

You placed your two feet over my head. At once I abandoned everthing that seemed to be of help to me. You dance in the Hall at Thillai (Chidambaram) surrounded by waters. He is the boat (to cross the ocean of birth). His fame I sing and pluck the Alli flowers.

அத்தி உரித்து அது போர்த்து அருளும் பெருந்துறையான்
Aththi uriththu adhu pōrththu arullum Perundhurraiyaan
பித்த வடிவு கொண்டு இவ்வுலகில் பிள்ளையும் ஆம்
Piththa vadivu konndu ivvulagil pillllaiyum aam
முத்தி முழுமுதல் உத்தரகோசமங்கை வள்ளல்
Muththi muzhumudhal Uththarkkosamangai vallllal
புத்தி புகுந்தவா பூ அல்லி கொய்யாமோ!
Puththi pugundhavaa pū alli koyyaamō!

திருச்சிற்றம்பலம்

யானைத் தோலை உரித்து அதனைப் போர்த்திக் கொண்டான்; அவன் திருப்பெருந்துறையில் இருக்கும் சிவன் ஆவான். அவன் பித்தன் போன்ற வடிவைக் கொண்டவன். இந்த உலகத்தில் குழந்தையாகவும் இருப்பான். அவனே முத்தி தருவதற்குத் தலைவன். உத்தரகோச மங்கை என்ற தலத்தில் வள்ளல் ஆக விளங்குபவன். அவன் என் சித்தத்தில் புகுந்தான். அவன் புகுந்த விதத்தைப் பாடிக் கொண்டே அல்லிப்பூக்களைப் பறிப்போமாக!

He peeled the skin of an elephant and covered Himself. He is the Lord at Tirupperunthurai. He takes the form of a mad man. He will also become a child in this world. He is the Lord who bless us with supreme bliss. He is the benefactor residing at Uttarakōsamangai. He entered my mind. We shall sing the mode of entry and pluck the Alli flower.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ்
ARUNAGIRINAATHAR THIRUPPUGAZH

(39)

பழனி ஆண்டவனே!
கருவில் உருவாகினேன்; பிறந்தேன்; வளர்ந்தேன்; பல கலைகளைக் கற்றேன்; உலக வாழ்விலேயே மூழ்கினேன்;
ஆனால் உன்னை நினைக்காமல் இருக்கிறேனே!
சமய அறிவு பெருமல் இருக்கிறேனே!
ஹர ஹர சிவாய என்று கூருமல் இருக்கிறேனே!
என்னைக் காப்பாற்றுவாயாக!

பெருவாழ்வு பெறச்செய்க

கருவின் உருவாகி வந்து வயதளவிலே வளர்ந்து
Karuvin uruvaagi vandhu vayadhallavilē vallarndhu
கலைகள் பலவே தெரிந்தும் அதனாலே
kalaigall palavē therindhum adhanaalē
கரிய குழல் மாதர் தங்கள் அடிசுவடு மார்புதைந்து
kariya kuzhal maadhar thangall adisuvadu maarbudhaindu
கவலை பெரிது ஆகி நொந்து மிக வாடி
kavalai peridhu aagi nondhu miga vaadi
அரகர சிவாயவென்று தினமும் நினையாமல் நின்று
Arakara Sivaayavendrru thinamum ninaiyaamal nindrru
அறுசமய நீதி ஒன்றும் அறியாமல்
arrusamaya needhi ondrum arriyaamal
அசனம் இடுவார்கள் தங்கள் மனைகள் தலைவாசல் நின்று
asanam iduvaargall thangall manaigall thalaivaasal nindrru
அனுதினமு(ம்) நாணம் இன்றி அழிவேனோ?
anudhinamum naannam indrri azhivēnō?
உரக படமேல் வளர்ந்த பெரிய பெருமாள் அரங்கர்
uraga padamēl vallarndha periya perumaall Arangar
உலகளவு மால் மகிழ்ந்த மருகோனே!
ulagallavu Maal magizhndha marugōnē!
உபயகுல தீப துங்க விருது கவிராச சிங்க
ubhayakula dheepa thunga virudhu kaviraasa singa
உறை புகலியூரில் அன்று வருவோனே!
urrai Pugaliyūril andrru varuvōnē!

பரவை மனை மீதில் அன்று ஒரு பொழுது தூது சென்ற
Paravai manaimeedhill andrru oru pozhudhu thūdhu sendra
பரமன் அருளால் வளர்ந்த குமரேசா;
Paraman arulaal vallarndha Kumaresaa!
பகை அசுரர் சேனை கொன்று அமரர் சிறை மீள வென்று
pagai asurar senai kondrru amarar sirrai meela vendru
பழனிமலை மீதில் நின்ற பெருமாளே!
Pazhanimalai meedhil nindrra perumaalle!

கருவில் விழுந்து, உருவெடுத்துப் பிறந்து, ஒவ்வொரு வயதாக வளர்ந்தேன்;

கலைகள் பலவற்றையும் கற்று அறிந்தேன்;

கரிய கூந்தலையுடைய பெண்களின் (காதல் மயக்கத்தால் அவர்களுடைய கால் சுவடுகளை என் மார்பில் புதைத்துக் கொண்டேன்;

கவலைகள் அதிகம் ஆயின; அதனால் வருந்தினேன்; மிகவும் வாடினேன்.

அரகர, சிவாய என்று நாள்தோறும் நினைக்கவில்லை;

ஆறு வகையான சமயங்கள் கூறும் கோட்பாடுகளை ஒன்றும் அறிந்து கொள்ளவில்லை.

உணவு இடுபவர்கள் வீட்டின் வாசலில் நாள்தோறும் நிற்பேன்—

இங்ஙனம் நான் வெட்கம் இல்லாமல் அழியலாமோ?

படம் உடைய பாம்பின்மேல் படுத்து இருப்பவர்—

பெரிய பெருமாள் ஆகிய திருவரங்கர்—

உலகத்தை அளந்தவர் ஆகிய திருமாலின் மருமகனே!

தாய்தந்தை ஆகிய இருவர் மரபுகளிலும் விளக்கைப் போன்றவனே!

உயர்ந்தவனே!

கொடிகட்டிய கவியரசர்களில் சிங்கம் போன்றவனே!

சீர்காழியில் அன்று (சம்பந்தராக) வந்தவனே!

சுந்தரருக்காகப் பரவையாரின் வீட்டுக்கு ஒருநாள் தூதாகச் சென்றார் சிவபெருமான் —

அச்சிவபெருமானின் அருளால் வளர்ந்த குமரேசனே!

பகைவர்கள் ஆகிய அரக்கர் சேனையைக் கொன்று தேவர்களைச் சிறையினின்று மீட்டவனே!

பழநி மலையின்மேல் இருக்கும் இறைவனே!

Bless me with flourishing life

Conceived in the womb, taking form and being born, growing year by year, I learnt all arts and sciences. (Enamoured of) the black tresses of damsels, I got impressed on my chest their foot prints.

My responsibilities increased; I suffered and pined away;
I never chanted "*Hara Hara*" and "*Sivaaya*";
I never learnt the fundamental tenets of the six religious systems;
I stood always at the door way of those who offer food as alms.
Shall I still remain so shameless and be destroyed?
Periaperumal resting on the hooded snake at Sri Rangam—
It was He who scaled the world—
He is Tirumaal and You are his nephew.
Oh light of the houses of both father and mother!
Oh Lord of high status!
Oh lion among the king of poets who raised the banner of learning!
Oh Lord who was born at Sirkazhi (as Gnaanasambandar!)
For the sake of Sundarar, to appease the wrath of Paraivaiyaar, Lord Siva went as an envoy to her house once;
Oh Kumrēsa who grew up by the grace of such Lord!
Oh Lord who set free from prison the celestials after destroying the army of the inimical giants!
Oh Lord residing on the Pazhani Hills!

(40)

சுவாமி மலையில் இருக்கும் முருகனே!
உன் திருவடியை அரை நிமிஷம்கூட வணங்காமல் இருக்கிறேன்!
நான் தனியன் ஆக இருக்கிறேன்;
பாவங்கள் செய்ததால் பிறவி எடுத்து இருக்கிறேன்;
எனக்குக் கருணை செய்க!
நான் பெருவாழ்வு வாழ அருள் செய்க.
சிவஞானத்தை அருள் புரிக.
சகல சௌக்கியங்களும் தருவாயாக!

தமிழின் தெய்வீக ஆற்றல்

சரண கமலாலயத்தை . அரை நிமிஷ நேர(ம்) மட்டில்
Saranna kamalaalayaththai arai nimisha nēram mattil
தவ முறைத் தியானம் வைக்க அறியாத
thava murraith thiyaanam vaikka arriyaadha
சட(ன்) கசட(ன்) மூட(ன்) மட்டி பவ வினையிலே சனித்த
sadan kasadan mūdan matti bava vinaiyilē saniththa
தமியன் மிடியால் மயக்கம் உறுவேனோ?
thamiyan midiyaal mayakkam urruvēnō?
கருணை புரியாதிருப்பது என்னகுறை? இவ்வேளை செப்பு!
karunnai puriyaadhiruppadhu ennakurrai? ivvēllai seppu!
கயிலை மலை நாதர் பெற்ற குமரோனே!
Kayilaimalai naadhar pettra Kumarōnē!
கடக புய மீது ரத்ன மணி அணி பொன்மாலை செச்சை
kadaga puyameedhu rathna manni anni ponmaalai sechchai
கமழும் மணமார் கடப்பம் அணிவோனே!
kamazhum mannamaar kadappam annivōnē!
தருணம் இது ஐயா! மிகுத்த கனமது நீள் சவுக்ய
tharunnam idhu Aiyya! miguththa kanamadhu neel savukya
சகல செல்வ யோகம் மிக்க பெருவாழ்வு
sakala selva yōgam mikka peruvaazhvu
தகைமை சிவஞானம் முத்திப் பரகதியும் நீ
thagaimai Sivagnaanam muththip paragadhiyum nee
கொடுத்து
koduththu
உதவிபுரிய வேணும் நெய்த்த வடிவேலா!
udavipuriya vēnnum neiththa vadivēlaa?
அருணதள பாத பத்மம் அது நிதமுமே துதிக்க
arunnaadhalla paadha pathmam adhu nidhamumē thudhikka
அரிய தமிழ் தான் அளித்த மயில்வீரா;
ariya Thamiz thaan alliththa mayilveeraa!
அதிசயம் அநேகம் உற்ற பழநி மலை மீது உதித்த
adhisayam anēgam uttra Pazhani malai meedhu udhiththa
அழகா! திருவேரகத்தின் முருகோனே!
Azhaga! Thiruvēragaththin Murugōnē

உன் திருவடிகள் ஆகிய கோயிலை அரை நிமிஷ நேரமும் தவம் செய்யும் முறையில் தியானம் செய்யத் தெரியாமல் இருக்கிறேன்.

நான் உயிர் இல்லாத பொருள்; அறிவு இல்லாதவன்;
மூடன்; மந்த புத்தி உடையவன்;
தீவினை செய்து பிறந்தவன்; தனியே இருப்பவன்;
ஏழை—இவற்றால் நான் கலக்கம் அடைவேனா?

எனக்கு நீ கருணை புரியாமல் இருக்கிறாய்! என்ன குறை என்னிடம் இருக்கிறது? இப்பொழுது சொல்.

கயிலை மலையில் உள்ள தலைவர் ஆகிய சிவபெருமான் பெற்ற குமரனே!

கடகம் அணிந்த புயங்கள்; ரத்தினம் பதித்த பொன்மாலை;
வெட்சிமாலை—நறுமணம் வீசும் கடப்பமலர் மாலை—இவற்றை அணிந்திருப்பவனே!

ஐயா! எனக்கு (அருள் செய்ய) இது நல்ல சமயம்!

அதிகமான பெருமை, நிலையான சுகம், எல்லாச் செல்வங்கள், யோகம், மிகச்சிறந்த வாழ்வு, சிறப்பு, சிவஞானம், முத்தியாகிய பரகதி—ஆகிய இவற்றைக் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும்.

நெய் பூசிய வடித்த வேலை உடையவனே!

ஒளி பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற உன் திருவடிகளை நாள்தோறும் துதிக்க அருமையான தமிழை நீ எனக்கு அளித்தாய்.

மயில் மேல் உள்ள வீரனே!
அதிசயம் பல உடையது பழநிமலை—
அப்பழநி மலையின் மேல் உள்ள அழகனே!

திருவேரகம் எனும் சுவாமி மலையில் இருக்கும் முருகப் பெருமானே!

Divine power of Tamil

Your lotus like Feet is a temple!
I don't spend even half a minute in penance and I am incapable
to concentrate on it.
I am inanimate; ignoramus; an idiot and a dullard;
I was born singly on account of evil deeds;
Because of poverty, may I remain confused?
Why have you not bestowed grace?

What drawback do I have? please tell it now.
Oh Kumara, born of the Lord of Mt. Kailas!
Oh Lord, decked with shoulder knots, gems of gold chains and wearer of garland of *Vetchi* and fragrant *Kadamba* flowers!
This is the opportune moment, Oh Lord!
Abundant wealth—everlasting comfort—all kinds of riches—luck—prosperous life—high status—Siva gnaana—salvation and beatitude—these please do grant and help me.
Oh Lord with greasy spear!
To worship your pinkish petalled lotus Feet daily,
You granted me remarkably good TAMIL.
Oh Hero mounted on a peacock!
You were born, oh! beauteous One in Palani Hill which contains many miracles.
Oh Muruga, residing at Tiru Earagam (Swamimalai.)

(41)

எம் பெருமானே!
நான் பிறந்தேன்; இறப்பேன்;
நான் உன்னை அழைப்பேன்; உன்னைத் துதிப்பேன்;
நான் மனைவி மக்களோடு சுகிக்கிறேன்!
—இவை எல்லாம் என் செயல் அல்ல!
எல்லாம் உன்னுடைய திருவருளே!
ஆண்டவனே! அருள் செய்க!

என்னால் ஆவது எதுவும் இல்லை

என்னால்	**பிறக்கவும்**	**என்னால்**	**இறக்கவும்**
Ennaal	pirrakkavum	ennaal	irrakkavum
என்னால்	**துதிக்கவும்**	**கண்களாலே**	
ennaal	thuthikkavum	kanngallale	
என்னால்	**அழைக்கவும்**	**என்னால்**	**நடக்கவும்**
ennaal	azhaikkavum	ennaal	nadakkavum
என்னால்	**இருக்கவும்**	**பெண்டிர்**	**வீடு**
ennaal	irukkavum	penndir	veedu
என்னால்	**சுகிக்கவும்**	**என்னால்**	**முகிக்கவும்**
ennaal	sugikkavum	ennaal	mugikkavum

என்னால் சலிக்கவும் தொந்தநோயை
ennaal salikkavum thondhanōyəi
என்னால் எரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்
ennaal errikkavum ennaal uinaikkvum
என்னால் தரிக்கவும் இங்கு நானார்?
ennaal tharikkavum ingu naanaar?
கன்னார் உரித்த என் மன்னா? எனக்கு நல்
kannaar uriththa en mannaa! enakku nal
கர்ணாமிர்தப் பதம் தந்த கோவே!
karnnaamirdhap padham thandha kōvē!
கல்லார் மனத்துடன் இல்லா மனத்தவ!
kallaar manaththudan illaa manaththava!
கண்ணாடி யிற்றடங் கண்ட வேலா!
kannnaadi yitrradangkannda Vēlaa!
மன்னான தக்கனை முன்னாள் முடித்தலை
mannaana Thakkanai munnaall mudiththalai
வன்வாளியிற் கொளும் தங்கரூபன்
vanvaalliyirr kollum thangaruupan
மன்னா! குறத்தியின் மன்னா! வயற்பதி
mannaa! kurraththiyin mannaa! vayarrpathi
மன்னா! மூவர்க்கொரு தம்பிரானே!
mannaa! mūvarkkoru thambiraanē!

(நான் விரும்பியவாறு) பிறக்கவும், சாகவும் (முடியாது);
துதிக்கவும், கண்களால் (உன்னைக் காணவும் முடியாது);
(உன்னை) அழைக்கவும், (கால்களால்) நடக்கவும் (முடியாது);
(விரும்பிய இடத்தில்) இருக்கவும் (முடியாது);
பெண்களோடு மணவாழ்க்கையை இன்பமாக நடத்தவும்,
அதில் சலிப்புக் கொள்ளவும் (முடியாது);

இடையீடு இல்லாமல் வருகிற வினை ஆகிய நோயை எரித்து அழிக்கவும், அவ்வாறு செய்ய நினைக்கவும், அவ்வினைகளைத் தாங்கவும் (முடியாது);

—இவற்றை எல்லாம் செய்ய நான் யார்?

கல்லில் இருந்து நாரை உரித்த அரசனே!

காதில் (கேட்பதற்கு) அமுதம்போன்று இருக்கும் (உன் திருப் பெயர் ஆகிய) மந்திரத்தை அருளிய அரசனே!

உன் பெருமையை அறியாதவர் மனத்தில் இருக்காதவனே!

கண்ணாடி போன்ற பக்கங்களை உடைய வேலை ஏந்தியவனே!

முன்னொரு காலத்தில் தக்கன் என்னும் அரசனது கிரீடம் பொருந்திய தலையை வலிமை பொருந்திய அம்பால் அறுத்த தங்கவடிவம் ஆனவனே!

அரசனே! குறமகள் ஆகிய வள்ளியின் கணவனே!

வயலூர் அரசனே! மூவர்க்கும் தலைவனே!

Nothing can I do of my own accord

(To my liking I cannot) take birth or die; worship you or (see you) by my eyes; (nor can I) call you or walk or sit (as I like); (I cannot) enjoy life with damsels or live in a house (as I like), (nor can I) detest anything; (I cannot) burn the perpetual *paasas*, (nor even think of doing so); (Lo! I cannot) withstand them — (To confront these) who am I?

Oh Lord who peeled the stone!

Oh King who gave me the mantra which is ambrosia to the ear!

Oh Lord who does not dwell in the hearts of the unlearned!

Oh holder of a spear having mirror like sides!

You have once beheaded Thaksha by your strong arrow;

Oh Lord of golden Form!

Oh King of Valli born of kurava clan!

Oh King of Vayalur!

Oh Lord of the Trio, Brahma Vishnu & Rudra!

(42)

யாராலும் காண முடியாத கடவுளே!

தவம் செய்வதற்கு அருள் செய்வாய்!

உன்னை நினைத்து ஜெபம் செய்யவும் அருள்வாயாக!

என் மனம் கனியுமாறு அருள்க!

உன் திருவடியை வணங்குகிறேன்!

தவம் ஜபம் வேண்டும்

அவசியம் முன் வேண்டிப் பலகாலும்
Avasiyam mun vēnndip palakaalum
அறிவின் உணர்ந்து ஆண்டுக்(கு) ஒரு நாளில்
arrivin unnarndu aanndukku oru naallil
தவ ஜெபமும் தீண்டிக் கனிவாகிச்
thava jepamum theenndik kanivaagich
சரணமதும் பூண்டற்கு அருள்வாயே
charannamadhum poonndarrku arullvaayē!
சவதமொடும் தாண்டித் தகர் ஊர்வாய்!
savathamodum thaanndith thagar oorvaay!
சடு சமயம் காண்டற்கு அரியானே!
sadu samayam kaanndarrku ariyaanē!
சிவ குமரன் பீண்டிற் பெயரானே!
Siva Kumaran peenndir peyaraanē!
திரு முருகன் பூண்டிப் பெருமாளே!
Thiru Murugan poonndip perumaallē!

அவசியம் என்று முன்னே கேட்டுக் கொண்டேன்; பல தடவையும் கேட்டுக் கொண்டேன்; அறிவால் உணர்ந்தேன்; (எதை எனில்) ஆண்டுக்கு ஒரு நாளேனும் தவம் பூண்டு ஜபம் செய்ய வேண்டும்; மனம் கனிந்து உன் திருவடிகளை என் தலையில் சூடிக்கொள்ள வேண்டும்——இவற்றை அருள் செய்வாயாக.

'இதை அடக்குவேன்' என்று சபதம் செய்து, குதித்துச் செல்லும் ஆட்டுக்கிடாயை (அடக்கி) ஊர்பவனே! ஆறு சமயங்களும் காண்பதற்கு அரியவனே! சிவனுக்கு மகனே! திருமுருகன் பூண்டியில் இருக்கும் சிவபெருமானே!

Penance and Meditation a necessity

It is necessary; I requested even before, many a time; I perceived. 'Atleast once a year bless me with penance and meditation'- (this I asked) I should melt; please bless me to hold Your Feet!

You vowed and jumping, you (controlled) a goat and rode on it. Oh lord who cannot be seen even by the six religions! Oh son of Siva! Oh lord residing at Tirumurugan pūnndi!

(43)

பழநி ஆண்டவனே!
உன்னை விடாமல் புகழ்ந்து பாட வேணும்
உன்னை மறக்காமல் இருக்க வேணும்
உன் மந்திரம் ஆகிய சரவணபவ என்பதை
எப்பொழுதும் ஜபம் செய்யவேணும்
தலைவனே! இம்மை மறுமைகளில் சௌபாக்யம்
நீ எங்களுக்கு அருள் செய்வாயாக,

ஆறெழுத்து மந்திரப் பெருமை

வசனம்	மிக	ஏற்றி	மறவாதே
Vachanam	miga	ētri	marravaadhē
மனது	துயர்	ஆற்றில்	உழலாதே
manadhu	thuyar	aatrril	uzhalaadhē
இசை	பயில்	சடாக்ஷரம்	அதாலே
isai	payil	Sadaaksharam	adhaale
இக	பர	சௌபாக்கியம்	அருள்வாயே!
iga	para	sowbhaagyam	arullvaayē!
பசு	பதி	சி(வ)	வாக்யம்	உணர்வோனே!
Pasu	pathi	Siva	vaakyam	unnarvonē!
பழநி	மலை	வீற்று	அருளும்	வேலா!
Pazhani	malai	veetrru	arullum	Vēlaa
அசுரர்	கிளை	வாட்டி	மிக	வாழ
asurar	killai	vaatti	miga	vaazha
அமரர்	சிறைமீட்ட	பெருமாளே!	
amarar	sirraimeetta	Perumaalē!	

புகழ் மொழிகளால் உன்னை உயர்த்திப் புகழ்ந்து மறவாதிருக்க வேண்டும்;

என் மனம் துயரம் ஆகிய ஆற்றில் விழாது இருக்க வேண்டும்;

இசையோடு பொருந்திய 'ஆறெழுத்து' மந்திரத்தாலே எனக்கு இம்மை மறுமைகளில் எல்லா நலன்களும் அருள்வாயாக!

பசுபதி எனப்படும் சிவமந்திரத்தை அறிந்தவனே!
பழநி மலையில் இருந்து அருள் செய்யும் வேலவனே!

அசுரர் சுற்றத்தை அழித்து, தேவர்கள் வாழ்வு பெறச் சிறை யிலிருந்து மீட்ட இறைவனே!

The greatness of the Six Lettered Mantra

By appropriate words of praise, I worship You; and I should not forget You;

My mind should not be immersed in the river of sorrow;

I should chant in music the mystic six Lettered Mantra : **SaRaVaNaBhaVa.**

And by that please do bless me with (all sorts of) comforts.

Oh Lord, the perceiver of the meaning of the word of Siva, viz Pasupathi!

O Velan who bestows grace seated on the Pazhani Hill!

You have destroyed the giants with their kith and kin;

O Lord who released the celestials from prison!

(44)

இறைவன் எல்லாமாய் இருக்கிறன் என்றல் எல்லா உயிர் களிடத்தும் இருக்கிறன் என்பது பொருள். திருவையாற்றில் திருநாவுக்கரசர் களிறும் பிடியும் வருவதைக்கண்டார்; சிவனும் உமையும் வருவதாகவே கொண்டார்; எல்லா உயிர் இனங்களையும் சிவமாகவும் சக்தியாகவும் கண்டார், அதனல்தான் உயிர்வகை. களையும் இறைவனேடு தொடர்பு படுத்தினர்கள் நம் முன்னேர், எருது சிவபெருமானுடைய வாகனம்; ஆடு முருகப்பெருமானுக்கு உரியது; கருடன் திருமாலுக்கு; தாமரையில் இலக்குமி வீற்றிருக் கிறள்; இப்படித் தெய்வத்தோடு தொடர்பு படுத்தாத உயிரினம் இல்லை. ஆகவேதான் எல்லா உயிர் இனங்களும் இறைவன் படைப்பு என்று அவற்றை நேசிக்கவேண்டும்.

விழிக்குத்துணை திருமென் மலர்ப்பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்ற
Vizhikkuththunnai thirumen malarppaadanggall meymmikunrraa
மொழிக்குத்துணை முருகா எனும் நாமங்கள் முன்புசெய்த
Mozhikkuththunnai Murugaa enum naamangall munbuseydha
பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிருதோளும் பயந்ததனி
Pazhikkuththunnai avan panniruthollum bayandhathani
வழிக்குத்துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே.
Vazhikkuththunnai Vadivelum Sengkodan mayuuramume

கண்களுக்குத்துணையாக இருப்பவை, அவனுடைய அழகிய மென்மையான திருவடிகள்.

உண்மைத் தன்மை குறையாத பேச்சுக்குத் துணை ஆக இருப்பது, முருகா என்று சொல்லும் திருப்பெயரே ஆகும்.

முன் பிறவிகளில் நாம் செய்த வினைகள் தாக்காமல் இருப்பதற்குத் துணையாக இருப்பவை, அவனுடைய பன்னிரண்டு புயங்களும் ஆகும்.

பயந்து செல்லும் தனி வழியிலே துணையாக இருப்பவை, திருச்செங்கோட்டில் உள்ள முருகனது வடித்த வேலும் மயிலும் ஆகும்.

The helpmate to our eyes are His soft flower like Feet.

For speech full of truth, the helpmate is His name "Muruga".

To be free from the sins done in previous births, the helpmates are His twelve shoulders.

When going in the way fearing, the javelin and the peacock of the Lord at Thiruchchengōdu are the helpmates.

(45)

அன்பு என்னும் பண்பு எல்லாரிடத்திலும் அமையவேண்டும். இயற்கையாகத் தாயினிடத்தில் அன்புகாட்டுவோம்; தம்பி தங்கைகளிடத்து அன்புகாட்டுவோம்; பிறகு மனைவியினிடத்தில் அன்பு; பின்னர் அவள் பெற்றெடுக்கும் குழந்தைகளிடத்தில்; இப்படி அன்பு காட்டுவது ஒருவர் இடத்திலிருந்து பிறர் ஒருவரிடத்தில் மாறிச் செல்லும்பொழுது அந்த அன்பின் நிலையும் தரமும் மாறிக் கொண்டே போகிறது. ஆனால் மாறுதவாறு, ஒருபடித்தாக இன்னும் சொல்லப்போனால் அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்கும் அன்பு உண்டு. அது எல்லையில்லாத கருணை நல்கும் இறைவன் இடத்துக் காட்டும் அன்பே ஆகும். அவ்வன்பு வற்றாத ஊற்றுப் போன்றது. அன்பு காட்டக் காட்ட முருகிவளர்வது; எல்லையில்லாதது; அழியாத இன்பத்துக்கு வித்து ஆவது. ஆகவே இறைவனிடத்தே அன்பு செலுத்துவது அவசியம் ஆகும்.

தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழும் செழும்சுடரே
Deayvath thirumalaich Chenggōttil vaazhum sezhumsudarē
வைவைத்த வேற்படை வானவனே மறவேன் உனைநான்
Vaivaiththa vērrpadai vaanavanē marravēn unainaan

ஐவர்க்கு இடம்பெறக் கால் இரண்டு ஓட்டி அதில் இரண்டு
Aivarkku idamperrak kaal irpanndu ōtti adhil irannndu
கைவைத்த வீடு குலையுமுன்னே வந்து காத்தருளே.
Kaivaiththa veedu kulaiyumunrē vandhu kaaththarullē.

திருச்செங்கோடு என்பது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மலை ஆகும். அம்மலையில் கோயில்கொண்டு இருக்கும்சுடர் போன்றவனே! கூர்மையான வேற்படையுடையவனே! வானவர் உலகத்து இருப்பவனே! நான் உன்னை மறக்கமாட்டேன்.

மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்ற ஐம்பொறிகளுக்கும் இடம் தந்தது—இரண்டு கால்களை உடையது—இரண்டு கைகளை உடையது—இந்த உடம்பு; இந்த உடம்பாகிய வீடு அழிவதற்கு முன்பு நீ வந்து காத்தருள்வாயாக.

Oh effulgent light residing at the celestial hill Thirucchengōdu!

Oh Lord residing in the heavens having sharp weapon, the javelin! Never will I forget Thee.

The abode of the five elements is the body. It has two legs and two hands.

Before this house viz the body becomes dwindled, oh Lord! please do come and protect me.

(46)

ஒருவர்க்கு மனம் ஒன்று நினைக்கும்; வாய் ஒன்று சொல்லும்; கை ஒன்று செய்யும்; கண் வேறொன்றை நோக்கும். ஒன்று செய்வதை மற்றொன்று பின்பற்றாமல் மாறுபட்டு இருக்கும். இதைத்தான் மனம்போன போக்கு என்பர். இப்படி மனம் அலையக்கூடாது. மனம் ஒருவழிப்பட்டிருக்கவேண்டும். அப்போது தான் பிற அங்கங்களும் செவ்வனே இயங்கும். ஆகவே மனத்தை அலையவிடாமல் ஒருவழிப்படுத்துவதற்குச் சிறந்த முறை தியானம் ஆகும். அங்ஙனம் சித்தத்தை ஒருவழிப்படுத்திச் சிவன்பாலே வைத்தால் அளவற்ற பயன் கிடைக்கும்.

சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
Sēndanaik Kandhanai Senggōttu verrpanai segnchudarvēl
வேந்தனைச் செந்தமிழ்நூல் விரித்தோனை விளங்கு வள்ளி
Vēndanai senthamizhnuul viriththōnai villanggu Valli

காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச்
Kaanthanaik Kandhak kadambanaik kaarmayil vaagananai
சாந்துணைப்போதும் மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வில்லையே.
Saandhunaaippōdhum marravaadhavarkku oru thaazhvillaiye

அவன் சேந்தன்; அவன்தான் கந்தன்; அவன் திருச்செங்கோடு என்ற மலையில் வாழ்பவன்; சிவந்த ஒளி பொருந்திய வேலை ஏந்திய வேந்தன்; செந்தமிழ் நூல்களை விரிவு படுத்தியவன்; சிறந்த வள்ளியம்மையார்க்குக் கணவன்; கந்தக் கடம்பன்; மயிலை வாகனமாக உடையவன்; (இத்தகைய முருகனை) சாகின்ற காலத்திலேயாவது மறக்காமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் இல்லை.

He is Sendhan; He is Skanthan;
He resides at the Hill Thirucchengōdu;
He is the royal One having an effulgent javelin;
He expounded (the ecclesiastical) works in (classical and Literary) Tamil;
He is the husband of Valli, the great;
He is Skantha (wearing the garland of) Kadamba flower;
He is the rider of the Peacock;
—Him if one should (never forgetting) think of, at least at the time of death, to them, nothing untoward will happen.

(47)

ஆசை என்பது ஒரு குரங்கு. அதன் குறும்புக்கு அளவு கிடையாது; ஒருவேளை உணவு இருப்பின் இரண்டு வேளைகளுக்கு வேண்டும் என்று தோன்றும்; இருவேளைக்குக் கிடைப்பின் காலை மாலை சிற்றுண்டிகளைக் கேட்கும்; வாய் உணவு திருப்தி அடைந்ததாக வைத்துக்கொள்வோம்; கண்களுக்குக் காட்சி உணர்வு வளரும். அதுவும் நிறைவுறுவதாக வைத்துக்கொள்வோம்; காதுக்கு இனிய இசையில் விருப்பம் செல்லும்; இப்படித் தேவைகள்தாம் அதிகம் ஆகுமே ஒழிய ஆசைக்கு அளவுகிடையாது. அதனால்தான் செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே என்றார் குமரகுருபர முனிவர். இருப்பதைக் கொண்டு மனநிறைவு உடையராக இருக்கப் பழகினால் போட்டியும் இல்லை; பொறாமையும் இல்லை; எல்லாருடன் இன்பமாகப் பழகவும் முடியும்; சகோதரத்துவம் ஓங்கும்; இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை.

தோலால் சுவர்வைத்து நாலாறு காலில் சுமத்தி இரு
Tholaal suvarvaiththu naalaarru kaalil sumaththi iru
காலால் எழுப்பி வளைமுதுகு கோட்டிக் கைந்நாற்றி நரம்
Kaalaal ezhuppi vallaimudhu kottik kainnaatri naram
பாலார்க்கை யிட்டுத் தசை கொண்டு மேய்ந்த அகம்பிரிந்தால்
Paalaarkkai yittuth thasai konndu meynda agampirindhaal
வேலால் கிரி துளைத்தோன் இருதாள் அன்றி வேறில்லையே.
Velaal Giri thullaiththōn iruthaall anrri verrillaiye.

இந்த உடம்பு ஆகிய வீடு தோலால் ஆகிய சுவர் வைக்கப் பட்டது; இதை இருபத்துநான்கு எலும்புகள் சுமக்கின்றன; இரண்டு கால்கள் எழுப்பியிருக்கிறது; வளைந்த முதுகு உடையது; இரண்டு கைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன; நரம்பு களால் பின்னி இருக்கிறது; தசையால் மூடப்பட்டிருக்கிறது; இத்தகைய வீடு இது. இந்த வீட்டைவிட்டு (உயிர்) பிரிந்தால் வேலால் (கிரௌஞ்ச) மலையைத் துளைத்த முருகப்பெருமானுடைய இரண்டு திருவடிகளைத் தவிர்த்து வேறு அடைக்கலம் இல்லை.

The body is built of skin-walls;
It rests on twenty four bones;
Two legs are erected;

It has a curved back;
Two hands are swinging;
It has been spinned by the nerves;

If the soul should leave such a fleshy body, we have no other refuge than the Feet of the Lord who pierced the Krauncha Hill by His javelin.

(48)

தனிமரம் தோப்பு ஆகாது. ஒரேமாதிரியான பல மரங்கள் இருந்தால் அது ஒருவகைத் தோப்பு; பலவிதமான மரங்கள் ஒருங்கு இருந்தால் அது இன்னொருவகைத் தோப்பு; இது பலவகை யான் அமைந்த தோப்பு. ஒரு நிறம் பொருந்திய ஆடை உண்டு பல நிறங்கள் கலந்த ஆடையுமுண்டு; இவ்விருவகை ஆடைகளும் அழகு உடையனவே. இங்ஙனமே இருக்கிறது. உலகமும். ஒருமொழிபேசும் மக்கள்; பல்மொழி பேசும் மக்கள்; இவர்களில் யாவரும் பலமரங்கள் உடைய தோப்புக்கு ஒப்பு. உலகம் இத்

தகையதே. உலகம் பல நிறங்களையுடைய ஆடைபோன்றதாகவும் உள்ளது. ஆகவே பல வேறுபாடுகளில் ஒருமைப்பாடு காண்பதே அறிவுடைமை ஆகும். ஆகவே நிறம் மொழி இனம் முதலிய வற்றால் வேறுபாடு கற்பிக்காமல், ஒருங்கு வாழ முயற்சிப்பதே மேலானது.

காவிக்கமலக் கழலுடன் சேர்த்து எனைக் காத்தருள்வாய்
Kaavikkamalak kazhaludan sēr̄ththu enaik kaaththarullvaay
தூவிக்குலமயில் வாகனனே துணையேதும் இன்றித்
Thuuvikkulamayil vaagananē thunnaiyēdhum inrrith
தாவிப்படரக் கொழுகொம்பிலாத் தனிக் கொடிபோல்
Thaavippadarak kozhukombilaath thanik kodipōl
பாவித் தனிமனம் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.
Paavith thanimanam thallllaadi vaadip padhaikkinradhē

சிவந்த தாமரை மலர் போன்றது, வீரக்கழல் அணிந்துள்ளது, உன் திருவடி. அதில் என்னைச் சேர்த்துக்கொண்டு காப்பாற்றுவாயாக! அழகிய இறகுகளுடைய மயிலை வாகனமாக உடையவனே! துணையில்லாதது—தாவிப் படருவதற்குக் கொழு கொம்பு இல்லாத தனிக் கொடிபோன்றது—பாவம்பொருந்தியது—தனிப்பட்டது—இத்தகைய என் மனம் தள்ளாடுகிறது; வாடுகிறது; பதைக்கின்றது.

Your anklet Feet is like red lotus;
Please absorb me in Your Feet and protect me.
Oh rider of peacock with beautiful feathers!

Having none as companion – like a forlorn creeper which has nothing to hold to and creep—having sinned—a forsaken one—such a mind of mine is wavering, withering and trembling.

தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்
THAAYUMAANA SWAMIGAL PAADAL

(49)

பொருளைச் சம்பாதிப்பது நல்லது; நம்மைச் சார்ந்து இருப்ப வரை வாழவைக்கவே பொருளை ஈட்டுகிறோம்; திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடுகிறோம். ஈட்டிய பொருளில் ஒருசிறிது சேமிக்கச் சிலரால்தான் முடிகிறது. சிலர் ஈட்டியதை எல்லாம் செலவு செய்துவிட்டுக்கிடப்பர்; சிலர் வரவுக்குமேல் செலவு செய்து கடன்படுவர்; கடன்பட்டபிறகு திருப்பிக் கொடுக்கமுடியாமல் அல்லல் உறுவர். கடன் கொடுத்தவனைக் கண்டபோது மறைவர்; அகப்பட்டுக்கொண்டால் பொய் பேசுவர்; இன்னொருவரிடம் கடன்வாங்கிக் கொடுப்பர்; பிறர் பொருளை வாங்கி அடகுவைப்பர்; வட்டிகொடுக்க முடியாமல் திணறுவர்; ஆகவே வரவுக்கு ஏற்பச் செலவு செய்து செட்டாகக் குடித்தனம் செய்யப் பழகுக. அதுவே மனமகிழ்ச்சி தரும்.

ஆசைக்கோர் அளவில்லை அகிலமெல்லாம் கட்டி
Assaikkor allavillai agilamellaam katti

ஆளினும் கடல் மீதிலே
aallinum kadal meedhilē

ஆனைசெலவே நினைவர் அளகேசன் நிகராக
Aannaiselavē ninaivar allagēsan nigaraaga

அம்பொன் மிக வைத்த பேரும்
ampon miga vaithath pērum

நேசித்து ரசவாத வித்தைக்கு அலைந்திடுவர்
Nēsiththu rasavaadha viththaikku alaindhiduvar

நெடுநாள் இருந்த பேரும்
nedunaall iruntha pərum

நிலையாகவே இன்னும் காயகற்பந்தேடி
Nilalyaagavē innum kaayakarrpanthēdi

நெஞ்சு புண்ணாவர் எல்லாம்
negnchu punnnnaavar ellaam

யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர உண்பதும்
Yosikkum vēllaiyil pasitheera unnbadhum

உறங்குவது மாக முடியும்
urranguvadhu maaga mudiyum

உள்ளதே போதும் நான் நான் எனக்குளறியே
Ulllladē pōdhum naan naan enakkullarriyē
ஒன்றை விட்டு ஒன்று பற்றிப்
onrrai vittu onrru patrip
பாசக்கடற்குளே வீழாமல் மனதற்ற
Pasakkadarrkullē veezhaamal manadhatra
பரிசுத்த நிலையை அருள்வாய்
parisuththa nilaiyai arullvaay
பார்க்கும் இடம் எங்கும் ஒரு நீக்கமற நிறைகின்ற
Paarkkum idam enggum oru neekkamarra nirraiginra
பரிபூர ஞானந்தமே.
paripūra nnaananthamē

ஆசைக்கு ஓர் அளவே கிடையாது; உலகமுழுவதும் ஒரு சேர ஆட்சிசெய்தாலும் கடல்மீதும் தன்னுடைய ஆணையைச் செலுத்தவேண்டும் என்று நினைப்பார்கள்.

அளகாபுரிக்குத் தலைவன் ஆகிய குபேரனுக்குச் சமமான பொன் நிறைய வைத்து இருப்பவர்கள் உண்டு; அவர்களும் இன்னும் பணம்வேண்டும் என்று விரும்பி ரசவாதவித்தை* செய்ய அலைந்து திரிவார்கள்.

பல வருஷங்கள் உயிர் வாழ்ந்தவர்களும் நிலையாக வாழ வேண்டும் என்று நினைத்து அதற்காகக் காயகற்பம்** தேடி அலைந்து மனம் புண் ஆவர்.

இவற்றை எல்லாம் யோசித்துப்பார்த்தால் பசி அடங்குமாறு உண்பதும், பின் உறங்குவதும் ஆகவே முடிகிறது.

நமக்கு உள்ளதே போதுமானது.

எல்லாவற்றுக்கும் ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு வாய்குழறி, மனம் ஆனது ஒன்றைவிட்டு ஒன்றுபற்றிப் பாசம் (பற்று) என்னும் கடலிலே வீழாதவாறு எனக்குப் பரிசுத்தமான நிலையைக் கொடுப்பாயாக.

பார்க்கும் இடங்களில் எல்லாம் சிறிதுகூட நீங்காமல் எங்கும் நிறைந்து இருக்கிற முழுத்தன்மையுடைய மகிழ்ச்சி வடிவம் பொருந்தியவனே!

---

*உலோகங்களை மாற்றும்படி செய்யும் வித்தை.
**காயகல்பம்: உடம்பு நீடித்து இருப்பதற்கு உண்கிற மருந்து.

There is no limit for desires.

Although one should reign over the whole world, he would like to extend his sway over the seas.

Even though one is in possession of tons of gold like Kubera of Alagaapuri. he would like to amass wealth by alchemy* and wander about.

Though one has out lived, hoping to live eternally, he would wander about to obtain Kaayakalpa** and undergo suffering.

If one should ponder over these, there is nothing, more than eating to suppress hunger and sleeping after that.

One should feel satisfaction with what he has.

Longing for any thing and everything, leaving one and catching another, I should not fall into the sea of desire. But I should attain the state of purity. Please grant this.

Wherever I see, You are present in fullness! Oh complete Jubilant One!

(50)

நமக்கு அறிவு இயற்கையாக அமைந்திருக்கிறது; அதைக் கல்வி கேள்விகளால் வளர்த்துக்கொள்கிறோம். அந்த அறிவை மக்கள் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தியவன் பெரிய விஞ்ஞானி எனப் படுவான். ஆனால் அதை அழிவு வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்தினால் அவன் பெற்ற அறிவை என்ன வென்று கூறுவது? ஆகவே விஞ்ஞான அறிவை மக்களின் ஆக்கவேலைகட்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். இந்த உலகம் ஐவகைப் பூதங்களால் ஆயது. ஐம் பூதங்களையும் மனிதன் தன் அறிவால் ஆக்கவேலைகட்குப் பயன் படுத்தலாம். அவ்வாறு ஆக்கவேலைகளுக்குப் பயன்படுத்துதலே உண்மையான அறிவுடைமை ஆகும்.

ஐவகையெனும்	பூதமாதியை	வகுத்து	அதனுள்
Aivagaiyenum	būthamaadhiyai	vaguththu	adhanull
		அசரசர	பேதமான
		asarasara	bēdhamaana

* The art of transmuting the baser metals into gold.
** Medicine for strengthening the body and prolonging life.

யாவையும் வகுத்து நல்அறிவையும் வகுத்து மறை
Yaavaiyum vaguththu nalarrivaiyum vaguththu marrai
யாதி நூலையும் வகுத்துச்
yaadhi nūlaiyum vaguththuch

சைவமுதலா அளவில் சமயமும் வகுத்துமேற்
Saivamudalaa allavil samayamum vaguthhthumēr
சமயங் கடந்த மோன
samayang kadantha mōna

சமரசம் வகுத்தநீ உன்னைநான் அணுகவும்
Samarasam vaguththanee unnainaan annugavum
தண்ணருள் வகுக்க இலையோ
thannnnarull vagukka ilaiyō

பொய்வளரு நெஞ்சினர்கள் காணுத காட்சியே
Poyvallaru negnchinargall kaannaadha kaatchiyē
பொய்யிலா மெய்யர் அறிவில்
poyyilaa meyyar arrivil

போத பரிபூரண அகண்டிதா காரமாய்ப்
Bōdha paripūranna agannditthaa kaaramaayp
போக்கு வரவு அற்றபொருளே
pōkku varavu atraporullē

தெய்வ மறை முடிவான பிரணவ ஸ்வரூபியே
Theyva marrai mudivaana pirannava svaruupiyē
சித்தாந்த முத்தி முதலே
sidhthaantha muththi mudhalē

சிரகிரி விளங்க வரு தக்ஷிணு மூர்த்தியே
Siragiri villangga varu thatchinna muurthiyē
சின்மயானந்த குருவே.
sinmayaanandha guruvē.

இறைவனே நீ நிலம் நீர் தீ காற்று ஆகிய ஐம் பூதங்களையும் படைத்தாய்; அவற்றுள் அசையும் பொருள் அசையாப் பொருள்களை அமைத்தாய்; நல்ல அறிவையும் அளித்தாய்; வேதங்கள் முதலிய நூல்களையும் அருளினுய்; சைவம் முதலாய கணக்கில்லாச் சமய நெறிகளையும் அமைத்தாய்; சமயத்தையும் கடந்த மௌன சமரசம் வகுத்தாய்.

இவ்வாறு செய்த நீ, நான் உன்னை அணுகுவதற்கு உரிய கருணையை ஏற்படுத்த வில்லையோ?

பொய்யே வளரும் நெஞ்சை உடையவர்கள் காண முடியாத வனே!

பொய்யே இல்லாத மெய்யே உடையவர்களின் அறிவில் நிறைந்த அறிவாகவும், நீக்கம் அற நிற்கும் உருவத்துடனும் இருப்பவனே!

பிறத்தலும் இறத்தலும் இல்லாதவனே!

தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேதங்களின் முடிவாகிய, ஓம் எனும் பிரணவ மந்திரத்தின் உருவமாக விளங்குபவனே!

சித்தாந்த முத்திக்கு முதலாக இருப்பவனே!

சிராப்பள்ளியில் விளங்கும் படியான தக்ஷிணாமூர்த்திக் கடவுளே!

அறிவு மயமான ஆனந்த மயமான குருவே!

You created the elements the earth, air, water, fire and sky;

In them You created the movables and the immovable objects.

You gave wisdom;

You awarded the Vedas and the other scriptures;

You were pleased to create many or countless religious ways.

You have created above all *Mauna-Samarasa* (silence and equanimity).

Though all these are Your deeds, You had not created a way to make me approach Thee.

Oh Lord who cannot be perceived by those whose hearts are filled with untruth;

Oh Lord who stand as wisdom in the hearts of those filled with truth!

You also stand in them in a permanent Form;

You are devoid of birth & death!

Oh Lord having the form OM, the Pranava mantra which is godly and is the end of the Vedas!

Oh Lord the root of Bliss attained through Siddhanta!

Oh south faced Lord residing in Siragiri!

Oh preceptor with wisdom and blissfulness!

(51)

கணக்கற்ற உயிர்கள் உண்டு; அவற்றுள் மானுடப் பிறவி யெடுத்த உயிர்கள் சிறந்தவை; இத்தகைய சிறந்த பிறவி எடுத்து இருப்பினும் கூன் குருடு செவிடு முதலிய குறைகள் இன்றிப் பிறப்பது அரிது. அப்படிப் பிறந்தாலும் கல்வி அறிவு பெறுவது அரிது. நல்ல கல்வி யறிவு பெற்றாலும், உலகியல் கல்வியாகவே முடியாமல் ஞானம்தரும் கல்வி நல்லது. அத்தகைய ஞானம் பெற்றாலும் அதை அழிப்பதற்குப் பல இயற்கைப் பகைகள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று சினம்—கோபம். சினம் யாரிடம் இருக்கிறதோ அவர்களை அது அழிப்பது உறுதி. இம்மட்டோ? அவரை மட்டும் இன்றி அவரைச்சேர்ந்த எல்லோரையும் அழிக்கும் ஆகவே சினம் தம்மிடம் வராமல் காப்பது அறிவு உடையோர் செயல் ஆகும்.

எண்ணரிய பிறவிதனில் மானிடப் பிறவிதான்
Ennariya pirravidhanil maanidap pirravithaan
யாதினும் அரிது அரிது காண்
yaadhinum aridhu aridhu kaann
இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ
Ippirravi thappinaal eppirravi vaaykkumō
ஏது வருமோ அறிகிலேன்
ēdhu varumō arrigilēn
கண்ணகல் நிலத்து நான் உள்ள பொழுதே அருட்
Kannnagal nilaththu naan ullla pozhuthē arut
ககன வட்டத்தில் நின்று
gagana vattaththil ninrru
காலூன்றி நின்று பொழி ஆனந்த முகிலொடு
Kaalūnrri ninrru pozhi aanantha mugilodu
கலந்து மதி அவசமுறவே
kalandu mathi avasamurravē
பண்ணுவது நன்மை; இந்நிலை பதியு மட்டுமே
Pannnuvadhu nanmai; innilai pathiyu mattumē
பதியா யிருந்த தேகப்
pathiyaay iruntha thēgap
பரிவு குலையாமலே கௌரி குண்டலி யாயி
Parivu kulaiyaamalē gauri kunndali yaayi
பண்ணவிதன் அருளினாலே
pnannnavidhan arullinalē

விண்ணிலவு மதியமுதம் ஒழியாது பொழியவே
Vinnnilavu mathiyamudham ozhiyaadhu pozhiyavē
வேண்டுவேன் உமதடிமை நான்
vēnnduvēn umadhadimai naan
வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலைபெற்ற
Vēdhaantha siddhaantha samarasa nannilaipetrra
வித்தகச் சித்தர் கணமே!
viththagach chiththar gannamē

கணக்கு இல்லாத பிறவிகளில் மனிதப் பிறவி தான் எல்லா வற்றினும் கிடைப்பதற்கு அரிது ஆகும். இந்தப் பிறவி நீங்கினால் எந்தப் பிறவி வந்து சேருமோ? ஏது வருமோ நான் அறிய முடியாது.

இடம் அகன்ற இத்த உலகத்தில் நான் உயிரோடு இருக்கும் பொழுதே, அருள் பொருந்திய ஆகாயத்தில் காலை ஊன்றி நின்று ஆனந்தம் என்னும் மழை பொழியும்படியான மேகத்தோடு கலந்து என் அறிவு அலையாமல் இருக்குமாறு செய்வது நல்லது.

இத்தகைய நிலை பொருந்துகிறவரையில், தலைமை பொருந்தி யிருந்த இந்த உடலின்மேல் இருக்கின்ற ஆசை நீங்காமல், கௌரி; குண்டலி - ஆயி - பண்ணவி - ஆகிய இறைவியின் அருளினால், ஆகாயத்தில் பொருந்தியுள்ள சந்திரன் அமுதம் இடைவிடாது பொழியவேண்டும் என்று வேண்டுவேன்.

நான் உம்முடைய அடிமை.

வேதாந்தமும் சித்தாந்தமும் சமரசப்படுத்தி நன்னிலை அடைந்திருக்கிற அளவு பொருந்திய சித்தர்கணமே.

We have taken births countless and human birth is rare and rare indeed. If this birth should slip or fail, what kind of births may occur or what will come - I cannot perceive. While I am in this broad world, I should set my foot in the sky of Grace, mingle with clouds that shower Bliss of eternal joy, and possess unshaken wisdom—this is good indeed.

Till this state is impressed or attained, the body was the master. The Love for the body not decreasing, by the grace goddess Gawri-Kundali - Aayi - Pannavi-the Moon unceasingly should stream ambrosia—This I request.

I am your bond-slave.

Oh! wise assemblage of Siddhas who have firmly equalised the Vedanta and the siddhanta philosophies.

(52)

ஒருவன் எத்தகையவன் என்று அறியவேண்டும் என்றுல் அவன் நண்பன் யார்? அவன் யாரோடு பழகுகிருன்? என்று அறிந்தால் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆகவே நல்லவர்களோடே இணங்குவது—பழகுவது நல்லது; நல்லவர்களைக் காண்பது நல்லது; நல்லவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்பது நல்லது, அவர்கள்சொன்ன படி நடப்பது நல்லது. நல்லவர்கள் எல்லாருக்கும் நன்மை பயப்பனவற்றையே சொல்வர்; நன்மை பயப்பனவற்றையே செய்வர்; அவர்களுடைய சொல்லும் செயலும் நல்லன ஆகையாலே அவர்களை எல்லாரும் போற்றுவர். அவர்களோடு சேர்ந்த நமக்கும் சிறப்புவரும். நாமும் புகழப்படுவோம். ஆகவே நல்லவர் இணக்கம் சாலச்சிறந்தது ஆகும்.

அரும்பொனே மணியே என் அன்பே என் அன்பான
Arumponē manniyē en anbē en anbaana

அறிவே என் அறிவில் ஊறும்
arrivē en arrivil ūrrum

ஆனந்த வெள்ளமே என்றென்று பாடினேன்
Aanandha velllamē endrendru paadinēn

ஆடினேன் ஆடி நாடி
aadinēn aadi naadi

விரும்பியே கூவினேன் உலறினேன் அலறினேன்
Virumbiyē kūvinēn ularrinēn alarrinēn

மெய் சிலிர்த்து இருகை கூப்பி
mey silirththu irukai kūppi

விண்மாரி யென என் இருகண் மாரிபெய்யவே
Vinnmaari yena enirukann maaripeyyavē

வேசற்று அயர்ந்தேன் யான்
vēsatru ayarnthēn yaan

இரும்புநேர் நெஞ்சகக் கள்வன் ஆனாலும்
Irumbunēr negnchagak kallvan aanaalum

உனை இடைவிட்டு நின்றது உண்டோ
unai idaivittu nindradhu unddō

—7—

என்றுநீ	அன்று	நான்	உன்அடிமை	யல்லவோ
Endrunee	andru	naan	unadimai	yallavō
			யாதேனும்	அறியாவெறும்
			yaadēnum	arriyaaverrum
துரும்பனேன்	எனினும்	கைவிடுதல்	நீதியோ	
Thurumbanēn	eninum	kaividudhal	neethiyō	
	தொண்டரொடு	கூட்டு	கண்டாய்	
	thonndarodu	kūttu	kanndaay	
சுத்தநிர்க்	குணமான	பரதெய்வமே	பரஞ்	
Suththanirk	gunnamaaṇa	paratheyvame	paragn	
			ஜோதியே	சுகவாரியே
			jōdhiyē	sugavaariyē

கிடைப்பதற்கு அரிய பொன் போன்றவனே! மணி போன்றவனே!

என்னுடைய அன்பே! எனக்கு அன்பாக இருக்கும் அறிவு மயம் ஆனவனே!

என் அறிவிலிருந்து ஊற்று எடுக்கும் ஆனந்த வெள்ளமே!

—என்று இவ்வகை (இறைவா!) உன்னைப் பாடினேன்; (பாடி) ஆடினேன்; ஆடி (நீ எங்கு இருக்கிறாய் என்று) தேடினேன். பிறகு விருப்பத்தோடு கூவினேன்; நா வற்றினேன்; கதறினேன்; மெய் சிலிர்த்தது; இரண்டு கைகளையும் கூப்பினேன்; வானத்தில் இருந்து மழை பெய்வதுபோல என் இரண்டு கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் பொழிந்தது; விரும்பிச் சோர்வு அடைந்தேன்.

நான் இரும்பு போன்ற மனம் உடைய திருடன்; ஆயினும் உன்னை விட்டு இருந்தது உண்டோ? (இல்லையே!)

நீ எப்பொழுது முதல் இருக்கிறாய்; அந்நாள் முதல் நான் இருக்கிறேன்; நான் உன் அடிமை அல்லவா? நான் ஒரு சிறிதும் அறியாத துரும்பு போன்றவன் ஆயினும், என்னைக் கைவிடுதல் உனக்குத் தருமம் ஆகுமோ?

நீ என்னைத் தொண்டர்களோடு சேர்ப்பாய்!

தூய்மையும், குணம் இன்மையும் ஆன மேலான தெய்வமே! சிறந்த ஒளியே, இன்பமயமான கடலே!

Gold rare! Gem like One!
Oh my Love! Oh my love of wisdom!
O flood of ecstatic joy that springs in my knowledge!

Thus I sang; danced; dancing I searched; with affection I called You; I became withered; I roared; I became horripilated; I folded my hands; my eyes shed tears just like the rain from the clouds. With desire, I became weary.

I am an iron hearted robber; did I ever stand aloof?
When doth thou, so am I! Am I not your slave?
I am after all a small refuse who knows not anything;
I sit virtuous on your part to forsake me?
Please club me with Your devotees.

O Pure one, devoid of qualities, the Supreme God, Light Divine, and the Ocean of Bliss!

(53)

உலகத்தில் நாம் எத்தனை பொருள்களைக் காண்கிறோம். நிலம் நீர் தீ காற்று ஆகாயம் இவற்றையும் காண்கிறோம். இவையெல்லாம் நமக்கே பயன்படுகின்றன. இவையில்லாமற் போனால் நாம் வாழ முடியாது. நிலத்தில் எவ்வளவு அசுத்தம் செய்கிறோம். அந்த நிலமே நாம் செய்யும் அசுத்தங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு, அவற்றையெல்லாம் மீண்டும் மண்ணாகவே மாற்றி நமக்குப் பயன் படுகிறது. இங்ஙனமே காற்றும். காற்று இல்லாமற்போனால் ஒரு நொடியிருக்க முடியுமா? அந்தக் காற்றும் சுத்தமாக இல்லாவிடில் ஆபத்து எவ்வளவு? தண்ணீர்தான் என்ன? தண்ணீர் இல்லாமல் நொடிப் பொழுது வாழமுடியுமா? ஆகவே அவற்றையெல்லாம் சுத்தமாக வைத்துக்கொண்டால் நம் வாழ்க்கை செம்மையாகும் இயற்கைப் பொருள்களை அழித்தலோ கெடுப்பதோ கூடாது.

தந்தை தாய் தமர்தாரம் மகவுஎன்னும் இவையெல்லாம்
Thanthai thaay thamarthaaram magavuennum ivaiyellaam
சந்தையில் கூட்டம் இதிலோ
sandaiyil kūttam ithilō
சந்தேகம் இல்லை மணிமாட மாளிகை மேடை
Santhēgam illai mannimaada maalligai mēdai
சதுரங்க சேனையுடனே
sadhuranga sēnaiyudanē

வந்ததோர் வாழ்வும் ஓர் இந்தரசாலக் கோலம்
Vandhadhōr vaazhvum ōr Inthrajaalak kōlam
வஞ்சனை பொறுமை லோபம்
vangnchanai porramai lōbam
வைத்த மனமாம் கிருமி சேர்ந்தமல பாண்டமோ
Vaiththa manamaam kirumi sērnthamala paanndamō
வாஞ்சனையிலாத கனவே
vaangnchanaiyillaatha kanavē
எந்த நாளும் சரியெனத் தேர்ந்து தேர்ந்துமே
Endha naallum sariyenath thērndhu thērndhumē
இரவு பகல் இல்லா இடத்து
Iravu pagal illaa idaththu
ஏகமாய் நின்றநின் அருள்வெள்ள மீதிலே
Eagamaay nindranin arullvellla meedhilē
யான்என்பது அற மூழ்கியும்
yaanenbadhu arra mūzhgiyum
சிந்தைதான் தெளியாது சுழலும்வகை யென்கொலோ
Sindaithaan thelliyaadhu suzhalumvagai yenkolō
தேடரிய சத்தாகியென்
thēdariya saththagiyen
சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
Siththamisai kudikonnda arrivaana theyvamē
தேசோ மயானந்தமே.
thēsō mayaananthamē.

தந்தை, தாய், உறவினர், மனைவி, குழந்தை என்று கூறுகிறோம். இவையெல்லாம் சந்தையில் ஒன்று சேர்ந்து சொல்லாமலே பிரியும் கூட்டம் போன்று இருப்பவை ஆகும். இதில் சந்தேகம் இல்லை.

மணிகள் பதித்த மாடம், மாளிகை, மேடை, நால்வகைப் படை ஆகியவற்றுடன் பொருந்திய வாழ்வும் ஒரு மாயவித்தையே.

வஞ்சகம், பொறுமை, சிக்கனம் ஆகியவற்றைக் கொண்டது மனம். இம்மனத்துடன் புழு சேர்ந்திருக்கின்ற மல பாண்டம் ஆகிய இந்த உடம்பு விருப்பம் இல்லாதது; கனவு போன்றது.

எந்த நாள் ஆயினும் சரி என்று உறுதி கொண்டு, இரவு பகல் இல்லாத இடத்தில், நீ ஒருவனே ஆகி, இருக்கிற அருள்

வெள்ளத்தில், யான் என்பது நீங்க மூழ்கி இருந்தபோதிலும் சிந்தை தெளியாமல் இருக்கிறது சுழல்கிறது; இதற்குக் காரணம் என்ன?

தேடுவதற்கு அரிய உண்மைப் பொருள் ஆகி, என் மனத்தில் குடிகொண்டிருக்கிற அறிவுமயமான தெய்வமே; ஒளிமயமான ஆனந்தப் பொருளே!

Father, mother, relatives, wife, child,—what are these? These are but the crowd that we meet in a market. There is no doubt in this.

The palace set with jewels, the stairs, the hall, the four-fold army-one gets such a pompous life. This is after all Indrajala (jugglery).

Deceit, jealousy, thrift are placed in the mind; with this, is the body made of excrements and worms. This is an undesired one and is like a dream.

Let it be on any day; you had better take to yourself; in a place where there is neither the day nor the night, You stand as the ONE; in that deluge of grace, devoid of the ego "I", I am immersed. Even in such a state, my mind seem to be not clear: it whirls; why is it so?

You are not easy to search for; You are the Truth; You are statined in my mind; You are wisdom: Oh God of effulgence and full of Bliss!

(54)

மக்கள் தமக்குத் தெரியாமல் சிறு சிறு தவறுகள் செய்வர்; அதில் ஒன்று பொய் பேசுதல். பொய் பேசுவதே குறிக்கோளாகக் கொண்ட கசடர்களைப்பற்றி நாம் இங்கு எண்ண வேண்டியதில்லை. அவர்கள் சமூக விரோதிகள் ஆவர். நமக்குத் தெரியாமலேயே பொய் பேசுவது குறித்தே நாம் சிந்திக்கவேண்டும். அங்ஙனம் நமச்குத் தெரியாமல் தாமாகவே வரும் பொய்யும் தவறுதான். அதனுல் விளையும் கெடுதிகளுக்கு அளவு இல்லை. ஆனுல் தெரிந்து பொய் பேசுவதையும் ஏற்றுக்கொள்வார் திருவள்ளுவர். நாம் கூறும் பொய் பிறர்க்கு நன்மை பயப்பதாயின் ஓரோவழி பொய் பேசலாம் என்பதே. இருப்பினும் பொய் பேசாமை ஆகிய விரதம் ஒரு பெரிய அறமாகவே வள்ளுவர் கருதுவார். ஆகவே பொய் பேசாமை நல்ல ஒழுக்கங்களுள் ஒன்று என்று அறியவேண்டும்.

பண்ணேன் உனக்கு ஆன பூசை ஒருவடிவிலே
Pannnnēn unakku aana pūsai oruvadivilē
பாவித்திறைஞ்ச அங்கே
paaviththirraigncha aanggē
பார்க்கின்ற மலருடு நீயே யிருத்தி;அப்
Paarkkindraa malarūdu neeyē yiruththi;ap
பனிமலர் எடுக்க மனமும்
panimalar edukka manamum
நண்ணேன்; அலாமல் இருகைதான் குவிக்கஎனில்
Nannnnēn; alaamal irukaithaan kuvikkaenil
நாணும் என் உளநிற்றிநீ;
nannum en ullanitrinee;
நான் கும்பிடும்போது அரைக்கும்பிடு ஆதலால்
Naan kumbidumpodhu araikkumbidu aadhalaal
நான் பூசை செய்யல் முறையோ
naan pūsai seyyal murraiyō
விண்ணே! விண்ஆதியாம் பூதமே! நாதமே!
Vinnnnē! vinnaadhiyaam būdhamē! naadhamē!
வேதமே! வேதாந்தமே!
vēdhamē! vēdhaanthamē!
மேதக்க கேள்வியே! கேள்வியாம் பூமிக்குள்
Mēthakka kēllviyē! kēllviyaam pūmikkull
வித்தே! அவ்வித்தின் முளையே!
viththē! avviththin mullaiyē!
கண்ணே! கருத்தே! என்எண்ணே! எழுத்தே!
Kannnnē! karuththē! enennnnē! ezhuththē!
கதிக்கான மோன வடிவே!
kathikkaana mōna vadivē!
கருதரிய சிற்சபையில் ஆனந்தநர்த்தமிடு
Karuthariya sirrsabaiyil aanandhanarththamidu
கருணாகரக் கடவுளே!
karunnakarak kadavullē!

ஒரு வடிவத்தை அமைத்து உனக்குச் செய்ய வேண்டிய பூசையைச் செய்யமாட்டேன். உன்னை மனத்திலே தியானித்து வணங்குகிறேன். நான் பார்க்கும் மலரில் நீ இருக்கிறாய் (என்பதை அறிகிறேன்; அதனால்) அந்தக் குளிர்ச்சி பொருந்திய மலரையும் எடுப்பதற்கு மனம் செல்லாது.

இதுமட்டும் அன்றி இரண்டு கைகள் குவித்து வணங்கலாம் என்றால் என் மனம் வெட்கம் அடைகின்றது; ஏன் எனில் என் உள்ளத்தில் நீ நிற்கிறாய். ஆகவே நான் கை கூப்பும் பொழுது அது பாதிக் கும்பிடாக முடிவதால், நான் பூசை செய்வது முறைமை ஆகுமோ!

ஆகாசமாக இருப்பவனே!
ஆகாசம் முதலாக ஐம்பூதங்களாக விளங்குபவனே!
ஒளிமயமாக இருப்பவனே!
வேத வடிவத்தை யுடையவனே!
வேதமுடிபாக இருப்பவனே!
மேன்மை பொருந்திய சொல்வடிவு ஆனவனே;
அச்சொற் பிரபஞ்சத்தில் விதையாக உள்ளவனே!
கண்போன்று விளங்குபவனே!
கருத்தாக உள்ளவனே!
எண்ணமாகவும் எழுத்தாகவும் இருப்பவனே!
மோக்ஷகதி அடைவிக்க மோன வடிவில் உள்ளவனே!

மனத்தாலும் கருதுவதற்கு முடியாத சிற்சபையில் ஆனந்த நடனம் ஆடும் கருணைக்கடல் ஆகிய சிவபெருமானே

I do not perform worship by having a particular form of Yours.

I adore You by meditation in my mind. (while doing so) I see You seated in the flower that I look at.

Hence my mind is not inclined to pluck those cool flowers.

Apart from this, my hands, even to worship joined and raised, feel bashful; for You abide in my heart.

So when I worship with hands joined and raised, it is but half worship.

Hence is it proper on my part to perform worship?

Oh Heaven!

Oh The five natural clements beginning with the Sky!

Oh Sound!

Oh Vedas!

Oh the end of the Vedas!

Oh word of high order!

Oh the seed in the word of words!

Oh (my) eye!

Oh (my) desire!

Oh my imagination!

Oh (my) learning!

Oh the silent form to bestow final beautitude!

Oh Lord, the Ocean of Grace, that dances with ecstatic joy in the Hall of wisdom of rare imagination!

பட்டினத்தார்
PATTINATHTHAR

(55)

மனைவி மக்கள் சுற்றம் என்ற பந்தம் இருக்கிறது அல்லவா? இவை எல்லாம் எது வரையில்? பணம், நிலம், முதலிய செல்வ வளம் இவையெல்லாம் நாம் இறந்த பிறகு உடன் வருகின்றனவா? இல்லையே, ஆகவே உள்ளவரையில் நல்லவன், நற்பண்புடையவன், நல்ல அறிவாளி என்று பிறர் கூறுமாறு வாழவேண்டும்; இவ்வுலக வாழ்வை நீத்த பிறகும் புகழ் ஓங்கி வளர்ந்திருக்க வேண்டும். அத்தகைய முறையில் வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டு வாழ்வதே சிறந்த வாழ்க்கை ஆகும்.

கட்டி அணைத்திடும் பெண்டிரும் மக்களும்
Katti Annaiththidum penndirum makkallum
காலத்தச்சன்
Kaalaththachchan
வெட்டி முறிக்கும் மரம்போல் சரீரத்தை
Vetti murrikkum marampōl sareeraththai
வீழ்த்திவிட்டால்
Veezhthivittaal
கொட்டி முழக்கி அழுவார் மயானம் குறுகி அப்பால்
Kotti muzhakki azhuvaar mayaanam kurrugi appaa
எட்டி அடிவைப்பாரோ இறைவா கச்சி ஏகம்பனே.
Etti adivaippaarō irraivaa kachchi eagambanē!

(உயிர் வாழும்போது) மனைவியும் மக்களும் நம்மைச் சார்ந்து அணைத்துக் கொண்டு இருப்பர்; தச்சன் மரத்தை வெட்டி வீழ்த்துவது போல, இயமன் உடம்பை வீழ்த்துவான்; அப்பொழுது (பெண்டிரும் மக்களும்) பறை அடிக்கச் செய்து, இரைச்சலிட்டு அழுவார்கள்; மயானம் வரையில் வருவார்கள். அதற்குப் பிறகு வருவார்களோ? (வரமாட்டார்கள்) காஞ்சிபுரத்தில் திரு. ஏகம்பத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனே!

(While alive) wife and children do come and embrace us The carpenter will cut and knock down the tree; Likewise, the God of Death will fell the body. Then they will come drums to beat and make hell of noise by crying; then approach the burial ground on the burning ghat and then they will not place even a foot farther.

Oh Lord residing in the temple called Ekambam at Kanchipuram!

(56)

ஒவ்வொருவரும் காலைமுதல் மறுநாட் காலைவரை நாடோறும் செய்யும் செய்கைகளை எண்ணிப் பாருங்கள்; விடாமல் இப்படித் தானே செய்கிறோம்; உண்கிறோம்; குடிக்கிறோம்; தூங்குகிறோம்; விழித்து எழுகிறோம்; இதற்குச் சிறிதும் பின்வாங்குவதில்லை. உறங்குவது போன்றது சாவு; உறங்கி விழிப்பது போன்றது பிறவி. பிறந்தவர் இறப்பர்; இறந்தவர் பிறப்பர்; எத்தனை பிறவிகள் எடுப்பது? எத்தனை தடவை சாவது? இதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் என்றால் பிறவிக்குக் காரணம் யாது என்பதை அறிய வேண்டும்; அக்காரணத்தை நீக்கினால் பிறவி நீங்கும்.

அன்னை எத்தனை எத்தனை அன்னையோ?
Annai eththanai eththanai annaiyō
அப்பன் எத்தனை எத்தனை அப்பனோ
Appan eththanai eththanai apparō
பின்னை எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ
Pinnai eththanai eththanai penndirō
பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ
Pillllai eththanai eththanai pillllaiyō
முன்னை எத்தனை எத்தனை சன்மமோ
Munnai eththanai eththanai sanmamō
மூடினாய் அடியேனும் அறிந்திலேன்
Mūdinaay adiyēnum arrinthilēn
இன்னும் எத்தனை எத்தனை சென்மமோ
Innum eththanai eththanai senmamō
என்செய்வேன் கச்சி ஏகம்பநாதனே.
Enseyvēn kachchi ēgambanaadhanē.

என்னை ஒவ்வொரு பிறவியிலும் பெற்ற தாய்கள் எத்தனை? (கணக்கு இல்லை). என்னை ஈந்த தந்தையர்கள் எத்தனைப் பேர் (அதற்கும் கணக்கு இல்லை). (ஒவ்வொரு பிறவியிலும்) மனைவியாக வாய்த்தவர் எத்தனை பேரோ? (தெரியாது). பிறந்த குழந்தைகள் எத்தனையோ? இந்தப் பிறவிக்குமுன் எத்தனை பிறவி எடுத்து இருக்கிறோம்? மறைத்து வைத்திருக்கிறாய்! அடியேனும் அதை

அறிய முடியவில்லை. இனிமேல் எத்தனை எத்தனை பிறவிகள் உண்டோ? நான் என்ன செய்வேன்! காஞ்சிபுரத்தில் கோயில் கொண்டிருக்கிற ஏகம்பப் பெருமானே!

Mothers how many; how many are mothers?
Fathers how many; how many are fathers?
Then how many and how many are wives?
Children how many; how many are children?
Previously how many; how many are the births?

You shut me not; I bondsman is ignorant of; still how many; how many the births be? What shall I do? Oh Lord residing in Ekambam at Kanchipuram.

(57)

பிறப்பதும் இறப்பதும் உடலில் உள்ள உயிரின் குணம் ஆகும் பிறவி நீங்க ஒரு வழி உண்டு; நல்வினைகள் செய்தால் அதற்குரிய பலன் ஆகிய நன்மைகளை நுகர வேண்டும்; தீவினை செய்தால் அதற்குரிய தீமைகளை அனுபவிக்க வேண்டும்; இரு வினைகளின் பயனும் நீங்கினால்தான், இறைவனின் சக்தி பதியும்; இறைவனின் சக்தி பதிவதற்கு இறைவனைத் தியானிப்பதுதான் சிறந்த வழி. தியானம் இருக்கிறதே அது பிறவியைப் போக்கும் மருந்து; தியானம் இறைவனுடைய திருவடியில் சேர்ப்பிக்கும்; இறை நிலையை அடைவிக்கும்; இறைவனோடு கலந்துபேரின்பம் பெறச்செய்யும். தியானமே பிறவி போக்குவதற்குரிய சாதனம் ஆகும்.

முடிசார்ந்த	மன்னரும்	மற்றும்	உள்ளோரும்		
Mudisaarntha	Mannarum	matrum	ullllorum		
			முடிவில்	ஒரு	
			mudivil	oru	
பிடிசாம்பராய்	வெந்து	மண்ணாவதும்	கண்டு		
Pidisaambaraay	vendhu	mannnnaavadhum	kanndu		
			பின்னும்	இந்தப்	
			pinnum	indhap	

படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லால் பொன்னின்
Padisaarntha vaazhvai ninaippathallaal ponnin

அம்பலவன்
amblavan

அடிசார்ந்து தாம் உய்யவேண்டும் என்றே அறிவாரில்லையே
Adisaarnthu thaam uyyavēnndum endrē arrivaarillaiyē

கிரீடம் தரித்து இருக்கிற அரசர்களும் மற்றும் இருக்கிற எல்லா மக்களும், இறுதியில் சுடப்பட்டு, ஒருபிடி சாம்பல் ஆகி, மண் ஆகிறார்கள்.

இதை ஒவ்வொருவரும் காண்கிறார்கள்: கண்டாலும் இந்த உலகத்தைச் சார்ந்து இருக்கிற வாழ்க்கையை விரும்புகிறார்கள்; அதை விட்டுப் பொன் அம்பலத்தில் (நடம் ஆடும் இறைவனின்) திருவடியைச் சார்ந்து நற்கதி அடையவேண்டும் என்று அறிபவர் ஒருவரும் இல்லையே (என் செய்வது?)

The crowned kings and the rest, in the end burnt and reduced to handful of ash become earth indeed.

We see this!

Even then we always think of living in this earth!

But alas! there are none to get themselves redeemed by approaching the feet of the Lord at the Golden Hall.

(58)

உடம்பு வேறு—உயிர் வேறு; உடம்பில் உயிர் இருக்கிறது என்பதை மூச்சு விடும் தன்மையால் அறிகிறோம். அதனால் மூச்சுத் தான் உயிர் என்று நினைக்கக்கூடாது. இந்த உடம்பில் உயிர் இருக்கிறவரையிலும் உடம்பு சிறந்ததாகவே கருதப்படும். உடம்பினின்று உயிர் நீங்கினால் உடம்பைப் பிணம் என்பர். உடம்புக்கும் உயிருக்கும் எப்பொழுதும் நட்பு இல்லை. ஒரு முட்டை இருக்கிறது. அதில் குஞ்சு இருக்கிறது. அந்த முட்டையிலிருந்து குஞ்சு பறந்து போகும். அதுபோலவே உரிய காலம் வந்ததும் உயிரும் உடம்பைவிட்டுப் போய்விடும். ஆகவே உடம்பைச் சிறந்த ஒரு பொருளாகக் கருதுதல் வேண்டா. ஆனால் உடம்பில் உயிர் செய்யும் தவம் காரணமாக இறைவன் இந்த உடம்பையே கோயிலாகக் கொள்வான்; ஆகையால்தான் இந்த உடம்பை நன்கு பாதுகாக்க வேண்டும்.

அத்தமும் வாழ்வும் அகத்துமட்டே விழி அம்பொழுக
Aththamum vaazhvum agaththumatte vizhi ampozhuga
மெத்திய மாதரும் வீதிமட்டே விம்மி விம்மி யிரு
Meththiya maadharum veedhimatte vimmi vimmi iru
கைத்தலை மேல் வைத்து அழும் மைந்தரும்
Kaiththalai mel vaiththu azhum maintharum
சுடுகாடுமட்டே
sudugaadumatte
பற்றித் தொடரும் இருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.
Patrrith thodarum iruvinaip punnniya pavavamume.

செல்வமும், சிறந்த வாழ்க்கையும் வீடு வரையில்தான்; கண்களில் கண்ணீர் பெருக வருந்தும் மனைவியும் தெருவரையில்தான்; பெருமூச்சு விட்டுக் கையைத் தலைமேல் வைத்து அழுகிற பிள்ளைகளும் சுடுகாடு வரையில் வருவர்; ஆனால் உயிரைப் பற்றித் தொடர்பவை, இருவினைகளும் அவற்றின் பயன் ஆகிய புண்ணியமும் பாவமும் ஆம்.

Varied wealth and famous life do but stop at the residence.

The wife with her eyes filled with tears will proceed only up to the street.

Sobbing and placing both hands on the head, the sons weep but they go only up to the burning ghat.

But the two deeds-good and evil and their results (punyam and papam) alone follow.

(59)

எல்லா நற்பண்புகளும் படைத்தவராக இருப்பது அரிதினும் அரிது. அதற்காகத்தான் சிறுசிறு நற்செயல்களையேனும் செய்யுமாறு ஆன்றோர் நம்மைத் தூண்டுகின்றனர். அறம் செய விரும்பு என்பர்; ஈவது விலக்கேல் என்பர்; இயல்வது கரவேல் என்பர்; ஐயம் இட்டு உண் என்பர்; கொடுத்துப் பழகுதற்கு இத்தனை கூறியவரே ஏற்பது இகழ்ச்சி என்றார். ஆகையால் ஈவது நல்லது ஏற்பது இகழ்ச்சி என்றதன் கருத்தை அறிய வேண்டும். கொடுத்துக்கொண்டே இருந்தால், சோம்பித் திரிந்து ஏற்பவர் கூட்டம் பெருகும். ஆகவே 'கொடு' என்றவரே 'ஏற்காதே' என்றார். எனவே சோம்பித் திரியாது, முயற்சியால்—உடல் உழைப்பால் பொருளீட்டி வாழ்வதே நற்செய்கை என உணர்ந்து செயல்படுவதே சாலச் சிறந்தது.

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்து பெற்று
Aiyiranndu Thinggallaay anggamellaam nondhu petru
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்து -செய்ய இரு
Paiyalendra pōdhē parindheduththuch-seyya iru
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
Kaippurraththil ēnthik kanagamulai thanthaallai
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி.
Eppirrappil kaannpēn ini.

பத்துமாதம் சுமந்தாள்; உடம்பெலாம் நொந்தது; குழந்தை பிறந்தது; ஆண் குழந்தை என்றனர்; அப்படிச் சொன்னதும் அன்போடு எடுத்துக் கொண்டாள். இரண்டு கைகளையும் குழந்தை முதுகில் சேர்த்து ஏந்தினாள்; குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்தாள்; இத்தகைய தாயை (இழந்தேன்) (அவளை) இனி எந்தப் பிறவியில் காண்பேன்?

She carried me for ten months. With pain in all parts of the body she begot a child. Hearing that it was a male child she took it up with love, forced both her hands beneath the child, took it up fed it with her breast milk (Alas! such a mother, I lost.) In which birth can I meet her again?

(60)

இந்த உடம்பு புலால் நாறுவது; புழுக்கூடு; உயிர் விட்டுப் போனதும் இதை ஒருவரும் விரும்பார்; உடனே அகற்றி விடவே நினைப்பர்; சிலர் சுடுவர்; புதைப்பர்; கழுகுகளுக்கு இடுவர்; பெரு வெள்ளத்தில் விட்டிடுவர்; நாட்டுக்கு நாடு இதில் வேறுபாடு. சுட்டால் என்ன? புதைத்தால் என்ன? எல்லாம் ஒன்றுதான். உடம்பு நிலையாதது என்று மட்டும் உண்மையாக—அழுத்தமாக—உணர வேண்டும். உணர்ந்தால்—சினம் இல்லை—வேறுபாடு இல்லை—உயர்வுதாழ்வு இல்லை—வலியார் எளியார் என்பது இல்லை—குற்றங்கள் நீங்கும்; குணங்கள் பெருகும்; நன்மை பெருகும்; தீமைகள் நீங்கும்; அச்சம் போகும்; அன்பு பெருகும்; உண்மை ஓங்கும்; எல்லோரும் இன்புறுக என்ற எண்ணம் தோன்றும்; வளரும்; சகோதரத்துவம் நிலைபெறும்.

முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே
Munnaiyitta Thee Muppuraththilē
பின்னையிட்ட தீ தென் இலங்கையில்
Pinnaiyitta Thee Then Ilanggaiyii
அன்னையிட்ட தீ அடிவயிற்றிலே
Annaiyitta Thee Adivayitrilē
யானும் இட்ட தீ மூள்க முள்கவே
Yaanum Itta Thee Mūllga Mūllgavē

முன் ஒருகால் சிவபெருமான் கோபப்பட்டார்; கோபத்தில் தீப்பிறந்தது; அத்தீ திரிபுரங்களை அழித்தது. பின்னர் ஒரு சமயம் இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான்; அனுமனைக் கொல்வதற்காக அவன் வாலில் தீப்பற்றச் செய்தனர்; அத்தீ இலங்கையை அழித்தது. என் தாய் இறந்தாள்; அதனால் என் அடிவயிற்றில் துன்பம் காரணமாகத் தீப்பற்றி எரிகிறது. அவள் இறந்ததால் அவளைத் தகனம் செய்யத் தீ இடுகிறேன்; அந்தத் தீயானது மூண்டு வளர்க!

Long long ago the fire (the wrath of the Lord)
burnt the Three Cities.
Later on, the Southern Ceylon was in flames.
Now my mother is no more and she placed fire in my abdomen.
Let the fire placed by me (on her corpse) being kindled burn
her.

(61)

உலகம் நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, இளமை நிலையாமை இவற்றைக் கண்கூடாகக் கண்டும், பெரியோர் சொலக் கேட்டும், நூல்களில் படித்தும், அறிந்த போதிலும் மனத்தில் நிலைத்து இருப்பதில்லை. 'சற்றே ஏங்கி இளையாதிரு மனமே!' என்று கூறி மனத்தில் இவற்றைக் கொண்டால் துன்பம் நீங்கும்; இன்பம் சேரும். நற்றவம் செய்ய எண்ணம் வரும். தவம் செய்வது தன் நலம் ஆகத் தோன்றும். ஒருவேளை அது உண்மைதான்! தவம் செய்பவர் தம்மை நோக்கியவர்; மற்றவர்களோ உணவு உடை செல்வம் ஆகியவற்றைத் தேடுவதற்காகப் பிறருக்குத் துன்பம் செய்கிறார்களே! தவம் செய்பவர் அப்படியல்ல; தம்மைத் துன்புறுத்திக் கொள்வர்; பிறர்க்கு நன்மையே செய்வர்; பிறரால் தொழப்படும் தன்மை அடைவர். ஆகவே தவம் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்வது நல்லது.

வீற்றிருந்தாள் அன்னை வீதிதன்னில் இருந்தாள்
Veetrirunthall Annai Veethi Thannil Irunthaall
நேற்றிருந்தாள் இன்று வெந்து நீருனாள் —பால்தெளிக்க
Nētrriunthaall Indru Vendhu Neerranaall — Paalthellikka
எல்லீரும் வாருங்கள் ஏதென்று இரங்காமல்
Elleerum Vaarungall ēthendru iranggaamal
எல்லாம் சிவமயமே யாம்
Ellaam Sivamayamē Yaam

தாய் (நேற்று) வீட்டில் இருந்தாள்; இன்று (இறந்து போன தால்) தெருவில் கொண்டுவந்து போடப் பிணமாக இருந்தாள். நேற்று உயிருடன் இருந்தவள் இன்று அவள் பிணம் சுடப்பட்டுச் சாம்பல் ஆனாள். பால் தெளிப்பதற்கு நீங்கள் யாவரும் வாருங்கள். நடந்து போனதற்கு வருந்தாதீர்கள். எல்லாம் சிவன் அருளே என்று அறிவீராகுக.

Yesterday she was sitting in the house.

Then (she died and) her corpse has been placed in the street.

She, that was alive yesterday, was burnt to ashes today.

The ceremony; of sprinkling milk is to be performed, all of you, please do come.

Don't feel sorry; everything happens as ordained by the grace of Lord Siva.

திருஅருட்பா
TIRUARUTPA
(62)

எங்கும் இருள் என்றால் அதை வெறுக்கிறோம். அதைப் போக்க ஒளி வேண்டும். ஒளியைத் தருபவன் யார்? சூரியன் என்று உடனே பதில் சொல்வோம். சூரியன் இல்லாத காலத்தில் மின்னொளி ஒளி தருகிறது என்போம். இவ்வொளிகள் எல்லாம் எங்கு இருந்து வந்தன? யார் உண்டாக்கியவை. சூரியவொளி சூரியனுடையது. மற்ற ஒளிகள் செயற்கை. நம் அறிவால் ஆனவை என்போம். சூரியனுக்கு ஒளி தந்ததும் இறைவனே! செயற்கை ஒளிகளை உண்டாக்கும் அறிவு தந்தவனும் இறைவன்தான். அவன் அறிவு மயம் ஆனவன்! அவனே ஒளி மயம் ஆனவன். அவன் அருள் பெறுவோம், ஒளி, பெறுவோம்.

அருள்சோதித் தெய்வம்எனை ஆண்டுகொண்ட தெய்வம்
Aruljothith dheivamenai aanndukonnda dheivam
அம்பலத்தே ஆடுகின்ற ஆனந்தத் தெய்வம்
Ambalaththe aadugindra aananthath dheivam
பொருள்சாரும் மறைகள்எல்லாம் போற்றுகின்ற தெய்வம்
Porull saarum maraigall ellaam potrukindra dheivam
போதாந்தத் தெய்வம்உயர் நாதாந்தத் தெய்வம்
Podhantha dheivamuyar naadhantha dheivam
இருள்பாடு நீக்கிஒளி ஈந்தருளும் தெய்வம்
Irullpaadu neeki olli eendharullum dheivam
எண்ணியநான் எண்ணியவாறு எனக்கருளும் தெய்வம்
Enniyanaan enniyavaarru enakarullum dheivam
தெருள்பாடல் உவந்துஎனையும் சிவமாக்கும் தெய்வம்
Therullpaadal uvandhu enaiyum Sivamaakkum dheivam
சிற்சபையில் விளங்குகின்ற தெய்வம்அதே தெய்வம்
Sirrsabaaiyil villangukindra dheivam athe dheivam.

அவன் அருள் ஆகிய விளக்கு அளிக்கும் ஒளி
அவன் என்னை ஏற்றுக்கொண்ட கடவுள்.
அவன் (தில்லையில்) அம்பலத்தில் ஆடுகிறவன்;
அவன் ஆனந்தம் தரும் கடவுள் ஆவான்;
அவன் சிறப்புப் பொருந்திய வேதங்கள் துதிக்கின்ற கடவுள்
அவன் அறிவின் எல்லையில் உள்ள கடவுள்;

அவன் ஒளியின் (நாதத்தின்) எல்லையில் இருக்கும் கடவுள்;
அவன் அறியாமையை நீக்கி அறிவு ஆகிய ஒளியைத் தருகிற கடவுள்;
நான் எதை நினைக்கிறேனோ அதை நினைத்தபடி எனக்குக் கொடுக்கிற கடவுள்
என் இனிய பாடலைக் கேட்டு மகிழும் கடவுள்;
அதனால் என்னைச் சிவம் ஆகவே ஆக்குகிற கடவுள்;
அக்கடவுளே சிற்றம்பலத்தில் விளங்குகிற கடவுள் ஆவார்;

The Lord the Lamp of Grace,
The Lord who admitted me into His Fold,
The Lord rapturous dancing at the Hall,
The Lord adored by Scriptures esteemed high,
The Lord, the goal of knowledge and sound exalted,
The Lord, remover of ignorance and bestower of splendour,
The Lord, bestower of objects as desired by me,
The Lord, rejoicing at my lucid poetry makes me Siva Himself, -It is the very same Lord renowned at the Hall of Wisdom.

(63)

தம்முடைய மனம் ஒருமைப்பாடு அடைய வேண்டும் ஆனால் ஒரே வழியுண்டு. அதாவது இறைவனை விடாமல் தியானிப்பது ஆகும். தியானம் செய்யச் சிலரால் முடியாது. அதற்கு இன்னும் ஒரு வழி இருக்கிறது. அதாவது இறைவனுடைய திருநாமத்தை இடையறாது கூறுவது. அதுதான் ஜபம் எனப்படும். கடவுளின் எந்தத் திருப்பெயரையும் ஜபம் செய்யலாம். அந்தப் பெயர்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது திருவைந்தெழுத்து. அதாவது ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம். அதாவது நமசிவய என்பது. இம்மந்திரத்தை எல்லாரும் ஜபம் செய்வோமாக. ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்; சொல்லுங்கள் ஓம் நவசிவாய சிவாய நமஓம்.

பெற்ற தாய்தனை—PETRA THAAITHANAI
(நல்தவத்தர் நன்னர் நெஞ்சகம்)

பெற்ற தாய்தனை மகமறந் தாலும்
Petra thaaithanai magamarandh dhaalum
பிள்ளையைப் பெறுந்தாய் மறந்தாலும்
Pillaiyaip perrumthai marandhdhaalum

உற்ற தேகத்தை உயிர் மறந்தாலும்
utra dhēhaththai uyir marandhdhaalum
உயிரை மேவிய உடல் மறந்தாலும்
uyirai mēviya udal marandhdhaalum
கற்ற நெஞ்சகம் கலை மறந்தாலும்
Katra nenjagam Kalai marandhdhaalum
கண்கள் நின்று இமைப்பது மறந்தாலும்
Kanngall nindru imaippadu marandhdhaalum
நல்தவத்தவர் உள்இருந்து ஓங்கும்
Nalthavaththavar ulliruadhu ōnggum
நமச்சி வாயத்தை நான் மறவேனே
Namachchi vaayaththai naan marravēnē.

பெற்று வளர்த்த தாயைக் குழந்தை மறந்தாலும்—
பெற்ற பிள்ளையை தாய் மறந்தாலும்—
புகுந்த இந்த உடம்பை (அதில் உள்ள) உயிர் மறந்தாலும்—
உயிரை அது பொருந்தி இருக்கிற உடம்பு மறந்தாலும்—
படித்திருக்கிற (அறிவு பொருந்திய) மனம் தான் கற்ற கலைகளை மறந்து போனாலும்—
கண்கள் தாம் இமைக்கும் தொழிலை மறந்து போனாலும்—
நல்ல தவம் செய்யும் தவசிகளின் மனத்தில் ஓங்கி இருக்கிற "நமசிவாய" என்னும் (திருநாம) மந்திரத்தை நான் மறக்கமாட்டேன்.

Even if the child should forget the mother that begot,
Even if the mother should forget her child,
Even if the soul should forget the body abiding,
Even if the body should forget the soul manifest,
Even if the mind erudite should forget its learning,
Even if the eyesshould forget to wink (or glitter).
NAMASIVAYA which the ascetics virtuous intone—
I forget not.

இன்னும் பற்பல நாள் இருந் தாலும்
Innum parrpala naall irundh dhaalum
இக்க ணம்தனி லேஇறந் தாலும்
Ikka nnamthani lēirrandh dhallum

சோர்ந்து மாநர கத்துஉழன் றாலும்
Sōrndhu maanara gaththuuzhan draalum
என்ன மேலும் இங்கு எனக்குவந் தாலும்
Enna mēlum ingu enakkuvan dhaalum
எம்பிரான் எனக்கு யாதுசெய் தாலும்
Embiraan enaakku yaadhusei dhaalum
நன்னர் நெஞ்சகம் நாடி நின்று ஓங்கும்
Nannar nenjagam naadi nindru ōngum
நமச்சி வாயத்தை நான்மற வேனே
Namachchi vaayaththai naanmarra vēnē

இன்னும் பல நாட்கள் நான் பிழைத்து இருந்தாலும் —
இந்த நொடியிலே செத்துப் போனாலும் —
நான் போகும்படியான மேலான முத்தியை அடைந்த போதிலும்
சோர்வு அடைந்து பெரிய நரகத்தில் புகுந்து கஷ்டப் பட்டாலும் —
எப்படிப்பட்ட துன்பங்கள் இங்கு எனக்கு வந்த போதிலும் —
எனது இறைவன் எனக்கு என்ன செய்த போதிலும்
நல்ல என்னுடைய மனம் தேடித்திரிகிற ''நமசிவாய'' என்னும் (திருநாம) மந்திரத்தை நான் மறக்கமாட்டேன்.

Even if I should live further for days numerous,
Even if I should meet death instantaneous,
Even if I should enter beautitude final,
Even if I should droop and fall into hell,
Even if anything more should befall,
Even if my Lord should do anything whatever,
NAMASIVAYA which the mind virtuous pursue and intone —I forget not.

(64)

கல்வி கண் போன்றது; கல்விச் செல்வமே எல்லாச் செல்வங்களுக்கும் மேலான செல்வம். பொருட்செல்வம் அழியக்கூடியது, கல்விச்செல்வம் அழியாதது, கல்விச்செல்வம் அறிவு தருவது; இறைவனைக் காட்டுவது; கற்றதனால் ஆய பயன் இறைவனைத் தொழுவதே ஆகும். கல்வியே நல்லவன் ஆக ஆக்குவது; கல்வியே எல்லா நலன்களையும் கொடுப்பது, கல்வியே மதிப்புக் கொடுப்பது. அக்கல்வி பல்லார்க்குக் களிப்பு அருளுவது நடராஜப் பெருமானே ஆவர்.

கல்லார்க்கும் — KALLAARKUM

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பு அருளும் களிப்பே
Kallaarkkum Katravarkkum Kallippu arullum Kallippē
காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும் கண் அளிக்கும் கண்ணே
Kaannaarkkum Kanndavarkkum Kannallikkum Kannnnē
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரம் அளிக்கும் வரமே
Vallaarkkum maattaarkkum varam allikkum varamē
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
Madiyaarkkum madippavarkkum madhikodukkum madhiyē
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
Nallaarkkum pollaarkkum nadunindra naduvē
நரர்களுக்கும் சுரர்களுக்கும் நலம் கொடுக்கும் நலமே
Narargallukkum Surargallukkum nalam kodukkum nalamē
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமே
Ellarkkum podhuvilnadam idugindra Sivamē
என் அரசே யான்புகலும் இசையும் அணிந்து அருளே
Enarasē yaanpugalum isaiyum annindhu arullē

படிக்காதவர்களுக்கும்படித்தவர்களுக்கும் மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தரும் மகிழ்ச்சியாகியவனே!

பார்க்க முடியாதவர்களுக்கும், பார்த்தவர்களுக்கும்கண்ணையும் அருளையும், அளிக்கும் கண் ஆனவனே!

வலிமை உடையவர்களுக்கும், வலிமை அற்றவர்களுக்கும் வரங்களை அளிக்கும் வரமே!

உன்னை மதியாதவர்களுக்கும், மதிப்பவர்களுக்கும் அறிவைக் கொடுக்கும் அறிவு மயம் ஆனவனே!

நல்லவர்களுக்கும், பொல்லாதவர்களுக்கும் நடுவு நிலைமை யுடன் இருக்கும் நடு ஆனவனே!

மக்களுக்கும், தேவர்களுக்கும் நன்மைகளைக் கொடுக்கும் நன்மையே உருவானவனே!

எல்லாருக்கும் பொதுவில் நடனம் ஆடுகிற சிவமே!
என்னுடைய அரசே!

நான் பாடுகிற இசைப்பாடல்களை அணிகலன்களாக அணிந்து கொண்டு அருள் செய்வாயாக!

O Ecstatic Joy that bestows rapture to the learned and the illiterate;

O Grace (Eye) that gives sight to those having sight and to the blind;

O Boom that blesses the clever and the incapable;

O Revered One that imparts Knowledge to those who regard you and regard not;

O Immanent One that stands impartial to the Good and the wicked;

O Virtuous One that bestows good to mortals and celestials;

O SIVAM that Dances in the Public Hall for the sake of all;

O Pre-eminent One (O my king!)

Please do adorn yourself with the songs sung by me!

(65)

அவன் அன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்பது பெரியோர் கூறும் பழமொழி. உலகம் சுற்றுகிறது. மக்கள் இயங்குகிறார்கள். எல்லாமும் அசைகின்றது. இந்த அசைவு— இயக்கம் இதற்கு எல்லாம் காரணம் என்ன? அணுவைப் பிளந்து ஆராய்ச்சி செய்தவர்கள் அணுவுக்கு உள்ளேயே ஏதோ ஒரு அசைவு இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். அங்ஙனமே இந்த இயற்கையான பெரிய அண்டத்துக்கு உள்ளே இருந்து இறைவன் அசைகிறான் — அசைக்கிறான். இதுவே நடராசப் பெருமானின் கூத்து. பெருமான்— பரமன்—ஆடுகிறான்; எல்லாம் அசைகின்றன. இயங்குகின்றன. ஆகவே நம்மை இயங்க வைக்கும் நடராசப் பெருமானை வணங்குவோம். வாழ்த்துவோம்.

பார்த்தாலும்—PAARTHAALUM

பார்த்தாலும்	நினைத்தாலும்	படித்தாலும்	படிக்கப்
Paarththaalum	ninaiththaalum	padiththaalum	padikkap
பக்கம் நின்று	கேட்டாலும்	பரிந்துஉள்	உணர்ந்தாலும்
Pakkam nindru	kettaalum	parindhuull	unnarndhdaalum
ஈர்த்தாலும்	பிடித்தாலும்	கட்டி	அணைத்தாலும்
Eerththaalum	pidiththaalum	katti	annaiththaalum
இத்தனைக்கும்	தித்திக்கும்	இனித்தசுவைக்	கரும்பே
Iththanaikkum	thiththikkum	iniththasuvaik	karumbe
வேர்த்துஆவி	மயங்காது	கனிந்தநறும்	கனியே
Verththuaavi	mayangaadhu	Kanindhanarrum	Kaniye

மெய்ம்மை அறிவு ஆனந்தம் விளச்கும்அருள் அமுதே
Meimmai arrivu aanandham villakkumarull amudhe
தீர்த்தாவென்று அன்பர் எலாம் தொழப் பொதுவில் நடிக்கும்
Theerththaavendru anbar elaam thozhap podhuvil nadikkum
தெய்வநடத்து அரசே என் சிறுமொழி ஏற்று அருளே!
Dheivanadaththu arase yen sirrumozhi etru arulle!

பார்த்த பொழுதிலும் — நினைத்த பொழுதிலும் — படித்த பொழுதிலும்—ஒருவர் (இறைவன் புகழைப்) படித்த பொழுது பக்கத்தில் நின்று கேட்ட பொழுதிலும்—விரும்பி மனத்தில் கொண்டு உணர்ந்த பொழுதிலும்—இழுத்தபொழுதிலும்—பிடித்துக் கொண்ட பொழுதிலும்—கட்டி அணைத்துக்கொண்ட பொழுதிலும்—இவற்றுக்கு எல்லாம் தித்திக்கும் இனிமையான கரும்பு போன்றவனே.

என் உடல் வேர்வை கொள்ளவில்லை
என் உயிர் மயங்கவில்லை
நன்றாக பழுத்த சுவைபொருந்திய பழமே!
உண்மை அறிவு ஆனந்தம் ஆகியவற்றை விளக்கும்படியான கருணை பொருந்திய அமிர்தம் போன்றவனே!
"பரிசுத்தம் ஆனவனே" என்று அடியார்கள் எல்லாம் தொழச் சிற்றம்பலத்தில் தெய்வநடனம் ஆடும் அரசனே!
என்னுடைய சின்ன வேண்டுகோள் மொழிகளைக் கேட்டு எனக்கு அருள் செய்வாயாக!

Even if I should see, think or read,
Even if I should stand nearby and listen,
Even if I should discern with earnestness,
Even if I should drag, catch and embrace For all thee,
O Sugar cane which is delightful to the taste!
(The body) perspires not;
The soul bewilders not;
O ripe sweet mellow Fruit!
O Ambrosial Grace which expounds (the three attributes of the Lord viz.,) existence, Knowledge and bliss!
O Holy One! so the devotees worship Thee;

O Pre-eminent One of Divine Dance at the Public Hall!
Please entertain my utterances trivial, and bestow grace,

(66)

இறைவன் அன்பு வடிவானவன்; அருள் வடிவு ஆனவன்; இன்ப வடிவானவன்; நினைத்தாலே தித்திக்கும் தன்மை உடையவன்; உருவம் உடையவன்; யார் எப்படி நினைக்கிறார்களோ அந்த உருவில் தோன்றுவான்; அவன் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி. அவன் பேரில் அருளாளர்கள் நல்ல தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள். அவற்றைக் கேளுங்கள். அவை சிந்தையில் தித்திக்கும்; வாயால் பாடினால் வாய் தித்திக்கும்; கேட்டால் செவியில் தித்திக்கும், இறைவனைப் பாடும் பாடல்களே பாடல்கள்; அவற்றை அன்போடு பாடலாம். இறைவன் அருளைப் பெறலாம்.

அருள் விளக்கே—ARULL VILLAKKE

அருள்விளக்கே அருள்சுடரே அருள்ஜோதிச்சிவமே
Arullvilakkē arullsudarē arulljōdhichsivamē
அருள்அமுதே அருள்நிறைவே அருள்வடிவப்பொருளே
Arullamuthē arullniraivē arullvadivapporullē
இருள்கடிந்துஎன் உளம்முழுதும் இடம்கொண்டபதியே
Irulkadindhuen ullammuzhuthum idamkonndapathiē
என்அறிவே என் உயிரே எனக்கு இனிய உறவே
Enarrivē en uyirē enakku iniya urravē
மருள்கடிந்த மாமணியே மாற்றுஅறியாப் பொன்னே
Marullkadindha maamanniyē maartruarriyaap ponnē
மன்றில் நடம் புரிகின்ற மணவாளா எனக்கே
Mandril nadam purigindra mannavaallaa enakkē
தெருள்அளித்த திருவாளா ஞானஉரு வாளா
Therullalliththa thiruvaallaa gnaanauru vaallaa
தெய்வநடத்து அரசே நான் செய்மொழி ஏற்று அருளே
Deivanadaththu arasē naan seymozhie ētru arullē

அருள் ஆகிய விளக்கே! விளக்கினுள் தோன்றும் சுடரே!.
அச்சுடரில் தோன்றும் ஒளியே!
அருள் ஆகிய அமிர்தமே! நிறைவான அருளே!
அருள் வடிவில் இருக்கும் பொருளே!

அறியாமையைப் போக்கி என் மனம் முழுவதும் இடம் ஆகக் கொண்ட தலைவனே!
என்னுடைய அறிவே! என்னுடைய உயிரே! எனக்கு இனிமையான உறவே!
மயக்கத்தைப் போக்கிய பெரிய மணியே!
மாற்று அறிய முடியாத பொன்னே!
(தில்லையில்) சிற்றம்பலத்தில் நடனம் ஆடுகிற தலைவனே!
எனக்குத் தெளிவான அறிவு தந்த செல்வமே!
ஞானமே உருவாக இருப்பவனே!
தெய்வத்தன்மை பொருந்திய நடனம் ஆடுகிற தலைவனே!
நான் பாடும் பாடல்களை ஏற்றுக் கொண்டு அருள்புரிவாயாக!

O Light of Grace! lustre (of light) of grace! and ray (of light) of grace!
O SIVAM! O Ambrosial Grace!
O Grace fullness! O Grace Form Objective!
O Lord who pervades my mind entire, dispelling ignorance!
O my knowledge! O my Soul!
O delightful Kinded!
O Precious Gem that effaces illusion!
Intelligence (Tamil Lexicon)
O Gold of the finest quality!
O Lord dancing in the Hall!
O Lord who blessed me with intelligence!
O Embodiment of spiritual, knowledge!
O Pre-eminent One of Divine Dance at the Public Hall!
Please accept my poetry and bestow grace.

(67)

அருளார் அமுதே—ARULLAAR AMUTHĒ

அருளார் அமுதே சரணம் சரணம்
Arullaar amudhē sarannam sarannam
அழகா அமலா சரணம் சரணம்
Azhagaa amalaa sarannam sarannam
பொருளா எனை ஆள் புனிதா சரணம் சரணம்
Porullaa enai aall punithaa sarannam sarannam
பொன்னே மணியே சரணம் சரணம்
Ponnē manniyē sarannam sarannam

முடியா முதலே சரணம் சரணம்
Mudiyaa muthale sarannam sarannam
முருகா குமரா சரணம் சரணம்
Murugaa Kumaraa sarannam sarannam
வடிவேல் அரசே சரணம் சரணம்
Vadivēl arasē sarannam sarannam
மயிலூர் மணியே சரணம் சரணம்
Mayllūr manniyē sarannam sarannam
அடியார்க்கு எளியாய் சரணம் சரணம்
Adiyaarkku elliyaay sarannam sarannam
அரியாய் பெரியாய் சரணம் சரணம்
Ariyaay periyaay sarannam sarannam
கடியாக் கதியே சரணம் சரணம்
Kadiyaak kathiye sarannam sarannam
கந்தா சரணம் சரணம் சரணம்
Kanthaa sarannam sarannam sarannam

Saranam means refuge; it may be translated into "I take refuge unto Thee"; but for the sake of brevity and clarity, 'Haii' has been given)

O rare Ambrosical Grace! Hail Hail!

O handsome One! O Immaculate! Hail Hail!

Thinking me as befitting you accepted me; O Pure One! Hail!

Gold! O Gem! Hail Hail!

O the Beginning that has no end! Hail Hail!

O Muruga! O Kumara! Hail Hail!

O Lord with sharp lance! Hail Hail!

O Gem riding a Peacock! Hail Hail!

O One easy to be approached by devoties! Hail Hail!

O Rare and Great! Hail Hail!

O Beautitude that cannot be rejected! Hail Hail,

O Skanda! Hail! I take refuge (Unto Thy Feet!)

(68)

அன்பர்களே திருஞான சம்பந்தரைப் போற்றுவீராகுக! உழவாரப்படை கொண்டு தொண்டு செய்த திருநாவுக்கரசரைப் போற்றுவீராக! பித்தா எனத் தொடங்கி இறைவனைப் பாடிய சுந்தரர் திருத்தாளை வணங்குவீராக! என்பையும் உருக்கும் திருவாசகம் அளித்த வாதவூரராகிய மாணிக்க வாசகரை வணங்குவீராகுக. ஓட்டின் இடத்திலும் பற்று இல்லாத பட்டினத்தடிகளின் திருவடிகளைப் போற்றுவீராகுக. திருமந்திரம் எனும் ஞானசாத்திரத்தை அருளிய திருமூலரை வணங்குவீராகுக. கந்தர் அனுபூதி சொன்ன அருணகிரிநாதரைப் பாடுவீராகுக. சிவஞானம் பெறுவீராகுக! உலகெலாம் உணர்ந்து ஓதற்கு அரியவன் அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுபவன்—நடராசப் பெருமானுடைய திருவடிகளை வாழ்த்தி வணங்குவீர் ஆக. ஓம் நமச்சிவாய, ஓம் சிவாயநம சிவசிவ சிவசிவ சிவ.

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
Muththinerri arriyaadha mūrkkarodu muyalvēnaip
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
Paththinerri arriviththum pazhavinaigall paarrum vannnnam
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனை ஆண்ட
Siththamalam arruviththuch chivamaakki enaiaannda
அத்தன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே
Aththan enakku arulliyavaarru aarperruvar achchōvē.

முத்தி வழியை அறியாத மூர்க்கரோடு பயிற்சி செய்கிறேன்; அத்தகைய எனக்குச் சிவபெருமான் பக்தி வழியை அறிவித்தான்; பழவினைகள் கெட்டு ஒழியுமாறு செய்தான்; ஆணவ மலத்தையும் நீக்கினான். சிவத்தன்மை அடையுமாறு செய்தான்; என்னை ஆட்கொண்டான், அத்தலைவன் எனக்கு அருளிய முறையை வேறு யார் பெறுவார்கள்?

I toiled with the ignorant who know not the way of salvation; He taught me the way of pious devotion; He released me of the 'old deeds'; He also put an end to the primal impurity; He transformed me into Siva; He took me into His

fold; He is my Lord; Who else can get this way of blessing bestowed on me?

திருச்சிற்றம்பலம்

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
Nerriyallaa nerrithannai nerriyaaga ninaivēnaich
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம்
Sirunerrigall sēraamē thiruvarullē sērum vannnnam
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தை எனக்கு
Kurriyondrum illaadha kūththanthan kūththai enakku
அறியும் வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.
Arriyum vannam arulliyavaarru aarperruvaar achchōvē.

பொய் எல்லாம் மெய் என்று புணர் முலையார் போகத்தே
poy ellaam mey endru punnar mulaiyaar pogaththē
மையல் உறக் கடவேனை மாளாமே காத்து அருளித்
Maiyal urrak kadavēnai maallaamē kaaththu arullith
தையல் இடம் கொண்ட பிரான் தன்கழலே சேரும் வண்ணம்
Thaiyal idam konnda pirraan thankazhalē sērum vannnnam
ஐயன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.
Aiyan enakku arulliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

மண்ணதனில் பிறந்து எய்த்து மாண்டு விழக் கடவேனை
Mannnnadhanil pirrandhu eyththu maanndu vizhak kadavēnai
எண்ணம் இலா அன்புஅருளி எனை ஆண்டிட்டு என்னையும் தன்
Ennnnam ilaa anbuarulli enai aanndittu ennaiyum than
சுண்ண வெண்ணீறு அணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்
Sunnnna vennnneerru anniviththuth thūynerriyē sērum
வண்ணம்
vannnnam
அண்ணல் எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.
Annnnal enakku arulliyavaarru aar perruvaar achchōvē

பஞ்சாய அடி மடவார் கடைக் கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
Pagnjaaya adi madavaar kadaik kannnnaal idarppattu
நெஞ்சாய துயர்கூற நிற்பேன் உன்அருள் பெற்றேன்
Negnjaaya thuyarkūra nirrpēn unarull petrrēn

உய்ஞ்சேன் நான் உடையானே அடியேனை வருக என்று
Uygnjēn naan udiyaanē adiyēnai varuga endru
அஞ்சேல் என்று அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே
Agnjēl endrru arulliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

வெந்து விழும் உடற்பிறவி மெய்என்று வினைபெருக்கிக்
Vendhu vizhum udarrpirravi meyendrru vinaiperukkik
கொந்து குழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
Kordhu kuzhal kōlvallaiyaar kuvimulaimēl veezhvēnaip
பந்தம் அறுத்து எனையாண்டு பரிசுஅற என் துரிசும்
Pandham arruththu enaiyanndu parisuarra en thurisum
அறுத்து
arruththu
அந்தம் எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.
Andham enakku arulliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
Thaiyalaar maiyalilē thaazhndhuvizhak kadavēnaip
பையவே கொடுபோந்து பாசம் எனும் தாழ்உருவி
Paiyavē kokupōndhu paasam enum thaazhuruvi
உய்யுநெறி காட்டு வித்திட்டு ஓங்காரத்து உட்பொருளை
Yyyunerri kaattu viththittu ōngkaaraththu utporullai
ஐயன் எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே.
Aiyan enakku arulliyavaaru aar perruvaar achchōvē.

சாதல் பிறப்பு என்னும் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
Saadhal pirrappu ennum thadagnchuzhiyil thadumaarik
காதலின் மிக்கு அணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
Kaadhalin mikku anniyizhaiyaar kalaviyilē vizhuvēnai
மாதொரு கூறு உடையபிரான் தன்கழலே சேரும் வண்ணம்
Maathoru kūrru udaiyapiraan thankazhalē sērum vannnnam
ஆதி எனக்கு அருளியவாறு ஆர் பெறுவார் அச்சோவே
aadhi enakku arulliyavaarru aar perruvaar achchōvē.

செம்மை நலம் அறியாத சிதடரொடும் திரிவேனை
Semmai nalam arriyaadha sidhadarodum thirivēnai
மும்மை மலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன் தான்
Mummai malam arruviththu mudhalaaya mudhalvan thaan

நம்மையும் ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
Nammaiyum ōr porullaakki naaysivigai ētrruviththa
அம்மை எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.
Ammai enakku arvlliyavaarru aarperruvar achchōvē.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவருள் நலத்தை அறியாத மூடரோடு நான் திரிந்து கொண்டு இருந்தேன்; ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களையும் நீக்கினன், முதல்வனும் தலைமை உடையவனும் ஆகிய இறைவன். அவன் திருவடியை வணங்கும் எம்மையும் ஒரு பொருள் ஆகக் கருதினன்; நாயைச் சிவிகையில் ஏற்றுவிப்பது போல என்னையும் சிறப்புச் செய்தான்—இங்ஙனம் எனக்கு அருளிய இத்தன்மையை வேறு யார் பெறுவார்கள்.

I wander with the ignorant who know not the way of salvation. He savered me of the three fold impurities. He is the Beginning and the primal One. He made me, the worshipper of His Feet, a worthy one—like a dog placed into a palanquin. Thus He blessed. Who else can get this way of Blessing bestowed on me?

(69)

கண் போன்றது கல்வி. இவ்வுலக வாழ்விற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது கல்வி. கல்வியால் பெறும் நற்பலன் நல்லறிவு பெறுதல். ஞான அறிவு பெறுதல். அதனுல் இறைஞானம் உண்டாகும். எனவே நாம் வாழ நம்மிடம் உள்ள எல்லாப் பிழையும் நீங்க நல்லறிவு, ஞான அறிவுபெற ஆண்டவனை வழிபடுவோம்.

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்துஉருகி
Kallaap pizhaiyum Karuthap pizhaiyum Kasindhurugi
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையும் நின்ஐந்தெழுத்தை
Nillap pizhaiyum Ninaiyaap pizhaiyum NinAindhezhuththai
சொல்லாப் பிழையும் துதியாப் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
Sollaap pizhaiyum Thudhiyaap pizhaiyum Thozhaappizhaiyum
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சிஏகம்பனே
Ellap pizhaiyum Porruththarullvaay Kachchi Eagambanē

அறிவு நூல்களைக் கற்காத பிழை—இறைவனை நினைத்து மனம் உருகி நில்லாத பிழை—இறைவனது திருநாமம் ஆகிய

திருவைந்தெழுத்தைச் சொல்லாத பிழை—இறைவனாகிய உன்னைத் துதிக்காமல் இருந்த பிழை—உன்னைத் தொழாத பிழை—இவ் எல்லாப் பிழைகளையும் பொறுத்து எனக்குக் கருணை செய்வாயாக! கச்சி ஏகம்பப் பெருமானே!

The fault of not having learnt the scriptures—

The fault of not thinking Him and the mind remaining unmelting—

The fault of not chanting the Mystic five Letters—praising you—not worshipping you—

—Excuse me for these faults, pardon me, and bestow grace on me.

O Lord residing in Ekambam at Kanch ipuram!

———

அருட்பெருஞ்ஜோதி! அருட்பெருஞ்ஜோதி!
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி!